

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๒๕

วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๑๗ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติการแพร่ภาพและ

กระจายเสียงสาธารณะ พ.ศ. ที่นายสมชาย แสวงการ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ไปพิจารณา
ก่อนรับหลักการ โดยขอให้รอไว้ ๓๐ วัน

บัดนี้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเสร็จแล้ว และลงมติให้ส่งคืนร่าง

พระราชบัญญัติดังกล่าวมายังสภาภายในกำหนดเวลา พร้อมทั้งมีข้อสังเกตว่า

ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่มีข้อความชัดเจนเพียงพอว่า สถานีโทรทัศน์ของรัฐที่ร่าง

พระราชบัญญัตินี้ประสงค์จะควบคุมดูแล จะต้องมีการจัดตั้งขึ้นใหม่ หรือเป็นสถานี

โทรทัศน์ที่มีอยู่เดิม และความไม่ชัดเจนดังกล่าวเป็นปัญหาที่อาจส่งผลกระทบต่อภาระ

ด้านงบประมาณของประเทศ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติกำหนดให้สถานีโทรทัศน์ของรัฐ

มีหน้าที่ในการแพร่ภาพและกระจายเสียงสาธารณะ โดยไม่แสวงหากำไร และห้ามมิให้หา

รายได้จากการโฆษณา อย่างไรก็ตามคณะรัฐมนตรีเห็นด้วยในหลักการที่จะจัดให้มีกฎหมาย

เกี่ยวกับการแพร่ภาพและกระจายเสียงสาธารณะ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจะได้เร่งนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยเร็ว จึงขอให้ชะลอ

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ก่อน เพื่อรอร่างคณะรัฐมนตรี จึงแจ้งให้ที่ประชุม

ทราบ

LIRT

๒

สนช. ๒๕

อำนาจ ๑/๒

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ :

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
 ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการแถลง

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นายพรเพชร วิชิตชลชัย ขอกราบเรียนเสนอ
 รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ
 พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘
 มกราคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ
 พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
 เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติ
 แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๑๕ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้
 เสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ นายพรเพชร วิชิตชลชัย	เป็นประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ
๑.๒ นายเอนก ศรีสนิท	เป็นรองประธาน
คณะกรรมการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ	เป็นรองประธาน
คณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สอง

๑.๔ นายมนตรี ศิลป์มหาบัณฑิต

เป็นรองประธาน

คณะกรรมการวิสามัญ

คนที่สาม

๑.๕ นางสาวรีนวดี สุวรรณมงคล

เป็นโฆษกคณะกรรมการ

วิสามัญ

๑.๖ นายวัลลภ นาคบัว

เป็นเลขานุการ

คณะกรรมการ

วิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเชิญ นายวิชัย อริยะนันทกะ ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีพาณิชย์และเศรษฐกิจในศาลฎีกา มาเป็นที่ปรึกษา คณะกรรมการวิสามัญ

๓. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเชิญ นายทรงชัย ประสานน์วิช อธิบดีอัยการฝ่ายยุติการดำเนินคดีแพ่งอนุญาโตตุลาการ มาเข้าร่วมประชุม เพื่อแสดงความคิดเห็น

๔. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้ง นางสาวพรทิพพา เจริญผล ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการแรงงานและสวัสดิการสังคม สำนัก กรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสถานีวิทยุโทรทัศน์ แห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ตามข้อบังคับ การประชุมสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๘๓ วรรคสาม

๕. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

สำนักงานศาลยุติธรรม

๑) นายสรวิศ ลิ้มปรงยี	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำ
สำนักประธานศาลฎีกา
๒) นายปรัชญา อยู่ประเสริฐ	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำ
สำนักประธานศาลฎีกา

กระทรวงยุติธรรม

๑) นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ	ผู้อำนวยการสำนักงาน
กิจการยุติธรรม
๒) นายวัลลภ นาคบัว	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและ
พัฒนากระบวนการยุติธรรม
สำนักงานกิจการยุติธรรม
๓) นางสาวรีนวดี สุวรรณมงคล	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
สำนักกฎหมาย

สำนักงาน ก.พ.

๑) นางกัลยา หนูทอง

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล

๕ ชช.

๒) นายวิทัศน์ โรจนวรฤทธิ

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล

๘ว

สำนักงานประมาณ

นายมนตรี เจริญนัทรชัย

นิติกร ๘ว

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอ

คำแปรญัตติรวม ๓ คน คือ

๖.๑ นายสมชาย สกกุลสุวรรณ์

๖.๒ นายพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ

๖.๓ นายภราเดช พยัณวิเชียร

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการ

นางนรรรัตน์ พิมเสน (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๑ การจัดตั้ง วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ และมาตรา ๖
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

LIRT

นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ ในมาตรา ๗ นี้ ซึ่งเป็นมาตราหลักของร่างพระราชบัญญัตินี้มาตราหนึ่ง เพราะว่าเป็นวัตถุประสงค์ของสถาบันที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้ ตามร่างเดิมกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ในมาตรา ๗ อยู่ ๓ ประการ ก็คือ

(๑) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการระงับข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการ

(๒) ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาท โดยวิธีระงับข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการ

(๓) ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กระผมได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมข้อความตามมาตรา ๗ เป็น (๔) คือ ส่งเสริมและควบคุมคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาโตตุลาการ ขอเพิ่มในมาตรา ๗ นี้

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ พระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ ถ้าสถานะติบัญญัติฯ แห่งนี้ออกไปโดยไม่มีระบบการควบคุมดูแลให้อนุญาโตตุลาการ อยู่ในกรอบ อยู่ในวินัย อยู่ในคุณธรรม ก็ไม่มีประโยชน์ที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ไป ก็เปรียบเสมือนตั้งเป็นศาลพระภูมิเท่านั้น ไม่มีบทบังคับ ไม่มีบทควบคุมผู้เป็นอนุญาโตตุลาการ อนุญาโตตุลาการ ถ้าจะกล่าวไปแล้ว ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก็คือ ผู้ที่มา ตัดสินคดีข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับเอกชน หรือเอกชนกับหน่วยงานของรัฐ เป็นผู้มีอำนาจ อย่างสูงในการดำเนินกระบวนการพิจารณา ตลอดจนมีคำสั่ง คำตัดสิน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความ แต่ปัจจุบันอนุญาโตตุลาการของประเทศไทย ปัจจุบันนี้ถ้าไป ก็มีสำนักงาน มีที่ทำ การ อยู่แล้ว โดยศาลยุติธรรมได้ตั้งมา แล้วก็พระราชบัญญัติเกี่ยวข้องกับอนุญาโตตุลาการแล้ว แต่ส่วนใหญ่จะเป็นวิธีพิจารณาความของอนุญาโตตุลาการ แต่ถ้าจะออกกฎหมายมาเป็น สถาบันอนุญาโตตุลาการ แต่ไม่มีการควบคุมผู้เป็นอนุญาโตตุลาการ ซึ่งถ้าไปแล้วอำนาจ ของอนุญาโตตุลาการก็คล้ายหรือแทบจะเหมือนกับอำนาจของผู้พิพากษาในศาลสถิต ยุติธรรม การเข้ามาสู่ตำแหน่งผู้พิพากษา ผมขอกราบเรียนกับท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า การเข้ามาสู่ตำแหน่งผู้พิพากษา เปรียบเทียบกับอนุญาโตตุลาการแล้ว จะต่างกันมาก เพราะ การเข้ามาสู่ตำแหน่งของผู้พิพากษาในศาลสถิตยุติธรรมนั้น จะต้องมีการสอบคัดเลือก นอกจากมีการสอบคัดเลือกแล้ว ผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือก จะต้องเข้ารับการศึกษาระบบ 6 ปี ไม่ใช่ศึกษาอย่างเดียว ท่านประธานฯ ก็ต้องอบรมด้วย จากสำนักงานศาลยุติธรรม ตามที่ คณะกรรมการตุลาการกำหนด ไม่น้อยกว่า ๑ ปี ตามมาตรา ๑๕ ของพระราชบัญญัติ ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๑ และผู้ที่เข้ารับการศึกษาระบบดังกล่าว มิใช่ว่าจะผ่านการศึกษาระบบ เมื่อครบ ๑ ปีแล้วมิใช่ว่าจะผ่านการอบรมทั้งหมด จะต้อง มีการตรวจสอบ มีการเข้มงวดในเรื่องวินัยหลายประการ และผลของการศึกษาระบบจะต้อง เป็นไปตามมาตรฐานของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่า เป็นผู้มีคุณสมบัติสุจริต เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เป็นผู้มีคุณธรรม และเป็นผู้มีความประพฤติเหมาะสม ที่จะเป็นผู้พิพากษา แต่ผมขอถามว่า ที่มาของอนุญาโตตุลาการ ซึ่งมีอำนาจใกล้เคียงกับ

๓

สนช. ๒๕

ศรีอนงค์ ๓/๒

ผู้พิพากษามาจากไหนครับ มีการอบรม มีการศึกษา มีการเข้มงวดเรื่องความประพฤติ เรื่อง
คุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความสามารถหรือไม่ -----

- ๕/๑

ผมต้องการให้สถาบันอนุญาโตตุลาการ เป็นสถาบันที่ได้รับการยอมรับในนานาประเทศ มิใช่ตั้งสถาบันขึ้นมา แล้วก็ไม่ได้ได้รับการยอมรับ อย่างที่มีปัญหา ซึ่งผมเคยกราบเรียนต่อ ท่านประธานฯ ในที่ประชุมแห่งนี้ เมื่อตอนพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการแห่งนี้ว่า คุณภาพของผู้ที่เป็นอนุญาโตตุลาการของประเทศไทยมีปัญหา มาก มีหลายคดีที่ผ่านการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ เมื่อถูกส่ง มีข้อขัดแย้ง มีคำตัดสินแล้วส่งไปยังศาลสถิตยุติธรรม ก็มีคำพิพากษาจากศาลสถิตยุติธรรม กลับพิพากษาไม่บังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการ เนื่องจากความประพฤติส่วนตัวของอนุญาโตตุลาการ ก็มีดังที่เราที่รับรู้กันทั่วไป จุดประสงค์ผมจึงอยากจะให้ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ ได้มีบทบังคับ เพื่อให้เป็นมาตรฐานที่สูงที่เป็นที่ยอมรับ การตัดสินข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ ถ้าจะกล่าวไปแล้วก็เป็นวิธีการหนึ่งที่ต่างประเทศนิยมใช้ และถ้าประเทศไทยมีระบบอนุญาโตตุลาการที่เป็นมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ประเทศอื่นก็จะมาใช้บริการ และถือว่าเป็นการทำรายได้ให้กับประเทศ แต่การมีสถาบันอนุญาโตตุลาการมา ไม่มีข้อบังคับ ไม่มีการควบคุมผู้เป็นอนุญาโตตุลาการก็ไม่มีมาตรฐาน อย่างว่าแต่ผู้พิพากษาเลย นอกจากการเข้ามาสู่ตำแหน่งแล้ว ผู้พิพากษาในศาลสถิตยุติธรรมก็จะต้องอยู่ภายใต้กฎ ระเบียบ วินัย อย่างเช่น มาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม หมวด ๕ มีเรื่องวินัย การรักษาวินัย การลงโทษและการร้องทุกข์ของอนุญาโตตุลาการ มีหรือเปล่าครับ มีบทบังคับ มีบทควบคุมความประพฤติการปฏิบัติ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเป็นกลางของอนุญาโตตุลาการหรือไม่

ในส่วนของผู้พิพากษาของศาล อย่างว่าแต่ศาลเคยรับท่านประธานฯ ในเรื่องของอัยการก็ตาม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ก็ได้มีบทบังคับอัยการ ซึ่งไม่ใช่เป็นผู้ที่ให้การตัดสิน การพิจารณาพิพากษาคดี แต่เป็นผู้ฟ้องคดี ยังจะต้องมีบทควบคุมความประพฤติ มีวินัยของอัยการ แต่อนุญาโตตุลาการไม่มีใครมาควบคุมความประพฤติ วินัย การปฏิบัติตน และถ้าทำผิดวินัย ทั้งศาลและอัยการก็มีบทลงโทษ เพราะฉะนั้นผมจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ไปยังท่านกรรมาธิการ และท่านสมาชิกฯ ทั้งหลาย ว่าการจัดตั้งสถาบันอนุญาโตตุลาการขึ้นมา แต่ไม่มีบทบังคับผู้ที่เป็นอนุญาโตตุลาการ ไม่มีบทควบคุมความประพฤติ เสียเวลา เสียงบประมาณ และ

ไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้มาเป็นกรรมการ เพราะไม่ได้ทำให้เกิดผลอะไรดีขึ้นมา ผมก็
ขอกราบเรียนว่า ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผมจึงขอเพิ่มเติมในมาตรา ๗ ในเรื่องวัตถุประสงค์ของ
ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการฉบับนี้ โดยขอเพิ่มวัตถุประสงค์ไปเป็น (๔)
ขอให้ระบุเพิ่มเติมว่า ให้มีการส่งเสริมและควบคุมคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของ
อนุญาโตตุลาการด้วยครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

- ๕/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการครับ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นายพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ไคร์ขอกราบเรียนชี้แจง ดังนี้คือ คณะกรรมการได้ตระหนักดีถึงข้อห่วงใยของท่านผู้แปรญัตติ ซึ่งได้แปรญัตติในมาตรา ๗ เกี่ยวกับเรื่องของการส่งเสริมควบคุมคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาโตตุลาการ แต่กระผมใคร่จะขอกราบเรียนว่า คำขอแปรญัตติของท่านนั้นได้รวมตลอดไปถึงมาตรา ๑๖ ซึ่งกระผมขออนุญาตชี้แจงเป็นภาพรวมทั้งหมดเลย เพราะว่าเกี่ยวพันกัน มาตรา ๑๖ ท่านขออนุญาตให้เพิ่มเติมให้มีการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตอนุญาโตตุลาการ และเพิ่มมาตรา ๑๖/๑ ว่าอนุญาโตตุลาการต้องประพฤติตามข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรม จริยธรรม และมาตรา ๑๖/๒ คือบทลงโทษซึ่งจะเป็นเหตุให้คณะกรรมการลบชื่อออกจากทะเบียนอนุญาโตตุลาการรวมทั้งมาตรา ๑๖/๓ ซึ่งเป็นบทว่าด้วยการที่จะออกข้อบังคับ กระผมกราบเรียนชี้แจงดังนี้ว่า ท่านผู้แปรญัตติประสงค์จะให้มีการควบคุมอนุญาโตตุลาการในเรื่องของจริยธรรม ในเรื่องของข้อบังคับต่าง ๆ และในขณะที่เดียวกันก็ให้เป็นนายทะเบียน เพื่อจะอนุญาตหรือลบชื่ออนุญาโตตุลาการออกจากความเป็นอนุญาโตตุลาการ ซึ่งคณะกรรมการ โดยเฉพาะกระผมเองนั้น ได้พิจารณาในเรื่องหลักการของกฎหมาย เมื่อตรวจสอบดูหลักการของกฎหมายปรากฏว่ากฎหมายนี้เป็นการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมา เรียกว่า สถาบันอนุญาโตตุลาการก็หมายความว่า หน่วยงานนี้ทำหน้าที่บริการเพิ่มขึ้นมาอีกหน่วยหนึ่งจากอนุญาโตตุลาการที่มีอยู่แล้ว ตั้งโดยกฎหมายก็ดี ไม่ตั้งโดยกฎหมายก็ดี ตั้งโดยกฎหมายแบ่งส่วนราชการ เช่น สำนักงานอนุญาโตตุลาการของสำนักงานศาลยุติธรรม ในขณะที่เดียวกันก็มีหน่วยงานอนุญาโตตุลาการของตลาดหลักทรัพย์ ของหอการค้าไทย และหน่วยอื่น ๆ ดังนั้น ถ้าเราจะควบคุม เรามีหลักการว่าเราอยากจะควบคุมคนที่มาทำหน้าที่อนุญาโตตุลาการด้วยการออกใบอนุญาต ด้วยการควบคุมข้อบังคับต่าง ๆ ในลักษณะที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า เรกิวเลเตอร์ (Regulator) นั้น จะต้องไปกระทำในพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่า นอกเหนือจากหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงไม่อาจจะใส่ให้ได้ กระผมยกตัวอย่างเปรียบเทียบ เช่น จัดตั้งมหาวิทยาลัย

๑๓

สนช. ๒๕

มิ่งขวัญ ๕/๒

เพิ่มขึ้นมา มหาวิทยาลัยนั้นก็จะไปออกกฎเกณฑ์ควบคุมอาจารย์ที่อื่น ๆ เขาไม่ได้ จะไปออกใบอนุญาตกับทั่วไปไม่ได้ ครั้นจะออกใบอนุญาตแต่เฉพาะมหาวิทยาลัยแห่งนั้น ก็มีมหาวิทยาลัยแห่งอื่นที่เขาไม่ได้มีกฎเกณฑ์เช่นว่านี้ ดังนั้น จึงต้องไปออกในภาพรวมของผู้ประกอบวิชาชีพนั้น ๆ เช่น แพทยสภาที่ออกข้อบังคับของคนที่จะเป็นแพทย์ สภาวิศวกร สภานายความ สำหรับข้อห่วงใยของท่านผู้แปรญัตตินั้น คณะกรรมาธิการเห็นว่า เฉพาะมาตรา ๗ ที่ท่านเสริมขึ้นมา กับเรื่องการออกข้อบังคับ น่าจะไปใส่ไว้ได้ แต่ไม่ถึงกับขั้นที่จะเป็นองค์กรควบคุมวิชาชีพ หรือเป็นเรกิวเลเตอร์ ดังนั้น คณะกรรมาธิการจึงได้ไปใส่ไว้ในมาตรา ๑๖ (๕/๑) ออกข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาโตตุลาการ เพื่อส่งเสริมความเป็นกลางและความเป็นอิสระของอนุญาโตตุลาการ -----

- ๖/๑

พูดกันง่าย ๆ ก็คือว่า สามารถที่จะควบคุมได้เฉพาะอนุญาโตตุลาการที่อยู่ในสังกัดของสถาบันอนุญาโตตุลาการที่จะสร้างขึ้นมานี้ แต่ไม่ถึงขั้นที่จะเป็นหน่วยงานทำงาน เรกิวเลเตอร์ที่จะไปควบคุมหรือจดทะเบียนอนุญาโตตุลาการทั้งประเทศ อันนี้ก็เป็นเหตุผลที่คณะกรรมการเห็นเป็นสำคัญครับ นอกจากนี้ก็มีเหตุผลของคณะกรรมการท่านอื่นที่จะเสริมในเรื่องนอกจากเทคนิคทางกฎหมาย อาจจะเสริมในเรื่องว่า ควรจะควบคุมจดทะเบียนอนุญาโตตุลาการหรือไม่ ผมขอให้กรรมการ ท่านวิศิษฐ์ขึ้นช่วยชี้แจงด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ กระผม วิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ จากกรรมการ ในประเด็นข้อห่วงใยของท่านกรรมการในเรื่องของวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ นี้ก็เป็นดังที่ท่านประธานคณะกรรมการได้กรุณานำเสนอ ความเห็นตรงกันในระดับหนึ่ง ก็คือว่าในเรื่องของการที่จะต้องดูแลคุณภาพ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ อนุญาโตตุลาการที่จะให้อยู่ในกรอบของสถาบันแห่งนี้ ก็มีความจำเป็นที่จะต้องทำให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ที่นี้ในส่วนของคุณธรรมจริยธรรมในมาตรา ๗ (๔) ที่ท่านกรรมการได้สงวนคำแปรญัตติ และขอเพิ่มเติมขึ้น ความจริงในกรอบวัตถุประสงค์ทางคณะกรรมการเข้าใจว่า อยู่ในกรอบของ (๑) อยู่แล้ว ก็คือ เรื่องการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการระงอมข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการ

สำหรับในเรื่องกลไกในการควบคุมดูแลก็เป็นไปอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการได้นำเสนอ ก็คือว่า เมื่อใน (๕/๑) ของมาตรา ๑๖ ซึ่งได้เป็นตัวร่างที่กำหนดขึ้นใหม่นี้ กำหนดไว้ชัดเจนว่า ให้คณะกรรมการของสถาบันสามารถจะออกข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาโตตุลาการ เพื่อส่งเสริมความเป็นกลางและความเป็นอิสระของอนุญาโตตุลาการ จึงเป็นกลไกที่เข้าไปควบคุมดูแลอย่างที่ท่านสมาชิกได้กรุณานำเสนอแล้ว

๑๕

สนช. ๒๕

ละไม ๖/๒

สำหรับในประเด็นเรื่องของการควบคุมในเรื่องใบอนุญาต เข้าใจว่าจะมี
คำแปรญัตติอยู่ในมาตรา ๑๖ ซึ่งจะขออนุญาตนำเสนอเมื่อถึงเวลานั้นต่อไปครับ
ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณพูลศักดิ์ครับ

นายพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพ กระผม นายพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พอดี
ท่านกรรมการผู้ตอบคำถามที่ผมตั้ง ได้กล่าวเลยไปถึงมาตรา ๑๖ ด้วย ท่านประธานฯ
จะให้ข้ามเลยไปด้วยหรือเปล่าครับ หรือเอาเฉพาะมาตรา ๑ นี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาเฉพาะมาตรานี้ก่อนดีกว่า

นายพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : เอาเฉพาะมาตรานี้ก่อนนะครับ กราบเรียน
ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ตามที่ทางกรรมการได้มาชี้แจงว่า การกำหนดหน้าที่
ในการควบคุมหรือเรกิวเลเตอร์นั้น จะต้องไปแก้ไขพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ
พ.ศ. ๒๕๔๕ ผมไม่แน่ใจว่าท่านได้ดูแลหลักการ สาระของพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ
พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือไม่ -----

- ๓/๑

เพราะพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ นั้น เป็นกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณา
 ในชั้นอนุญาตตุลาการ ไม่ใช่กฎหมายที่ไปควบคุมดูแลหรือเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะ
 ไปเป็นเรกิวเลเตอร์อย่างที่ท่านผู้ชี้แจงเข้าใจ ถ้าท่านคิดจะไปแก้ไขพระราชบัญญัติ
 อนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ผมว่าท่านไปแก้กฎหมายผิดฉบับแล้ว เพราะว่าร่าง
 พระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ปัจจุบันนี้ คือร่างพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาต
 ตุลาการ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าจะให้ไปเป็นเรกิวเลเตอร์ เป็นผู้ควบคุม จะต้องบรรจุไว้
 ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ใช่พระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ ๒๕๔๕ ครับ ผมก็ยัง
 ขอยืนยันว่า ถ้าจะผ่านร่างพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาตตุลาการไปแบบไม่มีบทบังคับ
 หรือมีบทควบคุม อย่างคุณไม่ได้แบบนี้ ไม่รู้จะตั้งขึ้นมาทำไม ต่างคนก็ต่างมีสถาบัน
 อนุญาตตุลาการของตัวเอง ก็ต่างทำหน้าที่ไป ไม่ต้องมาออกกฎหมายให้รัฐต้องเข้าไป
 เกี่ยวข้อง ให้หน่วยงานอื่นจะต้องไปเป็นกรรมการอีก ไม่มีประโยชน์ครับ ความมาตรฐาน
 ก็ไม่มี อนุญาตตุลาการอยากประพฤติตนอย่างไร จะไปเป็นกรรมการบริษัทไหน จะไป
 มีส่วนได้เสียผลประโยชน์ทับซ้อนกับคู่ความฝ่ายใดก็ไม่มีการดูแล ไม่มีบทลงโทษ มีแต่ข้อ
 ที่ท่านกล่าวเมื่อกี้ว่า มีแต่ข้อกำหนดแต่ไม่มีบทลงโทษ อย่างของศาล โทษทางวินัยมี
 ๕ สถาน ตามมาตรา ๗๖ พ.ร.บ. ของศาล

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ให้ออก
- (๔) งดเลื่อนตำแหน่ง หรือลดเงินเดือน
- (๕) ภาคทัณฑ์

และการไล่ออกนั้นก็ยังมีมาตรการต่าง ๆ เพื่อควบคุมความประพฤติ
 ความซื่อสัตย์ของผู้พิพากษา อนุญาตตุลาการถ้าไม่ยอมมาเป็นและไม่อยากอยู่ในกรอบ
 ผมคิดว่าอย่ามาเป็นเลย เพราะจะทำให้สถาบันอนุญาตตุลาการของประเทศไทยนี้
 มัวหมอง เพราะไม่มีบทควบคุม เพราะฉะนั้นจึงอยากจะกราบเรียนยืนยันว่า ถ้าอย่างไร
 ขอให้เพิ่มเถอะครับ เพื่อพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาตตุลาการจะได้เป็นประโยชน์ต่อ
 ประเทศชาติ ต่อแผ่นดิน การออกกฎหมายโดยไม่มีบทบังคับ ผมไม่ทราบว่าออกมาทำไม

อย่างท่านกราบเรียนกล่าวไปถึงการจัดตั้งหน่วยงาน อย่างของนายความ มีสภากฎหมาย
เกี่ยวกับนายความ ก็ยังมีทบบังคับนายความที่กระทำผิด มีบทลงโทษ มีวินัย
มีจรรยาบรรณของนายความ แต่ทำไมอนุญาตโตตุลาการก็อยู่ในกระบวนการยุติธรรม
แต่ทำไมไม่มีการควบคุมครับ ผมหวังดี ผมอยากให้ทุกอย่างเป็นมาตรฐาน เป็นประโยชน์ต่อ
บ้านเมือง ออกกฎหมายไปแล้วต้องเป็นประโยชน์กับบ้านเมือง ไม่ใช่ออกกฎหมายไปแล้ว
ก็ไปเป็นศาลพระภูมิอย่างนี้ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการครับ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายพรเพชร วิชิตชลชัย ไคร่ขอ
กราบเรียนว่า เฉพาะมาตรา ๗ ที่ท่านขอเดิมนั้น ทางคณะกรรมการได้ไปเขียนให้ดีกว่า
ในมาตรา ๑๖ (๕/๑) เป็นข้อบังคับเลย ขอประทานโทษด้วยที่อธิบายเพิ่มไปเมื่อคืนนี้ เพื่อ
ให้เห็นความเชื่อมโยงว่า คณะกรรมการได้ยอมรับในบางส่วน ส่วนที่ไม่เขียนไว้ใน (๔)
ของมาตรา ๗ ก็เพราะเห็นว่าวัตถุประสงค์นั้นครอบคลุมอยู่แล้ว เฉพาะเรื่องการส่งเสริม
ควบคุมจริยธรรมนี้คณะกรรมการได้ไปเขียนไว้ในมาตรา ๑๖ (๕/๑) เพิ่ม ส่วนเรื่อง
การแก้ไขพระราชบัญญัติอนุญาตโตตุลาการนั้นไม่ใช่เรื่องของวิธีพิจารณา อนุญาตโตตุลาการ
๒๕๔๕ ว่าด้วยอนุญาตโตตุลาการทั้งหมดครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ยังตั้งใจไหมครับ คุณพลศักดิ์

คุณพลศักดิ์ไม่ตั้งใจใช่ไหมครับ เชิญคุณวัลลภมีอะไรครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผมก็ยังงงว่า ท่านพูดศักดิ์สิทธิ์ ไม่ดีใจเพราะอะไร เพราะว่าตอนที่ยกมือครั้งแรกก็อ่านทั้งฉบับ แล้วก็รู้ว่ากรรมการยอมไปเติมให้ในมาตรา ๑๖ อยู่แล้ว ไม่ตอบแต่แรก ผมก็ยังงงว่าท่านไม่ตอบ พอไม่ตอบผู้ที่สงวนไว้เขาคิดว่าท่านเห็นด้วย และท่านไปเขียนไว้เรียบร้อยแล้ว สมมุติว่า ท่านตอบผมก็ดีใจที่ท่านไม่คิดใจครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไปครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ ทูนายได้และทรัพย์สิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ และ มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การบริหารและการดำเนินงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คือการแก้ไขตำแหน่งของเอกชนนี้ผมไม่คิดใจ เพราะว่าเป็นการแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักที่เอกชนเขามีอยู่ แต่ผมสงสัยนิดเดียวว่า สาเหตุที่ตัด ผอ. สำนักงานประมาณ ออกเพื่ออะไร ผมจินตนาการไปเองว่า คณะกรรมการคงกลัวว่า ราชการจะรุ่งเรืองไปหรือเปล่าท่านจึงจะตัดออก ที่ผมถามเช่นนี้เพราะว่าในหมวด ๒ มีเรื่อง ทูนายได้และทรัพย์สิน ซึ่งสำนักงานประมาณต้องดูแลโดยตรง ท่านตัดออก เป็น เพราะเหตุใดครับ ขอคำชี้แจง ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการ

นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ กระผม วิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ กรรมการ ในประเด็น ที่ตัดทางท่านผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ ก็เป็นประเด็นอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้กรุณา ให้ความเห็น

ประการแรก ก็คือ ข้อกังวลว่า ไม่อยากให้คณะกรรมการมีผู้แทนจาก หน่วยงานของรัฐบาลมากเกินไป

สำหรับประการที่ ๒ ก็เข้าใจว่า ในกรอบนี้มีการพิจารณาแล้วเห็นว่า ในส่วนของผู้อำนวยการสำนักงบประมาณซึ่งใส่เข้าไปอยู่นี้ โดยที่หน่วยงานนี้อาจจะต้องมีการไปของบุดหนุนอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการที่จะให้มีการแยกตัวแล้วไม่เข้าไปยึดโยงอยู่ โดยมีท่านผู้อำนวยการสำนักงบประมาณเป็นกรรมการ น่าจะเป็นการดำเนินงานที่โปร่งใสมากกว่า จึงเห็นควรตัดในเรื่องนี้ออกไปครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ความจริงเหตุผลของท่านผมก็ฟังด้วยความเข้าใจและเห็นด้วย เพียงแต่ว่าถ้าเหตุผลแบบนี้ประกาศออกไปในอนาคต ถ้าหากมีกฎหมายอื่นเข้ามา แล้วมี ผอ. สำนักงบประมาณ ต้องตัดหมด ด้วยเหตุผลแบบที่ท่านว่า มีผลประโยชน์ทับซ้อนเข้าไปเกี่ยวข้อง ท่านมาจากกระทรวงยุติธรรมเอาอย่างนี้ คราวหน้ากฎหมายอื่นเข้ามาต้องตัดออกหมด ด้วยเหตุผลคล้าย ๆ กันว่า ถ้ามีเงินมีทุน ต้องไม่มี ผอ. สำนักงบประมาณ อยู่ ถ้าท่านช่วยยืนยันอย่างนี้ผมไม่ติดใจ ผมเห็นด้วยขอให้ช่วยยืนยันด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาที่ละเอียดไปยืนยันข้างหน้าไม่ได้หรอก เชิญต่อไปครับ

นางนรรรัตน์ พิมเสน (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๒/๑ คณะกรรมาธิการวิสามัญเพิ่มขึ้นใหม่”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ มาตราเมื่อสักครู่นี้ว่าบันทึกไว้แล้ว ถ้าท่านประธานฯ บอกเอาไว้สำหรับฉบับนี้ก็ไม่เป็นไร ถือว่าบันทึกเหตุผลที่ท่านแถลงเอาไว้แล้ว ทีนี้มาตรา ๑๒/๑ ความจริงโยงกับมาตรา ๑๒ ขอความรู้หน่อยเถอะ มาตรา ๑๒ มีประธานสภามหากรรมการหลายท่านเป็นในนี้ มีนายกสภาวิศวกร มีนายกสภาสถาปนิก บรรดาพวกเหล่านี้ รวมทั้งประธานสภาหอการค้า ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พวกเหล่านี้เขามาเป็น โดยตำแหน่ง ถูกไหมครับ ที่ท่านแปรฯ นี้ ทีนี้เขาอาจจะอายุเกิน ๗๐ ปี ก็ได้ ท่านไปถือใน (๒) ว่า ต้องไม่เกิน ๗๐ ปี

๒๐

สนช. ๒๕

ลัดดาวัลย์ ๘/๓

เกิดเขาเกิน ๙๐ ปี เขาก็มาไม่ได้โดยตำแหน่งซีครับ ถ้ามี ผมก็ถามว่าท่านเขียนล็อกแบบนี้
ท่านไม่จินตนาการหรือว่าเขาอาจจะอายุเกิน ๙๐ ปี ก็ได้ ผมถาม ถ้าท่านคิดว่าไม่มีแน่นอน
ก็แล้วไป แต่ท่านเขียนล็อกเขาโดยท่านไม่รู้ว่าจะมาอย่างไร ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
ช่วยตอบหน่อยครับ

- ๕/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ นาคบัว (กรรมาธิการ) : ผม วัลลภ นาคบัว เป็นเลขานุการของคณะกรรมาธิการวิสามัญกรรมาธิการ กราบเรียนท่านสมาชิกฯ ที่ได้กรุณาตั้งข้อสังเกตในเรื่องของมาตรา ๑๒/๑ ก็ต้องขออนุญาตกราบเรียนครับว่า ในส่วนของมาตรา ๑๒/๑ นั้น เป็นกรณีที่บทบัญญัติเรื่องของคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งในส่วนนี้จะไปขยายความในส่วนขององค์ประกอบตามมาตรา ๑๒ ในส่วนท้าย ที่บอกว่าผู้ทรงคุณวุฒิที่ กรม. แต่งตั้งจำนวน ๕ คน แล้วขยายความในวรรคสามของมาตรา ๑๒ คือ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งก็ต้องแต่งตั้งจากกลุ่มบุคคลใดบ้าง เพราะฉะนั้นในส่วนที่ท่านได้ตั้งข้อสังเกตในส่วนของการกรรมการ โดยตำแหน่ง เข้าใจว่า มาตรา ๑๒/๑ นั้นน่าจะไม่ได้เข้าไปใช้บังคับในส่วนของการกรรมการ โดยตำแหน่งครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญต่อไป

นางนรรตน์ พิมเสน (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔/๑ คณะกรรมาธิการวิสามัญเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในมาตรา ๑๖ เดิมเป็นเรื่องของอำนาจของคณะกรรมการ ผมได้ขอแปรญัตติในเรื่องของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบันอนุญาโตตุลาการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยขอเพิ่มตอนมาตรา ๑๖ เดิม เพิ่มอีกอนุหนึ่ง ก็คือ ขอเพิ่มโดยระบุว่า เป็นผู้จดทะเบียนและออกใบอนุญาตอนุญาโตตุลาการ และได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๑๖/๑ ดังนี้

“มาตรา ๑๖/๑ อนุญาโตตุลาการต้องประพฤติตนตามข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาโตตุลาการ การกำหนดคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาโตตุลาการให้คณะกรรมการออกเป็นข้อบังคับ

อนุญาตตุลาการผู้ไต่สวนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่คณะกรรมการออกตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าอนุญาตตุลาการผู้นั้นประพฤติผิดคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาตตุลาการ

มาตรา ๑๖/๒ โทษผิดคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาตตุลาการ มี ๓ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ห้ามทำการเป็นอนุญาตตุลาการมีกำหนดไม่เกินสามปี หรือ
- (๓) ลบชื่อออกจากทะเบียนอนุญาตตุลาการ

ในกรณีประพฤติผิดคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาตตุลาการเล็กน้อย และเป็นความผิดครั้งแรก ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ามิเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษโดยว่ากล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้”

และได้ขอเพิ่มมาตรา ๑๖/๓ มีความดังนี้

“ข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาตตุลาการต้องประกอบด้วยข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- (๑) คุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาตตุลาการต่อคู่ความ
- (๒) คุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาตตุลาการเกี่ยวกับ

ความประพฤติของอนุญาตตุลาการ

- (๓) การปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ”

ที่ผมได้กราบเรียนขอแปรญัตติเสนอข้อความและมาตราต่าง ๆ ดังกล่าว ก็เพื่อที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาตตุลาการที่สภานิติบัญญัติฯ แห่งนี้ จะออกไปใช้บังคับให้มีผลใช้บังคับ ถ้าจะว่าไปแล้ว ทั้งกฎ กติกา หรือการกำหนดโทษ ดังกล่าว ถ้าว่าไปแล้วยังเบา ถ้าเทียบกับกติกาหรือว่าการควบคุมข้อกำหนดต่าง ๆ ที่ศาลยุติธรรมใช้กับผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมและอัยการสูงสุด สำนักงานอัยการสูงสุด ใช้กับพนักงานอัยการ -----

ทั้ง ๆ ที่อนุญาตตุลาการถ้าจะกล่าวไปแล้ว สถานะก็ไม่ต่างกับอัยการหรือผู้พิพากษาในศาล
 นัก จะสูงกว่าอัยการด้วย เพราะว่าเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดข้อพิพาทคดี ได้กราบเรียนมาแล้ว เพื่อ
 จะให้สถาบันอนุญาตตุลาการของประเทศไทยตามกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ออกมา
 ใช้และมีผลบังคับกับอนุญาตตุลาการ ดังที่กราบเรียนกับท่านประธานฯ ไปแล้ว กระผม
 เป็นทนายความ ผมก็ต้องไปตีตัวเป็นทนายความ อยู่ในระเบียบ อยู่ในจรรยาบรรณของ
 สภาทนายความ และอนุญาตตุลาการเป็นใครที่จะต้องไม่อยู่ใต้บังคับของร่าง
 พระราชบัญญัติสถาบันอนุญาตตุลาการฉบับนี้ จึงอยากกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า
 เพื่อให้ความมีมาตรฐาน เพราะการที่คณะกรรมการฯ ไปเพิ่มเติมในมาตรา ๑๖ (๕/๑)
 ที่ระบุว่า ข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาตตุลาการ เพื่อส่งเสริม
 ความเป็นกลางและความเป็นอิสระของอนุญาตตุลาการ ไม่ใช่บทควบคุมอนุญาตตุลาการ
 ที่ได้ผลที่จะมีบทลงโทษกรณีกระทำตน วางตนไม่ชอบ ไม่ควร ในฐานะที่เป็นอนุญาต
 ตุลาการ ผมจึงกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านกรรมการฯ ว่า ถ้าจะให้กฎหมาย
 ฉบับนี้มีผลใช้บังคับอย่างดีและเป็นประโยชน์กับบ้านเมือง ก็ยังขอร้องอีกว่า ให้ใส่บทบังคับ
 เข้าไป ให้อนุญาตตุลาการต้องอยู่ในกรอบ มีวินัย ดังเช่นกรณีของศาล อัยการและ
 ทนายความ อนุญาตตุลาการก็เป็นหนึ่งในกระบวนการยุติธรรม แต่ทำไมเมื่อมีโอกาสแล้ว
 กรรมการฯ ไม่ดำเนินการให้อยู่ในรูป เข้าร่องเข้ารอย ให้บรรจุไว้ในร่างพระราชบัญญัติ
 สถาบันอนุญาตตุลาการฉบับนี้ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการครับ

นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ กระผม วิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ กรรมการครับ
 ในประเด็นเรื่องความห่วงใยเรื่องการควบคุมดูแลอนุญาตตุลาการ ความจริงก็เป็นเรื่อง
 สำคัญ และในกรอบประการแรก ก็คือว่า อนุญาตตุลาการมีกลไกในการควบคุมในหลาย ๆ
 ด้าน นั่นก็หมายความว่า นอกจากกฎหมายฉบับนี้แล้ว ในตัวพระราชบัญญัติอนุญาต
 ตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ก็มีกลไกในการดูแลความรับผิดชอบของอนุญาตตุลาการ ถ้ากระทำ
 ความผิด รับสินบน อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ อนุญาตตุลาการต้องรับผิดชอบ อาจจะมีโทษทาง
 อาญา จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี ด้วยซ้ำไป

สำหรับในประเด็นเรื่องของการควบคุม อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้กรุณาพูดถึง ประเด็นนี้ความจริงคณะกรรมการเห็นพ้องในหลักการในระดับหนึ่ง ดังที่ได้นำเสนอว่า ได้เพิ่มเติม (๕/๑) ในมาตรา ๑๖ ไป เพื่อให้มีการออกข้อบังคับเพื่อจะดูแล ความสำคัญ หรือความที่จะต้องแยกแยะเรื่องความแตกต่างกันระหว่างเรื่องของผู้พิพากษากีดี อัยการกีดี ทนายความกีดี กับอนุญาโตตุลาการ มีความแตกต่างกันโดยชัดเจนในลักษณะที่ไม่สามารถ จะไปออกใบอนุญาตหรือออกกฎเกณฑ์ในการควบคุมลักษณะที่เป็นวิชาชีพได้ เนื่องจากว่า ในกรอบของอัยการกีดี ผู้พิพากษากีดี หรือในกรอบของทนายความ ท่านดำเนินการเป็น อาชีพปกติ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านเข้าไปในกรอบการดูแลวิชาชีพนั้น ท่านประกอบวิชาชีพนั้น เป็นหลัก สำหรับอนุญาโตตุลาการ การที่จะเข้าสู่การเป็นอนุญาโตตุลาการได้ต้องเกิดจาก ความยินยอมพร้อมใจของกลุ่มกรณี ของคู่สัญญา ถึงแม้ตัวเองอยากเป็น แต่ถ้าหากว่าคู่สัญญา ไม่คัดเลือกหรือเสนอขึ้นมาเป็นอนุญาโตตุลาการ จึงไม่สามารถดำเนินการได้ แล้วคนที่ ได้รับการเสนอชื่อก็จะต้องได้รับความยินยอมพร้อมใจจากทั้ง ๒ ฝ่าย ทีนี้ในกรอบที่เป็น ประเด็นเรื่องการดูแล เราก็ได้สำรวจไปในหลายประเทศว่า เมื่ออนุญาโตตุลาการไม่ได้ มีลักษณะเป็นอาชีพ อาจจะมีอาชีพอื่น ๆ เช่น ท่านอาจจะเป็นวิศวกรที่มีความเชี่ยวชาญ แล้วเราเชิญท่านมาเป็นอนุญาโตตุลาการ ถ้าหากว่ากำหนดระบบ ระเบียบลึกลงไปจนถึง ขนาดว่า ต้องให้ท่านมาขอใบอนุญาตก่อน กฎเกณฑ์ในเรื่องการขอใบอนุญาต ในเรื่อง การดำเนินการต่าง ๆ ก็จะไม่สามารถที่ท่านต่าง ๆ เหล่านั้นมาเป็นอนุญาโตตุลาการได้ กลไกในทางกฎหมายและในสังคมที่ใช้อนุญาโตตุลาการจึงไม่ได้มีการกำหนดให้มีการ ขึ้นทะเบียนหรือออกใบอนุญาต เท่าที่มีจริง ๆ ก็เป็นเรื่องของการที่ท่านอนุญาโตตุลาการ จะเสนอตัวเข้ามาในบัญชีของแต่ละสถาบัน ซึ่งในกรอบนี้ เมื่อท่านเข้ามาอยู่ในสถาบัน ตัวข้อบังคับซึ่งจะมีความยืดหยุ่นและสามารถเข้าไปดูแล ถ้าในขณะที่ท่านรับผิดชอบท่านทำตัว ไม่เหมาะสม ก็จะมีกลไกในการเข้าไปดูแลจากสถาบันซึ่งอาจจะตัดชื่อท่านออกจากกร เป็นอนุญาโตตุลาการของสถาบันได้ -----

นอกเหนือจากนี้กราบเรียนว่า กลไกในการดูแลอนุญาโตตุลาการยังรวมไปถึงการคัดค้าน คนที่เป็นอนุญาโตตุลาการต่อศาลด้วย เพราะฉะนั้นกลไกในเรื่องของ พ.ร.บ. อนุญาโตตุลาการที่ดี ความแตกต่างของการที่อนุญาโตตุลาการไม่เหมือนกับศาล อัยการ หรือ ทนายความ เพราะว่าเป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากคู่กรณีให้เป็นอนุญาโตตุลาการ จึงเป็น กลไกที่ทางคณะกรรมการมีความเห็นว่า การจะเสนอกฎเกณฑ์ลักษณะอย่างนี้ ก็อาจจะ ทำให้

ประการแรก การกำหนดให้มีการออกไปอนุญาต น่าจะไม่สามารถดำเนินการ ได้

สำหรับประการที่ ๒ ในส่วนที่เป็นเรื่องรายละเอียดว่า จะต้องมิโทษต่าง ๆ อย่างไร เข้าใจว่าข้อบังคับนี้จะสามารถเขียนครอบคลุมในส่วนนี้ได้ครับ จึงกราบเรียนมา เพื่อพิจารณาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณพลศักดิ์ครับ

นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ จากการตอบของคณะกรรมการ ก็บอกว่า เห็นด้วยในหลักการ แต่ไม่ยอมทำ และมีประโยชน์อะไรที่จะมาเห็นด้วย เพราะการเขียน กฎหมายขึ้นมาเพื่อใช้บังคับในสังคม ในประเทศนั้น เกิดจากปัญหาที่มีมาในอดีต แล้วเราก็ มาแก้ไขปัญหาโดยการเขียนกฎหมายควบคุมไว้ หรือมองไปในอนาคตว่าจะเกิดปัญหา อะไรบ้าง เราก็เขียนกฎหมายกำหนดกรอบไว้ไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นมา แต่ในกรณีของ อนุญาโตตุลาการดังกล่าวนี้ก็มีกรณีปัญหาเกิดขึ้นมาแล้ว เกี่ยวกับความประพฤติ การปฏิบัติ ตัว คุณธรรม จริยธรรม ของอนุญาโตตุลาการ กรรมการทุกท่านก็รู้ดี กฎหมายฉบับนี้ เพื่อจัดตั้งสถาบันอนุญาโตตุลาการ อดีตเคยมีปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติ การปฏิบัติตน ของอนุญาโตตุลาการ ซึ่งคำพิพากษาของศาลก็ระบุดอกมา มีการไปรับหุนจากบริษัทคู่ความ ที่ตัวเองเป็นอนุญาโตตุลาการอยู่ ที่ท่านบอกว่า มีการคัดชื่อออก ได้มีการประกาศชื่อหรือ คัดชื่อผู้ที่มีปัญหาดังกล่าวจากคำตัดสิน คำพิพากษาของศาลไปหรือยัง อยากจะเรียนถามด้วย แล้วมีบทบังคับอะไรกับอนุญาโตตุลาการที่ไม่วางตัวเป็นกลาง ดังกล่าว นี้คือปัญหาที่เกิดขึ้น มาในอดีตแล้ว แต่การออกกฎหมายฉบับนี้แทนที่จะกำหนดให้มีกรอบสำหรับอนุญาโตฯ

๒๖

สนช. ๒๕

นิจกานต์ ๑๑/๒

ผู้มาเป็นอนุญาโตตุลาการ จะได้อยู่ในระเบียบ อยู่ในวินัย อยู่ในกรอบ ไม่ไปมีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ไปถือหุ้น อีกหลายสิ่งหลายอย่าง แต่นี่กรรมการกลับปล่อยปละละเลย ผมเสียคายโอกาสครับ และในอนาคตนี้จะมีปัญหาอนุญาโตตุลาการเกิดขึ้นมาอีกกี่ครั้ง ถึงจะมาเขียนกฎหมายกำหนดข้อบังคับ กำหนดวินัย กำหนดคุณธรรม จริยธรรมของอนุญาโตตุลาการ ผมก็เสียคายโอกาสว่า มีโอกาสที่จะทำ ไม่ทำ ก็ต้องรอให้มีปัญหาเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการไปเรื่อย ๆ แล้วปัญหาผมไม่กลัวครับ ผมกลัวในเรื่องของชื่อเสียงของประเทศชาติ หน้าตาของประเทศชาติ ความเป็นมาตรฐานของอนุญาโตตุลาการของประเทศไทย คู่ความจะตกลงเอาใครมาเป็นอนุญาโตตุลาการก็ได้ นั่นก็ถูกต้องครับ สามารถเลือกใครมาเป็นอนุญาโตฯ ของตนเอง แต่อนุญาโตฯ คนกลาง ระหว่างอนุญาโตฯ ที่มี ความลำเอียง ทำให้ชื่อเสียงอนุญาโตตุลาการของประเทศไทยต่างพร้อยไปทั่วโลก โดยเฉพาะสังคมข่าวสารหรือข้อมูลข่าวสารไปได้ทุกวินาที อย่างเช่นนี้ ผมไม่อยากจะเกิดขึ้น อยากรู้ออกไปตีกรอบ ตีล้อมคอกไว้ก่อน ระวังแล้วท่านก็ยังไม่ล้อมอีก ผมไม่เข้าใจ ท่านกรรมการเหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ขอยืนยันให้มี กฎระเบียบ กฎเกณฑ์บังคับผู้เป็นอนุญาโตตุลาการ เพื่อความเป็นมาตรฐานของชุมชน หรือว่าสำนักอนุญาโตตุลาการ หรือสถาบันอนุญาโตตุลาการของประเทศไทยครับ ขอบพระคุณครับ

- ๑๒/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ขอกราบเรียนชี้แจงดังนี้ครับว่า ถ้าคณะกรรมการยอมใ้ตามที่ท่านผู้แปรญัตติว่า ให้มีการออกใบอนุญาตและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการเป็นอนุญาโตตุลาการนั้น บังคับได้เฉพาะอนุญาโตตุลาการที่จะมาอยู่ที่สถาบันแห่งนี้ ที่จะจัดตั้งขึ้นนี้เท่านั้น ไม่สามารถไปบังคับอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งการจะตั้งอนุญาโตตุลาการ การจะเป็นอนุญาโตตุลาการ การจะควบคุมลงโทษอนุญาโตตุลาการ ผมหมายถึง อนุญาโตตุลาการทั้งหมด หมายถึง แพทย์ทั้งหมด หมายถึง อาจารย์ทั้งหมด ต้องไปแก้ไขที่พระราชบัญญัติฉบับนั้น ถ้าสมมุติว่า ใ้ไปตามที่ท่านผู้แปรญัตติเดิมมาในนี้ ก็หมายความว่า เฉพาะสถาบันแห่งนี้ เฉพาะโรงเรียนแห่งนี้ เฉพาะมหาวิทยาลัยแห่งนี้เท่านั้น ที่มีการควบคุมออกใบอนุญาตอนุญาโตตุลาการแล้วเช่นนี้ใครจะมาจดทะเบียนที่สถาบันแห่งนี้ ในเมื่อเขาสามารถที่จะเป็นอนุญาโตตุลาการได้ โดยที่อื่น ๆ เพราะว่าไม่ได้แก้ไขพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันนี้ก็เป็เหตุผลสำคัญที่มีอาจเพิ่มเติมนี้ได้ ถ้าเพิ่มเติมนี้ ก็หมายความว่า เฉพาะแห่งนี้เท่านั้น ก็กราบเรียนชี้แจงดังนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม

พลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอกราบเรียนต่อท่านกรรมการผู้ชี้แจง ผมคิดว่าความคิดของท่านกับผมนั้นตรงกัน ผมต้องการใ้สถาบันอนุญาโตตุลาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ แห่งนี้ เป็นสถาบันที่เป็นมาตรฐาน อนุญาโตตุลาการแห่งอื่น ของหอการค้า ของอะไร เขาจะเป็นอะไรก็เรื่องของเขา เพราะเขาไม่มีกฎหมายรับรองครับ ไม่ได้ตั้งตามกฎหมาย แต่นี้คือพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ ตั้งตามกฎหมาย ผมต้องการความเป็นมาตรฐาน ท่านคิดถูกแล้ว มหาวิทยาลัยเหมือนกันหมด แต่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ตั้งโดยพระราชบัญญัติครับ เพราะฉะนั้นจะมีข้อกำหนดทั้งหลาย ข้อบังคับทั้งหลาย ใ้เป็นมาตรฐาน ก็ดีกว่ามหาวิทยาลัยเอกชนที่ความเป็นมาตรฐานไม่มี ผมกับท่านเข้าใจ

๒๘

สนช. ๒๕

รฎจิรา ๑๒/๒

ตรงกันแล้วครับ ต่อไปใครจะใช้มาตรฐานก็ต้องมาสถาบันอนุญาโตตุลาการแห่งนี้ ไม่ได้
เข้าใจผิดกัน แต่ทำไมไม่ทำให้เป็นมาตรฐานโดยมีบทควบคุม แห่งอื่นเขาจะไม่มีบทควบคุม
ความประพฤติอะไร วินัยอะไรก็เรื่องของเขา เห็นตรงกันกับท่าน แต่ต้องมีการควบคุม
คนเราถ้าไม่มีการควบคุม ผมว่าผู้พิพากษาว่าคดีมาแล้ว อัยการว่าคดีมาแล้ว อบรมมา
คดีแล้ว ยังแตกแถวเลยครับ แล้วอนุญาโตตุลาการมาจากไหน ก็เอามาเข้าแถวเสียก่อน เอามา
เข้าคอกเสียก่อน เข้าอยู่ในกรอบเสียก่อน จะได้เป็นประโยชน์ ผมกับท่านก็มองเหมือนกัน
ท่านอย่าไปคิดว่าแห่งนี้ แห่งนี้คือแห่งที่ออกตามกฎหมาย มีหน่วยงานของรัฐ มีเงินของรัฐ
ไปช่วยสนับสนุน ถ้าเป็นเงินเอกชนผมไม่สนใจหรอกครับ ไม่ออกมาเป็นพระราชบัญญัติ
ผมก็ไม่สนใจหรอกครับ แต่นี้เป็นกฎหมายครับ ผ่านสภาแห่งนี้ครับ ผมเลยอยากให้
กฎระเบียบ มีการควบคุม กราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

- ๑๓/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการอธิบายให้เข้าใจให้ได้ว่า
คนละเรื่อง

นายมนตรี ศิลปมหาบัณฑิต (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ ผม นายมนตรี ศิลปมหาบัณฑิต
กรรมการครับ ผมขออนุญาตอย่างนี้ว่า ในส่วนประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ได้หยิบยกตั้งเป็น
ข้อสงวนไว้ ทางกรรมการได้มีการประชุมแล้วก็นำประเด็นนี้มาพูดคุยกันค่อนข้างมาก
เป็นจำนวนหลายครั้ง จนกระทั่งสุดท้ายเราก็มาดูว่า จริง ๆ แล้วในระบบการตรวจสอบ
ระบบการทัศนในอนุญาโตตุลาการ มีระบบสากลอยู่แล้ว ซึ่งระบบนี้ก็ถูกบรรจุไว้ในตัว
ระบบของอนุญาโตตุลาการตามกฎหมายของเราอยู่แล้วด้วย

ประการแรก ในเรื่องของการเปิดเผยข้อมูล ก่อนอนุญาโตตุลาการจะเข้ามาสู่
การทำหน้าที่จะต้องมีการเปิดเผยข้อมูลให้คู่ความหรือคู่พิพาทได้รับทราบถึงประโยชน์
ได้เสีย หรือความมีส่วนเกี่ยวข้องกับคู่ความเหล่านั้น

ประการที่ ๒ หลังจากเปิดเผยแล้วยังมีกระบวนการในการตรวจสอบโดยการ
ให้ หรืออนุญาตให้คู่ความหรือคู่พิพาททำการคัดค้านอนุญาโตตุลาการได้ หากเห็นว่าจะ
ไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยความเป็นกลาง

ประการที่ ๓ ในเรื่องของประมวลจริยธรรม ซึ่งเราก็จะมีการเพิ่มเติมให้
ชัดเจนในมาตรา ๑๖ (๕/๑) แล้ว

ประการที่ ๔ ในกระบวนการ ในแซงก์ชัน (Sanction) ในมาตรการอื่น ๆ ก็ถูก
ระบุไว้ในตัวพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว ซึ่งถ้าหากอนุญาโต
ตุลาการประพฤติผิดโดยเจตนา หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จะต้องรับผิดชอบในทางแพ่ง
และทางอาญาคด้วย

และประการต่อมา ในเรื่องนี้ค่อนข้างมีความสำคัญ เพราะว่าตัวระบบ
อนุญาโตตุลาการจะเป็นระบบที่เป็นสากล มีการทำหน้าที่ข้ามไปข้ามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในเรื่องของการลงทุนหรือข้อพิพาทระหว่างประเทศ ดังนั้น กระบวนการของอนุญาโต
ตุลาการจะมีการเปิดกว้างให้อนุญาโตตุลาการที่คู่พิพาทแต่งตั้ง แม้ว่าจะเป็นชาวต่างประเทศ
ให้สามารถทำหน้าที่อนุญาโตตุลาการได้ การถือในเรื่องของใบอนุญาตอะไรต่าง ๆ เหล่านี้

ทำให้เกิดปัญหาว่า ในท้ายที่สุดแล้วระบบอนุญาโตตุลาการไทยอาจจะมีปัญหาในการยอมรับของชาวต่างชาติได้ในการลงทุน

แต่สรุปสุดท้าย ที่ประชุมของคณะกรรมการก็เห็นว่า สิ่งที่ท่านเสนอมา เหล่านี้เป็นประเด็นที่สำคัญ แล้วเราก็มีการนำไปบรรจุไว้ในมาตรา ๑๖ (๕/๑) แล้ว แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ท่านเพิ่มเติมเข้ามาในกระบวนการต่าง ๆ ตอนนี้กำลังออกข้อบังคับในเรื่องประมวลจริยธรรม สุดแต่แต่ตรงนี้ รายละเอียดเรื่องโทษ เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ทางหน่วยงานที่เสนอร่างกฎหมายรับจะนำไปเป็นข้อสังเกตในทางปฏิบัติ หรือในการร่างในรายละเอียดต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ยังดีใจอยู่ใช่ไหมครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ ผมจะขอมติว่าจะให้คงไว้ตามที่กรรมการแก้ไข หรือจะให้ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติสงวนไว้ ถ้าท่านผู้ใดเห็นควรเป็นไปตามร่างของกรรมการให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าเห็นควรเป็นไปตามที่ผู้แปรญัตติสงวน ให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ร่างของกรรมการเห็นด้วย ร่างของผู้สงวนไม่เห็นด้วย เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๔ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นควรให้เป็นไปตามร่างกรรมการ ๕๒ คะแนน เห็นตามผู้สงวน ๓๔ คะแนน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นควรให้เป็นไปตามร่างกรรมการ เชิญต่อไปครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๗ ถึง มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ ถึง มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การกำกับดูแล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข”

๓๑

สนช. ๒๕

ธนาวดี ๑๓/๓

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
มีท่านผู้ใดประสงค์จะขอแก้ไขถ้อยคำที่ขัดแย้งกันไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมจะขอมติว่าจะเห็นชอบ
ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใด
ไม่เห็นชอบกรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

- ๑๔/๑

๓๒

สนช. ๒๕

ดวงทิพย์ ๑๔/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยคะแนน ๑๒๗ ต่อ ๑๑ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ กรรมการมีข้อสังเกตซึ่งแนบท้ายรายงาน กรรมการอยู่ในหน้า ๗ มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่เห็นชอบด้วยมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ คณะกรรมการใครขอเพิ่มข้อสังเกต อีก ๑ ข้อ จากการศึกษาที่ผู้แปรญัตติมีความห่วงใยในเรื่องจริยธรรม คุณธรรม ตามที่อยู่ในร่างเป็น (๑) (๒) คณะกรรมการขอเพิ่มว่า ข้อบังคับของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๕/๑) ควรกำหนดเกี่ยวกับบทลงโทษของการฝ่าฝืนการประพฤติผิดคุณธรรม จริยธรรม และ มรรยาทของอนุญาโตตุลาการด้วย ก็คงจะเป็นเรื่องของการลบชื่อออก ทำนองนั้นแหละครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือเห็นเป็นอย่างอื่น ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย จะได้แจ้งไปยังรัฐบาล ขอขอบคุณคณะกรรมการ

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

เรื่องนี้คุณกัญญา ศิลปอาชา กับคณะ ได้เคยเสนอ และคณะรัฐมนตรีรับไป พิจารณาก่อนรับหลักการ และส่งกลับคืนมายังสภาแล้ว ผมจึงขอหารือว่าให้นำร่างของ คุณกัญญาและคณะมาพิจารณารวมกัน ไปพร้อมกันทั้ง ๒ ฉบับ

๓๓

สนช. ๒๕

ดวงทิพย์ ๑๔/๒

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มี ก็จะได้ดำเนินการไปตามนั้น
เชิญคณะรัฐมนตรีเสนอ

นายพลเดช ปิ่นประทีป (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนาศักยภาพ
และความมั่นคงของมนุษย์) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ
กระผม นายพลเดช ปิ่นประทีป รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและ
ความมั่นคงของมนุษย์ ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
มาตรการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. เพื่อให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติพิจารณา โดยมีหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิง
และเด็ก และกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

เหตุผล

เนื่องจากปัญหาการค้ามนุษย์ส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างรุนแรง โดยเฉพาะ
ปัญหาการค้าหญิงและเด็กที่กระทำในลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ นำหญิงและเด็ก
เข้ามาค้าประเวณีในหรือส่งไปค่านอกราชอาณาจักร บังคับใช้แรงงานโดยกดขี่ทารุณ บังคับ
ขู่ขู่ให้เป็นขอทาน หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบประการอื่น ประกอบกับ
พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐
ยังมีมาตรการไม่ครอบคลุมอย่างเพียงพอ สมควรที่จะมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการป้องกันและ
ปราบปรามการค้ามนุษย์ เพื่อให้การแก้ปัญหาดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณกัญจนารับ

นางสาวกัญจนาศิลปอาษา : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ดิฉัน
กัญจนาศิลปอาษาดิฉันได้นำเสนอหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการค้ามนุษย์ต่อสภาแห่งนี้ไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ที่ผ่านมา เนื้อหา
โดยสรุป ก็คือ พระราชบัญญัติที่เรามีอยู่ขณะนี้ คือ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกัน
และปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พุทธศักราช ๒๕๕๐ ไม่สามารถที่จะเป็นหลักกฎหมาย
ที่พึงพึงได้ของสังคมเท่าที่ควร เพราะเหตุที่ว่ากระบวนการค้ามนุษย์มีวิวัฒนาการและมีการ
แพร่กระจายอย่างกว้างขวาง -----

- ๑๕/๑

อีกทั้งยังไม่มีบทบัญญัติแห่งการเยียวยา บำบัด ฟื้นฟูผู้เสียหาย ดังนั้น พระราชบัญญัติดังกล่าว จึงสมควรที่จะได้รับการแก้ไขปรับปรุง วันนี้ครบกรอบระยะเวลาที่กำหนด จริง ๆ ก็ยังไม่ถึงดี แต่อยู่ภายในกรอบระยะเวลา ๓๐ วัน หลังจากที่รัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปพิจารณา ได้ส่งกลับคืนมาแล้วว่าเห็นด้วยในหลักการ พร้อมทั้งได้มีร่างของรัฐบาลที่ใช้ชื่อว่า ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ซึ่งมีสาระคล้ายคลึงกันเข้ามาสู่การพิจารณาของสภา ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างร่างที่ดิฉันและคณะเสนอกับร่างที่รัฐบาลเสนอ ก็คือ ร่างของรัฐบาลได้กำหนดให้มีการกองทุนสงเคราะห์ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เพื่อช่วยเหลือผู้ที่เสียหาย ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ดีจริง ๆ แล้วร่างของ สนช. ก็อยากจะมีอย่างนั้นเหมือนกัน แต่ติดขัดที่ว่า ถ้าเราจะต้องกองทุนจะต้องไปให้ท่านนายกรัฐมนตรีเซ็นรับรอง เราจึงไม่สามารถเสนอมาตรานี้ได้ในกฎหมายของเรา อย่างไรก็ตาม ถ้าร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านวาระ ๑ ไปก็คงต้องใช้ร่างรัฐบาลเป็นหลักอยู่แล้ว วันนี้ก็ต้องขอขอบคุณที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์มาพิจารณาพร้อม ๆ กัน และหวังว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ คงจะให้ความเห็นชอบในหลักการและเหตุผล วาระ ๑ ของร่างพระราชบัญญัติทั้งของรัฐบาลและของดิฉันและคณะ ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ

ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต้องขอบคุณรัฐบาลที่ทำร่างพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันนี้ประกบเข้ามากับร่างที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอไป ซึ่งก็หวังว่าธรรมเนียมปฏิบัติเช่นนี้จะเกิดขึ้นกับกฎหมายอีกหลาย ๆ ฉบับที่จะส่งผ่านจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปยังรัฐบาล ผมดูกฎหมายฉบับนี้ทำให้นึกถึงกฎหมายฉบับเดิมที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์นี้บัญญัติไม่ถึง คือแต่เดิมจำได้ว่าผมมีโอกาสพิจารณากฎหมายฉบับหนึ่ง ก็คือ เมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ กฎหมายฉบับนี้เรียกว่า พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก จำเดิมของกฎหมายฉบับนั้น เกิดขึ้นก็เพราะเราพบว่า ประเทศไทยเป็นเหมือนกับแม่เหล็กขนาดใหญ่ ที่ดูดเอาคนที่อยู่ประเทศรอบข้างเราที่ลำบากยากจนกว่าเรา โดยเฉพาะเด็กและผู้หญิงเข้ามาเป็นเหยื่อ

ในสังคมประเทศไทย แต่ครานั้นก่อนที่จะมีกฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก เมื่อเจ้าหน้าที่เผชิญตัว หรือจับตัว หรือช่วยตัวของบุคคลที่เป็นเด็กและผู้หญิงจากต่างประเทศนั้นได้มา สิ่งแรกที่เด็กและผู้หญิงเหล่านั้นจะเผชิญ ก็คือ ข้อหาหลบหนีเข้าเมือง ตามกฎหมายคนต่างประเทศที่ไม่มีสัญลักษณ์หรือลักษณะแสดงว่าตัวเองเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมาย บุคคลเหล่านั้นจะถูกส่งตัวไปให้ ถ้าอยู่ในกรุงเทพมหานครก็จะถูกส่งตัวไปกักขังไว้ที่ ตม. ที่ชอยสวนพลู ถ้าท่านสมาชิกฯ ไปดูก็จะเห็นตึกสูงหลายชั้น อยู่กันแออัด ในลูกกรงที่สร้างไว้ อาจจะแยกชาย หญิง แยกเด็ก แยกผู้ใหญ่ ออกจากกัน ครานั้นในแวดวงของคนทำงานด้านสังคม เมื่อไปดูแล้วก็อดหาระอาใจ และมีความรู้สึกที่ว่า ทำไมคนที่เขาตกทุกข์ได้ยากจากประเทศรอบ ๆ เรา แล้วถูกนำเข้ามาเป็นเหยื่อ ยังถูกกฎหมายเอาเปรียบและเอาโทษในฐานะหลบหนีเข้าเมืองด้วย ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้หลบหนีเข้าเมือง เขาถูกนำเข้ามาเป็นเหยื่อต่างหาก ในปี ๒๕๔๐ นั้นเอง กฎหมายจึงออกมาเพื่อคุ้มครองดูแลเด็กเหล่านั้น และผู้หญิงเหล่านั้น ก็คือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก จำได้ว่าหญิงและเด็กที่เป็นเหยื่อเหล่านั้น ถ้าเจ้าหน้าที่จับตัวได้ ได้มีการบัญญัติคำ ๆ หนึ่ง ซึ่งคำ ๆ นี้บังเอิญผมได้มีโอกาสตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีสมัยนั้น ก็คือ ท่านเฉลิม อยู่บำรุง ซึ่งนั่งเป็นรัฐมนตรีอยู่ คำ ๆ นี้บัญญัติในปี ๒๕๔๐ บัญญัติไว้ว่า หากได้ตัวหญิงและเด็กที่เป็นเหยื่อนั้น เจ้าหน้าที่จะต้องนำตัวเขาไปไว้ที่ซึ่งมิใช่ที่คุมขัง นั่นก็หมายความว่าเอาไปไว้ที่ ตม. ไม่ได้ เอาไปไว้ที่เรือนจำไม่ได้ สถานที่ที่เอาไปไว้ สุดท้ายก็เป็นส่วนราชการ โดยเฉพาะสถานสงเคราะห์ ปัจจุบันถ้าท่านสมาชิกฯ อยากจะไปดูก็ต้องไปที่เกาะเกร็ด ที่นนทบุรี ผู้หญิงชาวต่างประเทศ เด็กชาวต่างประเทศที่ตกเป็นเหยื่อตามกฎหมาย พ.ร.บ. การค้าหญิงและเด็กก็จะถูกส่งตัวไปที่นั่น -----

ที่นี้กฎหมายนั้นใช้มาก็จะพบว่า มีข้อจำกัดค่อนข้างมาก ซึ่งประเด็นนี้ที่ต้องขอขอบคุณ คุณกัญญา ศิลปอาษา ที่นึกถึงประเด็นของเงื่อนไขปัญหาที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายเดิมนั้น ก็พยายามจะเชื่อมสัมพันธ์โดยตรงกับกระทรวงการพัฒนาศักยภาพ โดยตรง ว่าเราน่าจะมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่ขึ้นมาอุดรอยโหว่ของกฎหมายฉบับเดิมนั้น จึงเกิดพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ขึ้นมา กฎหมายฉบับนี้เมื่อมองและพิจารณาดูแล้ว ฐานคิดขยายไปจากเดิม กฎหมายเดิมในปี ๒๕๕๐ ฐานคิดอยู่ที่หญิงและเด็กที่ถูกนำมา เป็นเหยื่อ ได้ตัวเขาเอาไว้ในที่ซึ่งไม่ใช่ที่คุมขัง แล้วรีบประสานเอาตัวเขาส่งกลับไป ส่วนใหญ่การส่งกลับไปเมื่อไม่มีข้อตกลงระหว่างประเทศก็จะไปไว้ที่ชายแดน เช่น ถ้าบ้านผมที่สุรินทร์ก็จะเอาไว้ที่ชายแดน ที่อำเภอประสาธน์ เจ้าหน้าที่กลับมาถึงกรุงเทพฯ อีก ๒ วัน ต่อมารายนั้นก็จะกลับมาถึงกรุงเทพฯ เหมือนกัน ปราบจีนบุรีส่งไปก็จะกลับมา ศรีสะเกษ ช่องสะแกก็จะกลับเข้ามา ไม่มีทางเลยที่เขมร ลาว พม่า จะถูกส่งตัวกลับไปยัง ถิ่นฐานจริง ๆ ที่เขาเกิด เขาอยู่ได้ เพราะฉะนั้นผมว่ากฎหมายฉบับนี้ ในปี ๒๕๕๐ ที่กฎหมายฉบับนี้จะออกมา ผมคิดว่าถ้าท่านสมาชิกฯ ได้เข้าใจถึงมาตรการก่อนหน้านี้ ก็คือ การทำข้อตกลงระหว่างประเทศไทยกับเขมร ซึ่งผมก็รู้สึกที่ตัวเองมีโชคดีที่มีโอกาสไปดู ร่างข้อตกลงที่กัมพูชาด้วยกันกับทางคณะเมื่อสมัยที่แล้ว ข้อตกลงไทยกับเขมรที่ดี ไทยกับ ลาวก็ดี เหลือเพียงไทยกับพม่าเท่านั้นที่ข้อตกลงยังไม่ถึง ก็คือ ไม่ได้ตัวบุคคลที่เป็นเหยื่อ แล้วการส่งกลับไปยังถิ่นฐานเดิมจริง ๆ จะต้องปรากฏขึ้นด้วยข้อตกลงที่ตรงกัน ขณะเดียวกันกฎหมายฉบับนี้ผมคิดว่าคนที่เป็นเหยื่อนี้มิใช่หมายถึงคนต่างชาติที่มาเป็นเหยื่อ ในไทยเท่านั้น แต่อาจจะหมายถึงคนไทยที่ตกเป็นเหยื่อต่างชาติในต่างประเทศด้วย ในประเทศที่ทำข้อตกลงในกลุ่มน้ำโขงด้วยกัน ฉะนั้นผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ดีในฐานะที่ว่า ฐานคิดเปลี่ยน เปลี่ยนจากฐานคิดเพียงแต่เมื่อได้ตัวมาเอาไว้ที่ซึ่งไม่ใช่ที่คุมขังแล้วส่งไป ชายแดน แต่ฐานคิดไปไกลถึงว่า จะต้องมีการทำข้อตกลงกัน และส่งตาม ช่องทาง และบุคคลเหล่านั้นไปถึงสถานที่เขาได้

ประการที่ ๒ ที่ผมคิดว่าฐานคิดขยายความมากขึ้น ที่คุณกัญญาพูดแล้ว ก็คือ เรื่องของทุนที่จะฟื้นฟู ผมยกตัวอย่างเหตุการณ์เมื่อสัก ๑ เดือนที่แล้ว มีเด็กลาวคนหนึ่ง เข้ามาถูกใช้แรงงานในโรงงานแห่งหนึ่ง แล้วนายจ้างก็ทารุณอย่างหนัก เข้าโรงพยาบาล

๓๘

สนช. ๒๕

มยรี ๑๖/๒

ผัดตัด เย็บหลายสิบแผล ผมคิดว่าสังคมไทยค่อนข้างน่าสนใจมาก ก็คือ เป็นคหิความนำขึ้นสู่ศาล แล้วทำให้นายจ้างต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาล จ่ายค่าชดเชยด้วย กฎหมายฉบับนี้จึงมีเรื่องของทุนที่ไปฟื้นฟูสภาพเขาให้กลับคืนมา และมีทุนที่จะดูแลเขาไประยะหนึ่งเพื่อให้เขาพร้อมที่จะกลับไปสู่ภูมิลำเนาเดิมได้ ผมว่าฐานคิดที่เปลี่ยนไปแบบนี้ น่าสนใจ และผมต้องอนุโมทนาด้วย ที่กฎหมายฉบับนี้จะเข้ามาสู่การประชุมของสภาเรา และถ้าเราสามารถจะพิจารณาโดยเร็วออกไปได้มากเท่าไร ผมคิดว่าคนที่เป็นเหยื่อทั้งเด็กผู้หญิง ผู้ชาย ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จะได้อานิสงส์จากกฎหมายฉบับนี้ได้ ฉะนั้นในฐานะส่วนตัวจริง ๆ ต้องขอบคุณรัฐบาล และเห็นชอบที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณพรเพชร

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ กระผม นายพรเพชร วิชิตชลชัย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในเรื่องของหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ว่าจะต้องมีการกำหนดองค์ประกอบความผิดอาญา และลงโทษอย่างหนักสำหรับผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ แต่เมื่อผมตรวจดูร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว กระผมยังมีความกังวลอยู่บางประการ

ประการแรก เกี่ยวกับการกำหนดองค์ประกอบความผิดที่ยังไม่ค่อยชัดเจน บางองค์ประกอบความผิดนั้น ไม่อยู่ในพื้นฐานของกฎหมายอาญามาก่อน เช่น ความผิดฐานสมคบ กระผมเข้าใจดีว่ากฎหมายนี้ได้รับอิทธิพลจากอนุสัญญาขององค์ระหว่างประเทศว่าด้วยอาชญากรรมข้ามชาติ แต่ว่าการที่จะกำหนดความผิด ซึ่งแน่นอนว่าโทษเหล่านี้ร้ายแรงมาก น่าจะต้องดูให้ดีในเรื่องขององค์ประกอบความผิดให้ชัดเจน กระผมขอฝากกรมการเพื่อให้เห็นสภาพปัญหาที่แท้จริง -----

- ๑๓/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

แต่ที่กระผมเป็นห่วงอีกอย่างหนึ่งคือ เกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดี คือกฎหมายนี้สร้างตำรา
 พันธุ์ใหม่ขึ้นมา ซึ่งกระผมตั้งแต่มักจะมีขึ้นมาในพระราชบัญญัติระยะหลัง ๆ นี้ คือ
 มีพนักงานเจ้าหน้าที่ไปใช้อำนาจของการสืบสวนสอบสวนของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง
 และนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายอาญามีอำนาจสืบสวนและสอบสวน
 นอกจากนั้นยังไปห้ามมาตรา ๒๘ ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนไปดำเนินคดีกับผู้เสียหาย
 ในความผิดซึ่งร้ายแรงเหล่านี้ ความผิดเหล่านี้ซึ่งควรเป็นของตำรวจหายไปไหน ไม่ให้
 ตำรวจทำแล้ว ให้ตำรวจสั่งกรมทำ แล้วจะไปสืบสวนสอบสวนตามประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาความอาญาได้อย่างไร จริงอยู่ว่ามีข้อยกเว้นบอกว่า ต้องได้รับอนุญาตจาก
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ดังนั้นด้วยความกังวลนี้กระผมก็ตรวจคดีของ
 คณะกรรมการกิจการสภาฯ แล้วเห็นว่ายังขาดผู้ที่สำคัญเกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้ ซึ่งเป็น
 เรื่องของการกำหนดองค์ประกอบความผิด การดำเนินคดีอาญายังขาดฝ่ายปกครอง ยังขาด
 ฝ่ายตำรวจ ขาดฝ่ายอัยการ ขาดกฤษฎีกาซึ่งจะต้องมาคู่ถ้อยคำ ถ้าเป็นไปได้กระผมอยากจะ
 ขอให้เพิ่ม กฎหมายนี้ต้องรอบคอบครบ กำหนดโทษแรงมากและมีวิธีพิจารณาคดีที่แตกต่าง
 ไปจากวิธีพิจารณาความอาญาอย่างดั้งเดิม โดยเฉพาะทางตำรวจก็ต้องเข้ามามากน้อยครับ
 ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัฒนาครับ

นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม วัฒนา

สวรรยาธิปิติ ครับ เมื่อคราวที่แล้วผมเคยอภิปรายไว้ ๒ – ๓ ประเด็น แต่ประเด็นหนึ่งซึ่งยัง
 เห็นอยู่เหมือนเดิม คือ มาตรา ๓๗ ทั้ง ๒ ร่างก็ยังใช้ข้อความเดิมอยู่ ซึ่งผมเคยอภิปรายไว้ว่า
 ในกระบวนการค้ามนุษย์มีทั้งคนขาย มีทั้งตัวสินค้า ก็คือ ตัวเด็ก ตัวผู้หญิง และคนซื้อ ถ้าดู
 ตามมาตรา ๓๗ นี้ทุกคนโดนโทษเท่ากันหมดเลย ซึ่งผมว่าไม่น่าจะถูกต้องและไม่ยุติธรรม
 คนที่ควรจะได้โทษเยอะที่สุด หนักที่สุด ก็คือ คนไปจัดหา มาหรือพุดง่าย ๆ ก็คือ คนซื้อ ส่วน
 คนขายบางทีก็ 모르เรื่องราว ไปอย่างไร มาอย่างไร อย่างสมมุติ อยู่ ๆ มีคนเอาเด็กมาให้ เป็น
 เด็กรับใช้ในบ้านผม แล้วขอเงินเท่านั้นเท่านี้เพื่อไปให้พ่อแม่เขา ถ้าผมรับไว้ผมก็ต้องโดน
 จำคุก ๖ ปี ปรับ ๑๐๐,๐๐๐ - ๑๖๐,๐๐๐ บาท อันนี้ผมว่าไม่น่าจะถูกต้อง คือ บางคนก็
 ไม่ทราบด้วยซ้ำไปว่า เราไปได้เด็กมาอย่างไร อันนี้ก็จะเป็นเรื่องที่พบเห็นกันอยู่ทั่ว ๆ ไป

เพราะฉะนั้นในความคิดผมว่าน่าจะแยกออกเป็น ๒ กรณี กรณีแรก ก็คือ บทลงโทษนี้ใช้สำหรับคนขายหรือคนจัดหาบางส่วนหนึ่ง กับคนที่รับไว้ หรือภาษากฎหมาย รับไว้ เรียกว่าคนซื้อ อีกส่วนหนึ่ง แล้วกำหนดโทษไม่เหมือนกัน หรือถ้ายังคงเหมือนเดิมก็ไปลดโทษของการจำคุกให้เป็นว่า ไม่เกิน ๖ ปี หรือ ๑๒ ปี อะไรก็แล้วแต่ ถ้าแบบนี้คนที่ไม่ได้เจตนา คนที่ไม่ได้มีความผิดคดีร้ายอะไร ก็อาจจะไม่ต้องโดนโทษจำคุก ก็ขอเสนอข้อสังเกตตรงนี้ไว้พิจารณา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณโคทมครับ

นายโคทม อารียา : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายโคทม อารียา ขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ด้วยเหตุผลสำคัญที่ว่าปัจจุบันการค้ามนุษย์เป็นอาชญากรรมข้ามชาติที่ร้ายแรง และมีในทุก ๆ ประเทศทั่วโลกเป็นจำนวนปีละหลายล้านคน สำหรับประเทศไทยนั้น เป็นประเทศที่ส่งออกมนุษย์ นำเข้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานต่างด้าว แล้วมีการบังคับใช้แรงงานอย่างผิดมนุษยธรรม โดยเฉพาะมีผู้ใช้แรงงานตามที่เป็นข่าวเมื่อไม่กี่วันมานี้ ที่ถูกนำออกไปในเรือประมงเป็นเวลาหลายปี มีผู้เสียชีวิตไปในระหว่างออกทำการประมง และไม่สามารถสืบทราบได้ว่าเป็นจำนวนเท่าไร กรณีมีศพนิรนามในจังหวัดภาคใต้ ก็สงสัยได้ว่าเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ในลักษณะนี้เช่นเดียวกัน ไม่เพียงเท่านั้น ยังมีการค้ามนุษย์ภายในประเทศไทย ดังตัวอย่างที่กล่าวไว้ เช่น นำมาเป็นขอทาน หรือบางครั้งมีข่าวลือว่า อาจจะลักพาตัวไปเพื่อนำอวัยวะบางอย่างไปเป็นสินค้าขายให้แก่ผู้ที่ต้องการอวัยวะดังกล่าว นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นทางผ่านของการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศอีกด้วย ผมจึงชื่นชมทั้งคุณกัญญาและทั้งรัฐบาลที่ได้กรุณานำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งได้วางขอบเขตให้กว้างขวางขึ้นกว่าพระราชบัญญัติเดิมที่ครอบคลุมเฉพาะหญิงและเด็ก จึงอยากจะเรียนวิงวอนให้ท่านสมาชิกฯ กรุณารับหลักการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อย่่างไรก็ดี ท่านประธานฯ ครับ ผมมีข้อห่วงกังวลอยู่ ๒ ประการ

ประการที่ ๑ ผมมาอ่านดูในมาตรา ๔ ซึ่งเป็นนิยามขององค์กรอาชญากรรม ผมไม่ถนัดในเรื่องกฎหมาย แต่อ่านดูแล้วรู้สึกว่ายากที่จะเขียนไว้ก่อนข้างจะหลวม สมคบกันตั้งแต่ ๓ คน ถาวรหรือชั่วคราวหรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำความผิด อันที่จริงไม่มีใครประกาศวัตถุประสงค์ว่าตั้งขึ้นมาเพื่อกระทำความผิด วัตถุประสงค์เขาก็เพื่อกระทำประการหนึ่งประการใด แต่บังเอิญมีความผิดมาประกอบด้วย อย่่างไรก็ตาม อ่านดูคร่าว ๆ ก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่ยากมาก องค์กรอาชญากรรมในลักษณะที่นิยามไว้ที่นี่ แต่ถ้าท่านพลิกต่อไปในมาตรา ๔๐ ข้อห่วงกังวล ก็คือว่า ในมาตรา ๔๐ วรรคสอง นิยามบทลงโทษไว้ว่าผิด คล้ายกับว่าถ้ามีสมาชิกในองค์กรอาชญากรรม ซึ่งเป็นองค์กรหลวม ๆ กระทำความผิดแล้ว สมาชิกขององค์กรดังกล่าวทุกคน และรู้เห็นหรือยินยอม ยินยอมนี้ก็พูดยาก

๔๒

สนช. ๒๕

นนทพร ๑๘/๒

ต้องระวางโทษสำหรับความผิดนั้น แม้จะมีได้เป็นผู้กระทำความผิดนั้นเอง ผมว่าอันนี้ก็เป็นลักษณะที่แปลกกว่าคนที่ไม่ได้ทำความผิดแต่บังเอิญอาจจะพลาดไปอยู่ในองค์กรใดองค์กรหนึ่ง แล้วองค์กรนั้นคงไม่ได้เขียนไว้ที่ไหน เป็นลายลักษณ์อักษรว่า วัตถุประสงค์ขององค์กรเราต้องการจะทำผิด แต่บังเอิญสมาชิกคนใดคนหนึ่งขององค์กรนั้นไปทำความผิดเข้า ก็คิดร่างแหกันไปหมด เขียนว่า สมาชิกทุกคนขององค์กรนั้นเลย ผมก็อยากจะขอให้ทางคณะกรรมการกรรมาธิการวุฒิสภานี้สักคนหนึ่งเพื่อความรอบคอบจะดีหรือไม่

ประการที่ ๒ ที่เป็นข้อห่วงใย ก็คือ ในมาตรา ๖ ท่านกำหนดให้มี

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ ชื่อย่อว่า ปคม. ผมตรวจนับดูแล้ว มีรัฐมนตรี ๓ คน ปลัดกระทรวง ๘ กระทรวง ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่อีก ๘ คน รวมเป็น ๒๐ คน และมีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก ซึ่งเข้าใจว่าอาจจะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่อีก เพราะว่าท่านกำหนดว่าเป็นเอกชน ๖ คน รวม ๆ แล้วก็มีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่อยู่ในนี้อยู่ประมาณ ๒๐ – ๒๖ คน รวมเป็นคณะกรรมการ ๓๒ คน -----

- ๑๕/๑

ผมรู้สึกว่ตั้งแต่ท่านนายกฯ ที่เป็นประธานกรรมการ และท่านอื่น ๆ เรื่อยลงมา ท่านจะมีเวลามาประชุมกันเรื่องนี้บ่อยครั้งเพียงใดครับ ผมเห็นว่าเรื่องของการค้ำมนุษย์เป็นเรื่องร้ายแรง น่าจะมีการประชุมกันบ่อย ๆ เพื่อจะติดตามเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด อำนาจหน้าที่ก็เขียนไว้ค่อนข้างจะกว้างขวาง ผมจึงอยากจะขอเสนอว่า ทำอย่างไรเวลาเรามีพระราชบัญญัติขึ้นมาอย่าไปพยายามตั้งคณะกรรมการที่ทรงอำนาจพลานุภาพใหญ่หลวงนัก เอาทุกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ใครต่อใครที่เกี่ยวข้องมาทั้งหมด แต่เวลาประชุมเข้าจริง ๆ อาจจะส่งข้าราชการคนใดคนหนึ่งมา และประสิทธิภาพการประชุมก็น้อย จำนวนครั้งการประชุมก็น้อย น่าจะเล็งการตั้งคณะกรรมการในลักษณะที่มีประสิทธิผลของการทำงาน มิใช่ดูแต่ตำแหน่งหน้าที่เท่านั้น แล้วอาจจะมีจำนวนน้อยลงกว่า ๓๒ คน จะดีหรือไม่ ก็เป็นข้อห่วงใย ไม่สลักสำคัญนัก แต่อยากจะกล่าวถึงไว้ในที่นี้ แต่โดยสรุปท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะขอสนับสนุนให้รับหลักการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายก็เป็นอันปิดอภิปราย ผมจะขอมติว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นด้วย ๑๑๖ ไม่เห็นด้วย ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการ คณะกรรมาธิการ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายพลเดช ปิ่นประทีป (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๓ ท่าน ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการทั้งหมดครับ

นายพลเดช ปิ่นประทีป (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) : ทั้งหมด ๒๐ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เชิญรัฐบาลเสนอ ๓ ท่าน ครับ
นายพลเดช ปิ่นประทีป (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนาศักยภาพ
และความมั่นคงของมนุษย์) : ส่วนของรัฐบาล ๓ ท่าน ประกอบไปด้วย

๑. นายวันชัย รุจนวงศ์	อธิบดีกรมคุมประพฤติ
๒. พลตำรวจตรี ชัชวาล สุขสมจิตร	รองผู้บัญชาการสำนักงาน
กฎหมายและสอบสวน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๓. นางนภา เศรษฐกร	รองอธิบดีกรมพัฒนาศักยภาพ
และสวัสดิการ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณกัญจนารับ

นางสาวกัญจนารับ ศิลปอาชา : ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ดิฉัน กัญจนารับ
ศิลปอาชา ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในส่วน
ที่เหลือ ซึ่งเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและผู้แทนองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง

๑. นายวิทยา เวชชาชีวะ
๒. นายจักราวุธ นิตยสุทธิ
๓. ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
๔. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์
๕. พลตรี อุดม อุบล
๖. นายกำแหง ภริตานนท์
๗. นางบัญญัติ ทศนียะเวช
๘. นางสาวกัญจนารับ ศิลปอาชา
๙. นางจรี วิจิตรวาทการ
๑๐. นางทิวา ณ นคร
๑๑. นายเกื้อ แก้วเกตุ

LIART

๔๕

สนช. ๒๕

อัยยา ๑๕/๓

๑๒. นางสาวศุทธิณี ถันตะบุตร
 ๑๓. พลตำรวจตรี สุรศักดิ์ สุทธารมณ
 ๑๔. นางสาวอรุณี ศรีโต
 ๑๕. นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์
 ๑๖. นายชล บุนนาค
 ๑๗. นายมารุต มัสยวาณิช
- ขอผู้รับรองด้วยคะ ขอบคุณคะ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้อง โดยที่กฎหมายฉบับนี้ เป็นกฎหมายเกี่ยวกับเด็กและสตรี จำเป็นต้องมีผู้แทนองค์กรไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ซึ่งมีครบถ้วนแล้ว ถูกต้องแล้ว กำหนดการแปรญัตติ รัฐมนตรีจะเสนอใหม่ครับ คุณกัญญา จะกำหนดการแปรญัตติใหม่ครับ

- ๒๐/๑

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : ตามข้อบังคับฯ ได้ใหม่คะ ท่านประธานฯ
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณกัญญาเสนอให้ใช้กำหนด
 การแปรญัตติตามข้อบังคับฯ อีก ๗ วัน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี จะใช้ร่างของใครเป็นหลักครับ
 นายพลเดช ปิ่นประทีป (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการพัฒนาศักยภาพ
 และความมั่นคงของมนุษย์) : ของรัฐบาลเป็นหลักครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอให้ใช้ร่างของคณะรัฐมนตรี
 เป็นหลัก มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นไปตามนั้น

ระเบียบวาระที่ ๓ กระตุ่ถาม

๓.๑ กระตุ่ถามสด

กระตุ่ถามที่ ๑ เรื่อง เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
 ของคุณไพศาล พืชมงคล เป็นผู้ตั้งคำถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณไพศาลศรีบ คติกาตามเดิม
 นายไพศาล พิษมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
 นายไพศาล พิษมงคล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอตั้งกระทู้ถามเกี่ยวกับเหตุการณ์
 ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ความจริงวันนี้กระผมมีความตั้งใจจะถาม
 ท่านนายกรัฐมนตรี เพราะเหตุว่าเรื่องที่จะถามนั้นเกี่ยวข้องกับครอบครัวของหลาย
 กระทรวง แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้มาตอบกระทู้ด้วยตนเอง
 แต่มอบให้ท่านรัฐมนตรีมาตอบกระทู้ ซึ่งคงจะจำกัดอยู่เฉพาะงานที่ท่านรับผิดชอบ
 แต่ถึงกระนั้นเมื่อมีการตั้งตัวแทนมาแล้ว กระผมก็ถือว่าท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นตัวการ
 จะต้องรับผิดชอบในทุกถ้อยกระทงความที่ผู้แทนของท่านจะเป็นผู้ตอบในสภานี้ เหตุที่
 กระผมต้องตั้งกระทู้ถามในวันนี้ก็เพราะว่าสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้
 ได้เปลี่ยนแปลงไปสู่ขั้นใหม่แล้ว แล้วมาถึงขั้นที่เป็นอันตรายร้ายแรงอย่างยิ่งต่อเอกราช
 อธิปไตยของชาติ มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียดินแดนอย่างใหญ่หลวง แต่ผมได้ติดตามข่าว
 ปราบกฏว่า ในคณะรัฐมนตรีที่มีการประชุมไม่ปรากฏวาระการปรึกษาหารือในเรื่องนี้เลย
 ทั้งประชาชนทั่วประเทศก็มีความกังวลสงสัย สถานการณ์ในปัจจุบันนี้พัฒนามาสู่ขั้นใหม่
 ก็เพราะว่าฝ่ายตรงกันข้ามได้ขยายพื้นที่ในการก่อเหตุการณ์ความรุนแรงไปมากขึ้น
 ครอบคลุมไปถึงพื้นที่ทั้ง ๓ จังหวัด คือ ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และครอบคลุมไปยัง
 ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ได้ยกระดับการปฏิบัติการที่รุนแรงยิ่งขึ้น จากที่เคยแอบยิง
 ไล่ฟัน มาเป็นวางระเบิดขนาดใหญ่ที่มีแรงทำลายล้างสูง มาเป็นการปฏิบัติการที่เหี้ยมโหด
 อ่ามฮิต จ่อหัวยิงแต่ละคน มาเด็ก มาผู้ใหญ่ มาคนที่ไม่มีความรู้ กระทั่งในที่สุดก็ใช้กำลังเข้า
 จู่โจม โจมตีที่ตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งฝ่ายทหารและตำรวจ ล่าสุดยังพัฒนาไปกว่านั้นอีก มีการ
 ปิดล้อมค่ายอิงคยุทธบริหาร ซึ่งเป็นฐานที่มั่นใหญ่ของกองทัพไทยในพื้นที่จังหวัดชายแดน
 ภาคใต้เป็นเวลาหลายชั่วโมง ถัดมาก็ปิดล้อมอำเภอตากใบ และมีการปิดล้อมอำเภอเบตง
 ปิดเส้นทางเข้าออกจนประชาชนสัญจรไปมาไม่ได้ ได้รับความเดือนร้อนอย่างใหญ่หลวง
 จนน้ำมันที่จะใช้สำหรับยานพาหนะก็ไม่พอเพียงที่จะต้องใช้น้ำมัน แม้กระทั่งแก๊สหุงต้มที่ใช้ใน
 คริวเรือนก็ไม่มี สินค้าอาหารก็ต้องรอดินข้ามแดนไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อไปซื้อหา
 สิ่งของจำเป็นต้องใช้มา เหตุการณ์เหล่านี้ได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นกว่าปกติ เป็นเรื่อง

พี่น้องร่วมชาติ โดยเฉพาะรัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญและตระหนักอย่างยิ่ง กระผมเคย
อภิปรายในสภานี้ว่า สถานการณ์ในภาคใต้นั้นได้ย่ำแย่ลงมาโดยลำดับ แต่ก็ไม่มีใครตอบ
คำถามนั้น ครั้งสุดท้ายผมได้อภิปรายว่า ขณะนี้มีจำนวนหมู่บ้านถึง ๘๐๐ หมู่บ้าน ในจำนวน
ประมาณ ๑,๕๐๐ หมู่บ้าน ที่ฝ่ายตรงกันข้ามแทรกซึมเข้าปฏิบัติการจนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
แทบจะเข้าไปไม่ได้ ควบคุมสถานการณ์แทบจะไม่ได้ อำนาจรัฐได้อ่อนแอลงในพื้นที่
เหล่านั้น จึงเป็นที่หวั่นวิตกว่าสถานการณ์จะนำไปสู่การสูญเสียดินแดน บัดนี้ท่านที่ปรึกษา
กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในได้ให้สัมภาษณ์ทางโทรทัศน์เมื่อ ๒ วันก่อนว่า มีอยู่
จำนวน ๓๐๐ หมู่บ้าน ที่รัฐควบคุมไม่ได้แล้ว -----

กระผมไม่อยากจะไปได้แย้งเรื่องจำนวนหมู่บ้านว่า ๓๐๐ หรือ ๘๐๐ แม้แต่เพียง ๓๐๐ หมู่บ้าน ที่ควบคุมไม่ได้ นั่นหมายความว่าอย่างไร หมายความว่าเราสูญเสียอำนาจรัฐไปแล้วใช่หรือไม่ นี่คือการยอมรับเป็นทางการของผู้ที่ดูแลรับผิดชอบในพื้นที่นั้น ดังนั้นเมื่อสถานการณ์เป็นอย่างนี้ และรัฐบาลก็ไม่ได้เปิดเผยท่าทีอะไรว่าจะแก้ไขปัญหาวางไร คงย้ายอยู่แต่เรื่องนโยบายสมานฉันท์ ล่าสุดนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ยังย้ำเรื่องสมานฉันท์ จะไม่เปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์ จะปรับปรุงแต่มีติการทำงาน ทั้ง ๆ ที่นโยบายสมานฉันท์นั้น เกิดความสับสนมาก ทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและประชาชน กระผมยกตัวอย่างเช่น ประชาชนในจังหวัดภาคใต้ตอนบนจังหวัดหนึ่ง ยกขบวนกันไปประมาณ ๑,๐๐๐ คน ไปประท้วงบริษัทค้าไม้รายหนึ่ง ซึ่งเข้าไปจับจองที่ดิน เป็นเจ้าของที่ดิน เพื่อให้มีการตรวจสอบว่า ที่ดินของบริษัทนั้นเป็นที่ดินซึ่งได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย คือ บุกรุกที่ดินของรัฐหรือไม่ รัฐบาลได้ใช้กำลังเข้าสลายฝูงชนด้วยความรุนแรง มีการจับกุมประชาชนไปถึง ๘๐๐ คน ตีกันหัวล้างข้างแตกเกือบ ๕๐ คน และมีการตั้งข้อกล่าวหาอย่างรุนแรงด้วย มีหน้าซ้ำยังใช้ปฏิบัติการจิตวิทยามวลชนกล่าวหาใส่ร้ายป้ายสีว่าเรียกร้อง ริดไถเงินประชาชน แต่ในขณะเดียวกัน กับฝูงชนจำนวนหนึ่งซึ่งปิดล้อมอำเภอเบตงทั้งอำเภอ จนเกิดความเดือดร้อนขนาดหนัก ที่ปิดล้อมค่ายอิงคยุทธบริหาร กลับมีพฤติการณ์ยอมจำนน จึงมีความสงบและสับสนขึ้นในนโยบาย ดังนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนถามเป็นคำถามแรกว่า นโยบายสมานฉันท์ที่รัฐบาลมีความเข้าใจและประสงค์จะให้ปฏิบัตินั้นจริง ๆ คืออะไร และการใช้นโยบายที่ผ่านมานั้นได้ผลสำเร็จหรือว่าล้มเหลว สถานการณ์ดีขึ้น ทรงตัวอยู่ หรือว่าแย่ลง ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐมนตรี

พลตำรวจโท ชีรวุฒิ บุตรศรีภูมิ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม พลตำรวจโท ชีรวุฒิ
 บุตรศรีภูมิ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจาก
 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถาม ก่อนอื่นขอขอบพระคุณท่านผู้ตั้งกระทู้ถาม
 ที่ห่วงใยบ้านเมือง ขอกราบเรียนว่ารัฐบาลมีความห่วงใยตระหนักในหน้าที่ไม่น้อยกว่าท่าน
 ครับ สำหรับเหตุการณ์ไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตลอดเวลา ๑ ปี ที่ผ่านมา
 ผู้ก่อความรุนแรงได้ใช้วิธีการบิดเบือนคำสอนของศาสนาเป็นเครื่องมือในการสร้างความ
 ความขัดแย้ง และสร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่ มีการทำลายล้าง
 และลอบทำร้ายประชาชนต่างศาสนา โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดความวุ่นวายเป็นการ
 บ่อนทำลายความน่าเชื่อถือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ใช้เป็นข้ออ้างในการก่อ
 ความรุนแรง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการแบ่งแยกดินแดน ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดน
 ภาคใต้ แม้จะผ่านมาแล้ว ๑ ปี แต่ก็ไม่มีแนวโน้มว่าความรุนแรงจะลดลง ในทางตรงกันข้าม
 กลับทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นตามลำดับ สร้างความเกรงกลัวให้เกิดขึ้นกับประชาชนอย่าง
 กว้างขวาง โดยเฉพาะชาวไทยพุทธซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยในพื้นที่ ดังเช่นที่ท่านผู้ตั้งกระทู้
 ได้กล่าวไปแล้ว กระผมขอกราบเรียนว่า การแก้ไขปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้นในจังหวัด
 ชายแดนภาคใต้ ในระดับนโยบาย มีสภาความมั่นคงแห่งชาติและกองอำนวยการรักษา
 ความมั่นคงภายใน เป็นผู้รับผิดชอบ การอำนวยการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ มีกองอำนวยการ
 รักษาความมั่นคงภายใน ภาค ๔ เป็นผู้รับผิดชอบ โดยมีกองบัญชาการผสมพลเรือน ตำรวจ
 ทหาร รับผิดชอบทางด้านการทหาร ยุทธการและการข่าว ส่วนศูนย์อำนวยการบริหาร
 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือ ศอ.บต. รับผิดชอบด้านการเมืองและด้านกิจการพลเรือน -----
 -

สำหรับการก่อเหตุร้ายของฝ่ายตรงข้ามในช่วงหลังได้ใช้วิธีการที่โหดเหี้ยมและรุนแรง รวมทั้งได้มีการกระทำต่อชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธ ผู้หญิงและชุมชนชาวไทยพุทธ โดยมุ่งหวังให้เกิดความแตกแยกระหว่างชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธกับชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามนั้น รัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว และพยายามป้องกันอย่างเต็มกำลัง ความสามารถภายใต้กรอบแห่งข้อบัญญัติของกฎหมาย ในการดำเนินการของรัฐบาลจะใช้แนวทางสันติวิธีเป็นหลัก ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ถูกต้อง กล่าวคือ จะทำการสมานฉันท์กับพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ แต่ในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด รัฐบาลจะยึดหลักตามกฎหมาย โดยจะไม่ใช้วิธีการนอกกรอบแบบหรือผิดกฎหมาย มิฉะนั้นอาจจะมีการนำไปเป็นข้ออ้างการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพื่อให้เกิดการเข้าใจผิดประเทศไทยในทางที่ผิด สำหรับประเด็นของกระทู้

๑. สถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งมีความรุนแรงยิ่งขึ้น จึงเป็นที่หวัดวิตกกับประชาชนชาวไทยว่าอาจต้องเสียดินแดน

๒. ขอรายนโยบายหรือมาตรการในการนำความสงบสุขกลับคืนพื้นที่ กระผมขอเรียนในประการสำคัญคือรัฐจะต้องไม่สร้างเงื่อนไขอื่นใด การจะนำไปสู่การอ้างความชอบธรรมของผู้ไม่หวังดีในการกระทำความรุนแรง มิฉะนั้นปัญหาจะเป็นไปตามความหวัดวิตกของประชาชนชาวไทยที่ว่าอาจต้องเสียดินแดน เพราะดินแดนที่เป็นราชอาณาจักรของประเทศไทย พระมหากษัตริย์และบรรพบุรุษของเราได้สร้างขึ้นเป็นมรดกตกทอดมาจนถึงปัจจุบัน จะต้องรักษาไว้ด้วยชีวิต แต่วิธีการกระทำต้องเป็นไปตามกรอบของกฎหมายที่กำหนดไว้ นั่นคือ ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษควบคู่ไปกับการทำความเข้าใจในหลักศาสนาที่ถูกต้อง ทั้งนี้ได้นำแนวทางเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานเป็นทิศทางในการปฏิบัติ สำหรับนโยบายหรือมาตรการในการรักษาความสงบสุขให้กลับคืนพื้นที่ จากการติดตามวิเคราะห์สถานการณ์มีหลายประการ เช่น การไม่ได้รับความเป็นธรรม การบิดเบือนคำสอนศาสนา ความยากจน จะต้องได้รับการแก้ไข ซึ่งมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้แล้วการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนจะต้องได้รับการพิจารณาดำเนินการ ส่วนหนึ่งที่กระผมขอรายนโยบายไว้มีดังนี้

๕๒

สนช. ๒๕

สฤษฎุทธ ๒๒/๒

๑. การจัดระบบกองกำลังอาสาของหมู่บ้านทั้งในชุมชน เขตเมืองและเขตชนบทให้มีความเข้มแข็ง โดยในเขตชนบทจะนำระบบหมู่บ้าน อปป. ซึ่งมีกฎหมายรองรับไว้แล้วมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และให้ครอบคลุมทั้ง ๔๔ อำเภอ ส่วนในเขตเมือง สมาชิกอาสาในเขตเมืองจะใช้อำนาจระเบียบในรูปแบบ ทส.ปช. ซึ่งมีอยู่แล้วมาปรับปรุงให้เหมาะสม โดยรัฐบาลได้มอบหมายให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ พิจารณาดำเนินการให้การสนับสนุนในเรื่องวิทยุสื่อสาร การฝึกใช้อาวุธปืนเพื่อป้องกันตนเอง ซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนสามารถป้องกันตนเองได้ การเพิ่มจำนวน ผรส. ในหมู่บ้านเป้าหมายจำนวน ๓๐๐ หมู่บ้าน เป็นจำนวน ๑,๒๐๐ คน ได้มีการดำเนินการบรรจุและสั่งใช้แล้วตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๐ และได้จัดให้มีการฝึกอบรมโดยหน่วยกำลังในพื้นที่ ให้มีขีดความสามารถในการต่อสู้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เป็นไปตามแนวคิดที่จะให้ผู้ใหญ่บ้านมีขีดความสามารถที่สูงขึ้น ซึ่งในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๐ นี้ จะขอเพิ่มจำนวนหมู่บ้านเป้าหมายอีก ๓๐๐ หมู่บ้าน จำนวน ๑,๒๐๐ คน และในปี ๒๕๕๑ ก็จะเพิ่มจำนวนหมู่บ้านอีก ๕๐๐ หมู่บ้าน จำนวนทั้งสิ้นเป็น ๑,๕๐๐ หมู่บ้าน การเพิ่มจำนวนสมาชิก อส. อีกจำนวน ๑,๘๐๐ อัตรา ในปี ๒๕๕๐ เพื่อไปประจำอยู่ในหมู่บ้าน ๓๐๐ หมู่บ้าน ที่เพิ่ม ผรส. เพื่อเป็นการบูรณาการกองกำลังการทำงานของภาคประชาชนร่วมกับชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน การฝึกทบทวนทางยุทธวิธีให้แก่ผู้ใหญ่บ้านและ ผรส. ที่มีอยู่เดิมจำนวน ๓๐๐ หมู่บ้าน เป้าหมาย เพื่อให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น -----

- ๒๓/๑

๕๓

สนช. ๒๕

ขวัญเมือง ๒๓/๑

ในการป้องกันความขัดแย้งระหว่างชุมชนชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมที่เคยอยู่ร่วมกันอย่างสันติ หากมีสิ่งบอกเหตุ ศอ.บต. ร่วมกับจังหวัดและอำเภอจะเข้าไประงับยับยั้งทำความเข้าใจเพื่อคลี่คลายความขัดแย้งและความไม่เข้าใจกันตั้งแต่ต้น ทั้งนี้ได้จัดให้มีการฝึกอบรมนายอำเภอ โดยนำบทเรียนของนายอำเภอที่ประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมทั้งใช้เครือข่ายเจ้าหน้าที่ยุติธรรมชุมชน เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สมาชิก อสม. กระทรวงสาธารณสุข ที่อยู่ในพื้นที่เป็นผู้แจ้งข่าวสารให้แก่จังหวัดและ ศอ.บต. เพื่อลงไประงับยับยั้ง กระผมใคร่กราบเรียนภารกิจของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่ท่านให้ความสนใจและดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาในครั้งนี้ โดยเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ท่านได้เดินทางไปที่จังหวัดยะลา พร้อมคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเพื่อมอบนโยบายในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

๑. รัฐบาลยึดมั่นในแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยสันติวิธี โดยภาครัฐได้ดำเนินการร่วมกับมิตรประเทศและมุ่งเน้นการพูดคุยทำความเข้าใจเป็นขั้นแรก
๒. ลดความรุนแรงของสถานการณ์ให้น้อยลง ถือเป็นความเร่งด่วนอันดับแรก
 ๑. ในประเด็นสถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ทวีความรุนแรงขึ้น กระผมขอเรียนข้อเท็จจริงในเบื้องต้น ดังนี้
 ๑. ช่วงเวลาตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึง ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ มีเหตุการณ์ความไม่สงบเรียบร้อยในพื้นที่เกิดขึ้นจำนวน ๑,๑๓๗ เหตุการณ์ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๙ ที่ทั้งปีเกิดขึ้นจำนวน ๒,๐๖๔ เหตุการณ์ ก็นับว่าเกิดขึ้นใกล้เคียงกัน โดยจะมีความรุนแรงโหดเหี้ยมอำมหิตมากยิ่งขึ้น
 ๒. รูปแบบการดำเนินการของฝ่ายตรงข้ามจะใช้วิธีการลอบยิงมากที่สุด ประมาณร้อยละ ๕๐ วางระเบิดร้อยละ ๒๕ วางเพลิงร้อยละ ๑๕ และอื่น ๆ ร้อยละ ๑๐ จังหวัดที่เกิดเหตุการณ์มากที่สุด คือ จังหวัดนราธิวาส รองลงไป คือ จังหวัดยะลาและปัตตานีตามลำดับ
 ๓. มีผู้เสียชีวิตถึงปัจจุบันรวม ๓๓๑ คน บาดเจ็บ ๗๓๐ คน เทียบกับปี ๒๕๔๙ ซึ่งมีผู้เสียชีวิตทั้งปี ๖๔๘ คน บาดเจ็บ ๑,๑๘๗ คน

๕๔

สนช. ๒๕

ขวัญเมือง ๒๓/๒

ในการดำเนินการของฝ่ายเรา การดำเนินการโดยยึดหลักกระบวนการ ยุติธรรมเป็นหลัก โดยมีความคืบหน้าการดำเนินงานนับจากการบังคับใช้กฎหมาย พระราชกำหนดสถานการณ์ฉุกเฉินตั้งแต่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ จนถึง ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ดังนี้

๑. ผลการพิสูจน์ทราบกระบวนการ สามารถพิสูจน์ทราบกลุ่มกระบวนการ จำนวน ๘,๐๕๕ คน ระดับแกนนำและชุดปฏิบัติการ ๘๕๘ คน กลุ่มแนวร่วม ๗,๑๕๗ คน

๒. ผลการสอบสวนคดีความมั่นคง พนักงานตำรวจทำการสอบสวนไปแล้ว จำนวน ๒๖๓ คดี สามารถจับกุมผู้ต้องหาได้ ๓๓๒ คน ออกหมายจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้ ๓๑๘ คน รวม ๖๕๐ คน พนักงานสอบสวนสั่งฟ้อง ๖๔๒ คน สั่งไม่ฟ้อง ๘ คน พนักงานอัยการสั่งฟ้อง ๖๐๐ คน สั่งไม่ฟ้อง ๑๕ คน อยู่ในระหว่างการพิจารณาของอัยการ ๒๗ คน

๓. ผลคำพิพากษาคดีความมั่นคงตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ถึง ๑๕ มกราคม ๒๕๕๐ ศาลได้มีคำพิพากษาไปแล้วจำนวน ๒๐ คดี ประหารชีวิต ๗ ราย จำคุกตลอดชีวิต ๔ ราย จำคุก ๓ – ๕๐ ปี จำนวน ๕ ราย โดยมีคดีคำพิพากษาที่สำคัญดังนี้

- ๒๔/๑

คำพิพากษาคดีคนร้ายยิงและฆ่าตัดคอ นายจรินทร์ ขุนทอง ราษฎรชาวสวน พื้นที่ตำบลลำใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๗ ศาลจังหวัดยะลา มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ พิพากษาประหารชีวิต ข้อหาร่วมกันฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

คำพิพากษาคดีคนร้ายโจมดีฐานหน่วยสันติมิตร อำเภอธารโต เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๗ ศาลจังหวัดยะลา มีคำพิพากษาจำคุกตลอดชีวิตคนร้าย ๓ คน ข้อหาร่วมกันพยายามฆ่าเจ้าพนักงาน ร่วมกันเป็นอั้งยี่ช่องโจร ร่วมกันต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงาน และ ร่วมกันปล้นทรัพย์ ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษกึ่งหนึ่ง คงเหลือจำคุก ๕๐ ปี

คำพิพากษาคดีคนร้ายยิงนายรพินทร์ เรือนแก้ว ผู้พิพากษาศาลจังหวัดปัตตานี เมื่อ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ ศาลจังหวัดปัตตานี มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ประหารชีวิต ข้อหาร่วมกันฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน แต่ให้การเป็นประโยชน์ ลดโทษ ๑ ใน ๓ คงจำคุกตลอดชีวิต

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการดำเนินการของทางราชการได้เริ่มมีความคืบหน้าเป็นลำดับ สามารถดำเนินการกับผู้กระทำความผิดได้มากขึ้น และทางราชการสามารถดำเนินการในเชิงรุก โดยให้ข้าราชการลงปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ตำบล หมู่บ้าน มากยิ่งขึ้น ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้จัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในระดับตำบล หมู่บ้าน โดยมีเจ้าหน้าที่ปลัดอำเภอ ครู กศน. ออเนมัย พัฒนาชุมชน เกษตรตำบล อบต. ทำงานร่วมกับผู้นำท้องถิ่น ผู้นำศาสนา ในพื้นที่ ๘๘ ตำบลนาร่อง นอกจากนี้มีการดำเนินการในเรื่องรายละเอียดบางประการ กระผมขอใคร่กราบเรียนเพื่อได้กรุณาทราบ เพื่อยืนยันว่ารัฐบาลได้ดำเนินการอย่างเต็มที่

ทางด้านการอำนวยความสะดวกเป็นธรรม จังหวัดนราธิวาสได้หารือกับผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนราธิวาส จัดให้มีการพิจารณาคดี เร่งรัด สามารถนำสืบพยานคดี ความมั่นคง จำนวน ๒๒ คดี ให้เสร็จสิ้นภายในปี ๒๕๕๐ นี้ จังหวัดยะลาได้หารือกับผู้พิพากษา หัวหน้าศาล ได้เร่งรัดให้มีการดำเนินคดี จำนวน ๒๕ คดี เร่งรัดให้เสร็จภายในปี ๒๕๕๐

ด้านการพัฒนาประสิทธิภาพข้าราชการ ในระหว่างวันที่ ๑๔ - ๑๕ พฤษภาคม ค.ศ.บต. จะจัดโครงการประสานการดำเนินงานเสริมสร้าง กสศ.จชต. โดยเชิญนายอำเภอ ผู้กำกับการสถานีตำรวจ ผู้บังคับการหน่วยทหาร ร่วมประชุมเพื่อพัฒนาสัมพันธ์ ให้เกิดการทำงานที่เป็นเอกภาพ ในการสร้างขวัญกำลังใจ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เห็นชอบตามที่สำนักนายกรัฐมนตรี คือ คุณหญิง ทิวาดี เสนอ การพิจารณาให้บำเหน็จความชอบแก่ข้าราชการที่ไม่ได้เป็นกำลังพล กอ.รมน. ใน กสศ.จชต. ร้อยละ ๑

ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบำเหน็จความชอบสำหรับ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมาย คณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ ได้ตรวจสอบแก้ไขเสร็จแล้ว อยู่ระหว่างการนำเสนอคณะรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีครับ มีผู้ประท้วงครับ

นายไพศาล พืชมงคล : ท่านประธานฯ ครับ กระผมยังไม่ประท้วง ท่านรัฐมนตรี แต่อยากจะขอหารือว่า การตอบกระทู้ต้องตอบตามคำถาม ไม่ใช่อยากจะชี้แจงอะไรก็ชี้แจงเรื่อยไป ผมยังไม่ประท้วง แต่อยากจะขอหารือท่านประธานฯ ว่า เวลาที่สูญเสียไปจากการที่ไม่ได้ตอบสิ่งที่ผมถามนั้น ขอความกรุณาท่านประธานฯ ได้กรุณาขยายเวลาให้ผมด้วย จะเป็นไปได้ไหมครับ ถ้าไม่อย่างนั้นผมก็ต้องประท้วงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านรัฐมนตรีกรุณาตอบตรงประเด็น เดี่ยวผมจะดูเรื่องเวลาให้

นายไพศาล พืชมงคล : คืออย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ กระผมถามว่า การดำเนินนโยบายสมานฉันท์นั้นถูกต้องหรือล้มเหลว สถานการณ์ดีขึ้น แ่ลง หรือว่าคงตัวอยู่ครับ นี่คือคำถามที่จะต้องตอบตามคำถาม ไม่ใช่เตรียมมาชี้แจงอย่างอื่นครับ

๕๓

สนช. ๒๕

จิตติมา ๒๔/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ
ประธานโทษครับ ท่าน พลตรี จำลอง เชิญครับ

พลตรี จำลอง ศรีเมือง : ท่านประธานฯ ครับ ผม พลตรี จำลอง ศรีเมือง
ผมไม่ได้ประท้วงครับ และถ้าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านอาจจะได้รับ
อนุญาตจากท่านประธานฯ แล้วก็ได้ ตามข้อบังคับการประชุมสภาฯ ข้อ ๕๑ บ่งไว้ชัดว่า
ห้ามนำเอกสารใด ๆ มาอ่าน ผมเห็นใจท่านรัฐมนตรี เพราะท่านก็เพิ่งเข้ามาใหม่ ๆ แต่ว่าท่าน
จะต้องเตรียม ผมว่าเป็นความผิดของสภาที่ไม่ได้ส่งเอกสารนี้ไปให้ทางรัฐบาล ว่าถ้าจะมา
ตอบ คือ เหลือบมองได้บ้าง แต่อ่านทุกคำไม่ได้ ผมไม่ทราบที่ท่านได้รับอนุญาตหรือยัง
ผมต้องขอภัยด้วย ผมเห็นใจท่าน เพราะท่านเพิ่งมาดำรงตำแหน่งใหม่ ๆ ผมอยากจะให้สภา
เรารักษามรดกฐานเอาไว้ครับ ส่วนตอบตรงประเด็นหรือไม่ตรงประเด็นนั้น สมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติท่านหนึ่งก็ได้ทิ้งไปแล้วครับ สำหรับผมทั้งเรื่องการอ่านเอกสาร
ทุกคำครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีตอบต่อ

- ๒๕/๑

พลตำรวจโท ชีรวุฒิ บุตรศรีภูมิ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบขอขอบคุณครับ กระผมกราบเรียนดังนี้ครับ ถ้าในประเด็นที่นโยบายสมานฉันท์ได้ผลหรือไม่ ถูกต้องหรือไม่ ขอกราบเรียนว่า ในภาวะการณ์ขณะนี้ นโยบายสมานฉันท์จะเป็นนโยบายที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสถานการณ์ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ผมกราบเรียนรายละเอียดไปเมื่อก็ ขออภัยที่ลงรายละเอียดคลิกไป เพื่อกราบเรียนให้เห็นการดำเนินงานของคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายราชการ รวมทั้งผู้ที่อยู่ในพื้นที่ ทั้งพี่น้องประชาชนหรือท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็น อบจ. อบต. ผู้นำท้องถิ่น ซึ่งทุกฝ่ายเรากำลังแสวงหาความร่วมมือเพื่อจะร่วมกันแก้ปัญหา ท่านก็ทราบดีว่าปัญหาขณะนี้ในภาคใต้ถือว่ารุนแรง การดำเนินการแก้ปัญหานี้จำเป็นต้องแสวงหาความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ฝ่ายรัฐเองก็ต้องร่วมมือกันทุกฝ่ายอย่างจริงจัง เพื่อให้เป็นเอกภาพและแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมให้ได้ การที่กราบเรียนรายละเอียดไปนั้นเพื่อชี้ให้เห็นว่า ทางรัฐบาลได้ดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอน สถานการณ์ขณะนี้เราไม่อาจจะใช้ความรุนแรงโดยเด็ดขาดได้ แต่เราก็จะดำเนินการในแง่ที่มีการทำผิดกฎหมาย จะต้องเด็ดขาดในเชิงกฎหมาย แต่กระทำการในทางที่เป็นรูปธรรมบางเรื่องนั้นคงจะต้องใช้เวลาและการใช้สมานฉันท์นับเป็นแนวทางที่ถูกต้องโดยสรุปขอกราบเรียนว่า ณ ขณะนี้รัฐบาลมาถูกทางครับ และเราน่าจะรักษาสถานการณ์ให้สงบเรียบร้อยขึ้นไปได้เรื่อย ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านผู้ถามถาม ครั้งที่ ๒ ครับ

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายไพศาล พืชมงคล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอตั้งคำถามเป็นคำถามที่ ๒ ในกระทู้ อันนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการว่าสำเร็จหรือล้มเหลวหรือไม่

เนื่องจากหลังเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๕ รัฐบาลนี้ได้ออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๐๕, ๒๐๖ และ ๒๐๗ รวม ๓ ฉบับ เพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เสียใหม่ โดยรวมความ ก็คือให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในเป็นผู้รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหา สำหรับพื้นที่

ก็ให้ กอ.รมน. ภาค ๔ โดยแม่ทัพภาคที่ ๔ เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบบังคับบัญชาทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน แต่ต่อมาปรากฏว่ายังไม่ทันได้ดำเนินการตามโครงสร้างที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่ ซึ่งทุกคนก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่ต้องไปเลย รัฐบาลนี้ก็ได้อนุญาตกฎหมาย สอ.บต. ปรับปรุงการบริหารจัดการไปสู่แบบที่เคยล้มเหลวมาแล้ว นั่นคือฝ่ายการบริหารจัดการออกเป็น ๒ ส่วน ให้ กอ.รมน. ว่าราชการฝ่ายทหาร ให้ สอ.บต. ว่าราชการฝ่ายพลเรือน ขึ้นต่อนายกรัฐมนตรีผ่านทางกระทรวงมหาดไทย ถึงแม้ว่ากฎหมายฉบับนี้ยังไม่ผ่านเป็นกฎหมาย แต่เท่าในการปฏิบัติที่เป็นจริงนั้น ได้มีการนำไปสู่การปฏิบัติแล้ว เป็นผลให้ กอ.รมน. ภาค ๔ แม่ทัพภาคที่ ๔ ไม่สามารถบังคับบัญชาบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเต็มภาคภูมิ โดยปกติสถานการณ์ในพื้นที่นั้น ไม่ใช่อาชญากรรมแล้ว เป็นเรื่องของสงครามแล้ว มีการใช้กองกำลังขนาดใหญ่เข้าปฏิบัติการทางทหารแบบจรรยา โจมตีค่ายทหาร โจมตีรถยนต์พาหนะของฝ่ายทหาร เมื่อเป็นดังนี้ กอ.รมน. ภาค ๔ โดยแม่ทัพภาคที่ ๔ จึงเสมือนหนึ่งแม่ทัพใหญ่ผู้ไปทำการแก้ไขปัญหา หลักการในเรื่องนี้มีว่าอย่างไร แต่โบราณเขาก็ต้องมอบอำนาจเด็ดขาดในการแก้ไขปัญหา ต้องให้อำนาจในการจัดการด้านบุคคลหรือบุคลากร ต้องมอบอาวุธยุทโธปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ต้องมอบงบประมาณและอำนาจที่เด็ดขาดอย่างเต็มที่ให้ไป แต่ปรากฏว่าการดำเนินการมอบหมายเพื่อไปปฏิบัติหน้าที่นั้น เหมือนมีการถ่วงรั้งเอาไว้ ทำให้การบริหารจัดการในการนำความสงบสุขกลับคืนสู่พื้นที่ติดขัดไปหมด ยกตัวอย่างเช่น อัตรากำลังคน แม้อัตราตรวจก็ยังคงขาดแคลนถึง ๔,๐๐๐ ตำแหน่ง ไม่ต้องพูดถึงทหาร ขาดแคลนอีกจำนวนมาก อาวุธยุทโธปกรณ์ก็ยังไม่พร้อม น้ำมันสำหรับเฮลิคอปเตอร์ใช้ในการตรวจลาดตระเวนก็ไม่พอเพียง เป็นเหตุให้ต้องใช้รถ ใช้คนเดินไปลาดตระเวน แล้วถูกเขาซุ่มยิงเช่นฆ่าสังหารตายเป็นรายวัน งบประมาณที่ กอ.รมน. ขอมมา ๒,๐๐๐ ล้านบาท รัฐบาลก็ไปตัดเสียครึ่งหนึ่งให้เหลือ ๑,๐๐๐ ล้านบาท อุปมาเหมือนทางฝ่ายทหารหรือผู้รับผิดชอบในการไปรบทัพจับศึก เขาขอยางรถยนต์มา ๔ เส้น เพื่อไปใส่รถให้วิ่งได้ รัฐบาลกลับให้ยางไปแค่ ๒ เส้น แล้วรถจะวิ่งได้อย่างไร นี่คือการต้นเหตุของความเสียหายเดือดร้อน และปัญหาที่เกิดขึ้นในภาคใต้ ไม่มีทางยุติ เพราะในเมื่อผู้รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาไม่มีคนที่พอเพียง ไม่มีเงินที่จะบริหารจัดการอย่างพอเพียง อาวุธยุทโธปกรณ์ก็ไม่พอเพียง แม้เบี้ยเลี้ยงสวัสดิการก็ไปล่าช้า

เป็นความล่าช้าที่ช้าชามากมาตั้งแต่ยุครัฐบาลก่อน ท่านประธานฯ คงจำได้ในรัฐบาลก่อน
ครั้งหนึ่งนายกรัฐมนตรีเคยคาดคั้นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถ้าไม่ส่งงบประมาณไปตาม
กำหนดท่านจะปลด วันนี้เป็นอย่างไรรับ เหมือนเดิม -----

- ๒๖/๑

รัฐบาลดูแลคนปัญหาภาคใต้มากเกินไปครับ การแก้ปัญหาภาคใต้ กอ.รมน. ขอเงินมา ๒, ๐๐๐ ล้านบาท นั้นน้อยไป ไม่พอเพียง เหตุการณ์ลุกลามไปถึง ๓ จังหวัด ๑,๕๐๐ หมู่บ้าน ๔ อำเภอ กลับไปให้ความสำคัญแก่อีทีวี (ITV) ไปตั้งงบประมาณให้อีก ๒๐๐ ล้านบาท ทั้งที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเอกราชอธิปไตยของชาติเลย ไปตั้งงบหาเสียง ให้โบนัสนักวิชาการ ๕, ๐๐๐ ล้านบาท จะมีความหมายอันใด ถ้าหากว่าเราจะต้องสูญเสียดินแดน ผมเชื่อว่าพี่น้องข้าราชการทั้งประเทศ ไม่นินทาที่จะรับเงินโบนัสนั้น ถ้าหากว่าสถานการณ์บ้านเมืองของเราในพื้นที่นั้นยังทรุดหนักลง ชีวิตพี่น้องทหาร ตำรวจ ยังตายรายวันอยู่โดยไม่ได้รับการแก้ไข เพราะเหตุนี้ พฤติกรรมอย่างนี้ในคัมภีร์พิชัยสงครามถือว่าเป็นลักษณะพราชัยที่มีแต่ต้องพ่ายแพ้ ดังนั้น กระผมจึงขอกราบเรียนถามคำถามที่ ๒ นี้ว่า รัฐบาลได้ทราบถึงขนาดแคลนในเรื่องบุคลากร งบประมาณ อาวุธยุทโธปกรณ์ เบี้ยเลี้ยง สวัสดิการหรือไม่ แล้วถ้าขาด ขาดเท่าใด จะจัดการให้เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่นำความสงบสุขกลับคืนได้หรือไม่ เมื่อใดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรี

พลตำรวจโท ชีรวิทย์ บุตรศรีภูมิ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ปัญหาที่ท่านตั้งกระทู้เมื่อกี้ เป็นปัญหาที่สำคัญ กระผมอยากจะกราบเรียนชี้แจงทำความเข้าใจต่อสภาแห่งนี้ให้ชัดเจนครับ เพราะว่ามีภารกิจค่อนข้างมาก การตั้ง กอ.รมน. แล้วทำให้ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีเอกภาพ ผมกราบเรียนเรื่องข้อเท็จจริงแล้ว กอ.รมน. ที่ไปคุมตรงนั้นมีอำนาจเบ็ดเสร็จเอกภาพครับ สามารถสั่งการข้าราชการทุกหน่วย กำหนดการทางยุทธวิธี ยุทธศาสตร์ในการต่อสู้กับฝ่ายตรงข้ามได้ทุกรูปแบบ โดยขึ้นกับ ผอ. กอ.รมน. ภาคครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดทั้ง ๔ จังหวัด แม้แต่ ผอ. ศอ.บต. ก็อยู่ในส่วนนี้ ผอ. กอ.รมน. ภาคไม่สามารถสั่งการได้ครับ ขอกราบเรียนยืนยันให้ทราบ แต่ว่าขอให้เข้าใจ ทหารมีหน้าที่รบ มีหน้าที่ทางด้านความมั่นคง ทางยุทธการ แต่พลเรือนก็มีหน้าที่สำคัญครับ ถามว่าเราจะใช้พระเดชปกครองอย่างเดียวหรือใช้พระคุณด้วยครับ ใช้พระเดชปกครองอย่างเดียวก็ได้ไหมครับ บางเรื่องไม่ได้ครับ ต้องใช้พระคุณด้วย ใครจะทำหน้าที่พระคุณได้ครับ ทหารไปทำพระคุณ

ได้ไหมครับ ได้ส่วนหนึ่งสำหรับกองพลพัฒนา แต่ข้าราชการพลเรือนอีกทั้ง ๓ จังหวัด รวมทั้ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำท้องถิ่น พลเรือน ต้องมาเสริมกันไหมครับ เพราะว่าขณะนี้รุนแรงครับ ท่านจะให้ทหารทำฝ่ายเดียวไม่พอครับ เพิ่มกำลังเท่าไรก็ไม่พอ พื้นที่ตรงนั้น ๓ จังหวัด ประชากร ๖ - ๗ แสนคน ทุกฝ่ายจำเป็นต้องผนึกกำลังที่จะช่วยแก้ปัญหาครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนได้เลยว่ารัฐบาลมองเห็นปัญหานี้ และกำลังผลักดันให้ทุกภาคส่วนราชการ รวมทั้งประชาชน ลงไปแก้ไขปัญหาทุกฝ่ายครับ ไม่ใช่มาแตกแยก ไม่มีเอกภาพ ไม่จริงครับ ขออนุญาตกราบเรียนยืนยัน

ส่วนด้านงบประมาณ โดยเฉพาะคราวที่เมื่อผ่าน ครม. เมื่อวันอังคารที่ขอ ๒,๐๐๐ ล้านบาท รัฐบาลตระหนักดีครับ ต้องการสนับสนุน แต่ดูระยะเวลาที่จะใช้ประกอบกับรายละเอียดที่ขอแล้ว คิดว่าในช่วงแล้งนี้ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ก็พอครับ คือวัดไว้แค่ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ใช่ไม่เห็นความสำคัญครับ

ด้านอาวุธยุทโธปกรณ์ ด้านกำลังพล เมื่อกี้ผมกราบเรียนให้ทราบรายละเอียดไปแล้ว ขณะนี้กองทัพบกกำลังจะเพิ่มกำลังเข้าไปเสริมตรงนี้ ทางฝ่ายพลเรือน ฝ่ายมหาดไทยก็เสริมกำลังที่ผมกราบเรียนไปแล้ว อาวุธยุทโธปกรณ์ไม่มีปัญหาเท่าไรครับ กราบเรียนว่าขณะนี้ทหารเราพร้อม พลเรือนเราพร้อม แต่ทหารท่านจะไปรบกับใครครับ ฝ่ายข้าศึกไม่มีกองทัพมานั่งสู้กัน แต่เขาแฝงอยู่กับประชาชน ท่านจะเอาทหารไปรบ ไปรบได้ไหมครับ เมื่อไม่ปรากฏชัดเจน ฉะนั้นกำลังฝ่ายพลเรือนเป็นกำลังหลักครับ พี่น้องประชาชน ฝ่ายพลเรือนต้องเข้าไปช่วย เพราะฝ่ายพลเรือน อำเภอกิ่งจังหวัด อยู่เกาะติดพื้นที่ตลอด ทหารจะไปหมุนเวียนครับ เพราะฉะนั้นกำลังทุกฝ่ายขณะนี้ทางรัฐบาลมาแนวทางถูกต้องแล้วครับ ต้องไปเสริมกันทุกฝ่าย ผมกราบเรียนว่าเราถึงภาวะที่ทุกฝ่ายต้องช่วยกันอย่างจริงจังครับ แม้แต่การเมืองในท้องถิ่น อบต. อบจ. เทศบาล ข้าราชการทุกฝ่าย ไม่ใช่ปกครองอย่างเดียวครับ สาธารณสุข ศึกษา เกษตร ทุกฝ่ายต้องช่วยกันหมดครับ ทำอย่างไรประชาชนจะอยู่ดีกินดี มีรายได้ ถ้าประชาชนมีรายได้มากขึ้น ผมคิดว่าปัญหาเรื่องการก่อการร้ายคงจะลดลงไป -----

ท่านทราบไหมครับ นครศรีธรรมราช สมัยผมเป็นผู้บังคับการจังหวัด เมื่อปี ๒๕๓๖ – ๒๕๓๗ คดีจังหวัดนครศรีธรรมราชร้ายแรงสูงเป็นลำดับที่ ๑ เดียวนี้ตั้งแต่มีจุดมาม นครศรีธรรมราชเหตุการณ์สงบมาก ชาวบ้านมีรายได้ มีเงิน เพราะฉะนั้นรัฐบาลต้องเข้าไป ส่งเสริมรายได้ครับ ให้ประชาชนใน ๓ จังหวัด มีรายได้ มีงานทำ จะช่วยอีกทางหนึ่งครับ ความมั่นคงทหารก็ทำไป แน่นนอนครับ บางครั้งต้องใช้วิธีเด็ดขาดถ้าเจอคู่ต่อสู้ แต่ถ้าไม่เจอ เราก็ต้องทำทางพลเรือน ทางนี้ไปช่วยเสริมทางหนึ่งครับ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนว่า ถูกทางแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญผู้ถาม ถาม ผมให้เวลา ถึง ๑๖.๐๐ นาฬิกา ทั้งถามและตอบ

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายไพศาล พืชมงคล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตกราบเรียนเป็นคำถามที่ ๓ แต่ก่อนอื่นผมอยากจะขอกราบเรียนว่า ความคิดเห็นใด ๆ ที่ถือว่า ทหารไม่ใช่กำลังหลัก ในการแก้ไขปัญหา พลเรือนเป็นกำลังหลัก เป็นความคิดที่ผิด และจะนำไปสู่การสูญเสีย ดินแดนครับ เหตุการณ์ฆ่ารายวันที่ฆ่ากันวันละ ๑๐ – ๒๐ คน แล้วนี้ จะอาศัยพลเรือน ไปแก้ไขหยุดยั้งได้อย่างไร อย่าคิดว่าข้าศึกไม่มีกองทัพ ในหลักการสงครามจรยุทธ์ ผมเชื่อว่าท่านประธานฯ กระจ่างดีว่า เขาสามารถแปลงเป็นสงครามแบบแผนขึ้นมาเมื่อใด ก็ได้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เพราะฉะนั้นถ้าคิดว่าการปฏิบัติการสงครามจรยุทธ์ ไม่ใช่ สงครามแบบแผน หรือพัฒนาเป็นสงครามแบบแผนไม่ได้ เราก็มีความเสี่ยงภัยอย่าง ใหญ่หลวง ณ วันนี้ ฝ่ายตรงข้ามมีขีดความสามารถที่จะใช้กำลังปฏิบัติการระดับ ๓ กองร้อย หรือ ๑ กองพัน แล้ว การดำเนินงานจึงต้องให้ กอ.รมน. เป็นศูนย์กลาง เป็นแม่ทัพใหญ่ ในการแก้ไขปัญหา จะแบ่งแยกว่าคน โน้นเป็นหลักคนนี้เป็นหลักเห็นจะไม่ได้ ในคำถามที่ ๓ นี้ กระผมขอกราบเรียนว่าเป็นหน้าที่ของทั้งรัฐบาลและประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า ที่ต้อง ร่วมกันพิทักษ์รักษาเอกราชอธิปไตยของชาติ ขณะนี้ประชาชนทั่วประเทศ ต่างมีความปรารถนาาร่วมกัน ที่จะเห็นการนำความสงบสุขกลับคืนสู่พื้นที่นั้น ประชาชนรอมมาแล้ว วันแล้ววันเล่า ๓ ปี ที่ผ่านมา ก็พูดกันแต่ว่าเรามาถูกทางแล้ว แล้วเป็นอย่างไรเล่า วันนี้

สถานการณ์มาถึงขั้นที่ปิดล้อมอำเภอกันแล้ว สถานี้ก็ได้ยื่นว่ามาถูกทางอีกแล้ว กระทบ
จึงอยากจะถามเป็นคำถามสั้น ๆ และง่าย ๆ แต่ด้วยความจริงใจว่า รัฐบาลมีความเชื่อมั่นว่า
จะนำความสงบสุขกลับคืนพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ภายในเวลาเมื่อใด และด้วยวิธีใด
ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐมนตรีครับ ท่านมี
เวลาประมาณ ๑๐ นาที

พลตำรวจโท ชีรวิทย์ บุตรศรีภูมิ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระทบเข้าใจว่าผมพูดชัดเจนว่า
กอ.รมน. มีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด พลเรือนในพื้นที่เป็นผู้ช่วย คือ ช่วยดำเนินงานอื่น ๆ ที่เขา
รับผิดชอบ กระทบไม่ได้พูดว่า กอ.รมน. ไม่มีอำนาจเด็ดขาด ผมไม่ทราบท่านฟังแล้วตรงกับ
ที่กระทบชี้แจงไหม ถ้ากระทบชี้แจงไม่ตรง กราบขอภัยด้วยครับ ขอยืนยันว่า กอ.รมน. ภาค
มีอำนาจเด็ดขาดควบคุมทุกส่วน คุมทั้งทางปฏิบัติและนโยบายได้ ส่วนต่าง ๆ ที่เหลือนั้น
เป็นส่วนที่ไปทำงานเสริม กระทบเปรียบเทียบเหมือนรถยนต์ กอ.รมน. ขับ มีบังคับ
พวงมาลัย แต่ส่วนอื่นเป็นยาง เป็นล้อ เป็นเครื่องยนต์ ต้องเดินไปด้วยกัน ถามว่า กอ.รมน.
บังคับพวงมาลัยวิ่งไปอย่างนั้นได้ใช่ไหมครับ ส่วนอื่นต้องประกอบกัน ถ้ามีแต่พวงมาลัย
อย่างเดียว รถวิ่งไม่ได้ครับ แต่ทุกส่วนต้องประกอบกัน และเดินไปด้วยกันครับ เพราะฉะนั้น
ขอกราบเรียนยืนยันว่า กระทบไม่ได้บอกว่า กอ.รมน. ไม่มีอำนาจเด็ดขาด ยังขอยืนยัน
ท่านผู้ตั้งกระทู้ให้ทราบตรงนี้ ขอกราบเรียนว่า ปัญหาภาคใต้รัฐบาลนี้เข้ามารับผิดชอบตั้งแต่
เมื่อไรครับ มาเป็นรัฐบาลเมื่อเดือนตุลาคม เป็นเวลาที่เดือนครับ สถานการณ์ภาคใต้ยืดเยื้อ
มานานตั้งแต่เมื่อไรครับ ปัญหารุนแรงเพิ่มขึ้นขนาดนี้ จะใช้เวลาวัน ๒ วัน คงไม่มีทาง
ไม่สำเร็จหรอกครับ ประเทศอิรัก อเมริกาเข้าไปยึดใช้กำลังเท่าไร ทุกวันนี้ยังไม่จบเลย
ขออนุญาตกราบเรียนท่านว่า เรามีความมุ่งมั่นตั้งใจ ถ้าเดินถูกทางจะต้องสำเร็จสักวันหนึ่ง
แต่จะตอบว่ากี่วันนี่ ขอภัยครับ เมื่อปัจจัยประกอบมีมากเราคงจะยืนยันเดี๋ยวนี้นี้ไม่ได้ว่า

๖๕

สนช. ๒๕

ศกัฎกษณ์ ๒๓/๓

ภายในเดือน ๒ เดือน ๓ เดือน แต่คาดหวังได้ว่า ถ้าถูกทางแล้ว และทุกคนร่วมใจร่วมแรงทำ
อย่างจริงจังด้วยหัวใจแล้วผมมั่นใจครับ เรามีโอกาสจะดีขึ้นครับ ขอขอบคุณครับ

- ๒๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าจบ
กระทู้ถามที่ ๑

ต่อไปเป็นกระทู้ถามสดที่ ๒ คุณเตือนใจ ดิเทศน์ ตั้งคำถาม
ถามนายกรัฐมนตรี เรื่อง การใช้กำลังสลายการชุมนุมในพื้นที่สวนป่าล้ม จังหวัด
สุราษฎร์ธานี

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณเตือนใจรับ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ ดิฉัน เตือนใจ ดีเทศน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉัน ขอตั้งกระทู้ถามสด
ถามท่านนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

เนื่องจากตั้งแต่วันที่ ๒๕ เมษายน ที่ผ่านมา ชาวบ้านหลายจังหวัดในภาคใต้
ได้เข้าไปยึดที่ดินในพื้นที่สวนปาล์มในครอบครองของบริษัทแห่งหนึ่งที่กำลังทำขออน
อำเภอกีร์รัตนนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยชาวบ้านคิดว่าที่ดินดังกล่าวเป็นพื้นที่ป่าซึ่งถูก
บุกรุกโดยกลุ่มนายทุน ประกอบกับชาวบ้านต้องการที่ดินทำกิน จึงเข้ายึดที่ดินดังกล่าว
แต่เนื่องจากบริษัทได้อ้างความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์โดยการซื้อและปลูกปาล์มมาตั้งแต่
ปี ๒๕๒๑ ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างชาวบ้านกับเอกชน อันนำมาซึ่งการที่เจ้าหน้าที่
ของรัฐใช้กำลังสลายการชุมนุม ในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ที่ผ่านมา ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ใช้อาวุธปืน
และยิงแก๊สน้ำตา และมีทรัพย์สินของชาวบ้านเสียหาย ดิฉันขอตั้งกระทู้ถามดังนี้ค่ะ

โดยขอยื่นไปถึงเหตุการณ์เรื่องของปัญหาที่ดินของเกษตรกรภาคใต้ตั้งแต่
ปี ๒๕๔๒ ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พบว่า เกษตรกรภาคใต้ ๑๔ จังหวัด มีปัญหา
เรื่องของการไม่มีที่ดิน จำนวน ๑๐๘,๑๒๕ ครัวเรือน หรือคิดเป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของ
ครัวเรือนเกษตรกรทั่วประเทศ แล้วได้พบว่า เกษตรกรภาคใต้มีปัญหาเรื่องการไม่มีที่ทำกิน
มากที่สุด และหากไม่มีนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนของรัฐบาลที่จะแก้ไขปัญหาที่ทำกิน
ของราษฎร จะทำให้เป็นปัญหาเพิ่มขึ้น เมื่อปี ๒๕๔๖ เครือข่ายปฏิรูปที่ดินเพื่อคนจน
ได้รวมตัวกัน ๑๔ จังหวัด และมาชุมนุมกันที่หน้าศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี เรียกร้อง
ให้รัฐบาลดำเนินการแก้ไขปัญหาป่าไม้และที่ทำกิน โดยมีข้อเสนอ

๑. ให้รัฐบาลยกเลิกสัญญาเช่าพื้นที่ป่าเช่าของนายทุนที่ทำสวนปาล์ม ที่มี
พื้นที่ตั้งแต่ ๒๐๐ ไร่ ขึ้นไป ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และนครศรีธรรมราช ให้ถือเป็น
พื้นที่นาร่อง

๒. ให้นำพื้นที่ที่ยกเลิกสัญญาเช่ามาปฏิรูปให้เกษตรกรรายย่อยที่ไม่มีที่ทำกิน
โดยผู้ที่เป็นเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกิน ประมาณ ๒๐,๕๐๐ กว่าครอบครัว และ

๓. ให้รัฐมีมาตรการอย่างจริงจังในการสนับสนุนการทำเกษตรกรรมยั่งยืน โดยกระบวนการดังกล่าวทั้งหมดให้เป็นไปอย่างมีส่วนร่วมระหว่างรัฐกับประชาชน ทุกขั้นตอนการดำเนินงาน โดยขอให้มีการตั้งคณะกรรมการร่วมในการแก้ไขปัญหา ในสัดส่วนที่เท่ากันระหว่างรัฐกับประชาชน อันนี้เป็นเรื่องเดิมที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากเหตุ คือประชาชนไม่มีที่ทำกิน และได้รู้ว่ามี การขอเช่าที่ของรัฐเพื่อทำสวนปาล์มโดยเอกชน ทั้งที่เป็นคนไทยและเป็นคนต่างชาติ ซึ่งตัวเลขได้พบว่า บริษัทเอกชนผู้ประกอบการ ปาล์มน้ำมันในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีประมาณ ๒ แสนไร่ และในจังหวัดกระบี่ประมาณ ๘๐, ๐๐๐ ไร่ ซึ่งได้มีมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ ให้มีการแก้ไขปัญหา โดยเป็น คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๑๒๓/๒๕๕๖ ให้ยุติการต่อสัญญาเช่า ในพื้นที่ป่าที่เอกชนได้ใช้ประโยชน์ และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการทั้งภาครัฐและประชาชน จำนวนเท่า ๆ กัน โดยมีตัวแทนของเครือข่ายปฏิรูปที่ดินเพื่อคนจนเข้าร่วมทำหน้าที่ ในการตรวจสอบการครอบครองและใช้ประโยชน์ที่ดินรัฐ โดยกลุ่มบุคคลและบริษัท ผู้ประกอบการสวนปาล์มน้ำมันด้วย พบรูปแบบการครอบครองทำประโยชน์ที่ดินของรัฐ ที่ผิดกฎหมาย ๓ รูปแบบ -----

ประเภทที่ ๑ เข้าบุกรุกหรือครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตจากหน่วยงาน
ที่รับผิดชอบ

ประเภทที่ ๒ บริษัทเอกชนเข้าทำประโยชน์ที่ดินในปริมาณเกินกว่า
ที่ขออนุญาตไว้ และ

ประเภทที่ ๓ หมดยุเข้าแล้ว แต่ยังคงเก็บเกี่ยวผลประโยชน์อยู่เป็นเวลา
หลายปี ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นอาจเกิดจาก ๒ สาเหตุหลัก

๑. บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นเอกชนใช้ช่องว่างทางกฎหมายในการ
ขออนุญาต และจัดทำเอกสารสิทธิ์

๒. หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบอาจละเลยหรือบกพร่องในการดำเนินงาน
กระบวนการเข้าตรวจสอบการครอบครองและใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐ
โดยมิชอบด้วยกฎหมายของบริษัทหรือบุคคล เพื่อไปประกอบกิจการสวนปาล์มน้ำมัน
ในจังหวัดกระบี่และสุราษฎร์ธานี โดยเครือข่ายปฏิรูปที่ดินเพื่อคนจนได้หยุดชะงักลง
เพราะเหตุการใช้กำลังสลายความรุนแรงในรัฐบาลชุดที่แล้ว เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๖
และวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๖ โดยได้มีการจับกุมดำเนินคดีอาญากับชาวบ้านที่เป็น
ตัวแทนเครือข่ายปฏิรูปที่ดินเพื่อคนจน ในข้อหาหลักทรัพย์ของบริษัทผู้ทำอาชีพกสิกรรม
ซึ่งสรุปได้ว่า ใน ๓ ปี ที่ผ่านมา การแก้ปัญหาทางกฎหมายต่อบริษัทและกลุ่มบุคคล
ที่ประกอบธุรกิจสวนปาล์ม โดยมีการใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วย
กฎหมาย ปล่อยให้บริษัทดำเนินการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์และใช้ที่ดินของรัฐอย่างไม่ถูกต้อง
อย่างต่อเนื่อง ไม่มีการดำเนินคดีกับบริษัทผู้บุกรุกที่ดิน แต่กลับดำเนินการอย่างรุนแรงกับ
ประชาชน ซึ่งเป็นเหตุหนึ่งที่เป็นสาเหตุสะสมที่ทำให้มีการชุมนุม แม้ว่าที่ดินแปลงนี้
ตามข่าวหนังสือพิมพ์จะได้แจ้งว่า มีคำสั่งศาลคุ้มครองที่ดินของบริษัทนี้ชั่วคราว และให้
ผู้ชุมนุมได้อพยพออกไปจากพื้นที่ที่เขาไปชุมนุมอยู่ ซึ่งก็เป็นข้อเสียเปรียบของประชาชน
ดิฉันจึงมีคำถามข้อที่ ๑ คือรัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะตรวจสอบการใช้ที่ดินเพื่อทำสวนปาล์ม
ของบริษัทเอกชนทั้งหลายที่มีอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดกระบี่ และจังหวัดอื่น ๆ
ทางภาคใต้อย่างเร่งด่วน โดยความร่วมมืออย่างบูรณาการของกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตั้งแต่กระทรวงมหาดไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ เป็นต้น หรือไม่ และจะดำเนินการ โดยเร่งด่วนอย่างไร ขอดำเนินการที่ ๑ ก่อนค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐบาลครับ

พลตำรวจโท ธีรวุฒิ บุตรศรีภูมิ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ กระผมต้องกราบขอภัย
ท่านผู้ตั้งกระทู้ถามด้วยครับ กระทู้เมื่อกี่ที่ถาม บังเอิญกระทู้ที่ได้รับไปเป็นกระทู้ถาม เรื่อง
การสลายม็อบ (Mob) ในส่วนที่ตั้งกระทู้ถาม เรื่อง นโยบายรัฐบาลจะตรวจสอบที่ดินหรือไม่
กระผมขออนุญาตรับไปประสานกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดำเนินการ โดยด่วนครับ

นางเดือนใจ ดิเทศน์ : คำถามที่ ๒ หากรัฐบาลได้มีการดำเนินการ
ตรวจสอบ ก็ขอให้เป็นการกระบวนการที่มีส่วนร่วมของภาคประชาชนผู้เดือดร้อน และ
ให้มีการพิจารณาผู้ที่เป็นราษฎรที่ขาดแคลนที่ทำกินอย่างแท้จริง ที่จะได้มีการพิจารณา
แก้ไขปัญหาการขาดแคลนที่ทำกินของเขา อันเป็นเหตุให้มีการชุมนุม และมีการใช้
ความรุนแรง คำถามที่ ๒ ก็คือ กระบวนการแก้ไขปัญหามาของราษฎร โดยที่ประชาชนเข้ามา
มีส่วนร่วม รัฐจะมีนโยบายอย่างไรคะ

พลตำรวจโท ชีรวุฒิ บุตรศรีภูมิ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ กระผมคิดว่าตั้งแต่รัฐบาลนี้เข้ามารับทำหน้าที่บริหารประเทศ นโยบายที่ชัดเจน ก็คือ จะต้องสร้างความสมานฉันท์ สร้างความเสมอภาคและเป็นธรรมแก่ทุกคนในสังคม เพราะฉะนั้นประเด็นที่ท่านตั้งกระทู้ถามนี้ จะให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ขอยืนยันว่ารัฐบาลนี้รับได้ครับ และจะดำเนินการตามที่ท่านตั้งกระทู้ไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คำถาม ครั้งที่ ๓

นางเตือนใจ ดีเทศน์ : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ค่ะ คำถามที่ ๓ เนื่องจากข่าวที่ออกตามสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้กำลังรุนแรงสลายการชุมนุมครั้งนี้ ดูประหนึ่งว่า ชาวบ้านเป็นผู้ที่มีการกระทำผิดหนัก ภาพจะคล้ายกับเมื่อครั้งที่เกิดเหตุการณ์รุนแรงทางภาคใต้ และมีการสลายการชุมนุม โดยให้ผู้ที่ชุมนุมนอนคว่ำหน้าและไขว้มืออยู่ข้างหลัง แล้วก็มีผู้บาดเจ็บทั้งที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจและชาวบ้าน ๒๒ ราย และมีการทำให้ทรัพย์สินของชาวบ้าน เช่น รถยนต์ โทรศัพท์มือถือ หรือทรัพย์สินของชาวบ้านที่อยู่ในที่ชุมนุมได้สูญหายไป ดิฉันขอเรียนถามว่า รัฐบาลจะสอบสวนเหตุของการใช้กำลังรุนแรงในการสลายการชุมนุม ซึ่งอาจจะดูเป็นการรุนแรงเกินเหตุ และเป็นเหตุให้มีชาวบ้าน ๒๒ ราย ตำรวจ ๕ ราย ได้รับบาดเจ็บ รวมทั้งมีผู้บาดเจ็บสาหัสด้วย และการชดใช้หรือทดแทนการเจ็บป่วยการบาดเจ็บเหล่านี้ รวมทั้งทรัพย์สินที่เสียหาย รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไรคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลครับ

พลตำรวจโท ชีรวุฒิ บุตรศรีภูมิ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ประเด็นที่มีการสลายการชุมนุมที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามที่ท่านตั้งกระทู้ขึ้นนั้น กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ ผู้ชุมนุมกลุ่มนี้ เดิมมีการชุมนุมเคลื่อนไหวอยู่ก่อนหน้าแล้ว เพื่อเรียกร้องพื้นที่ทำกินอย่าง

๓๒

สนช. ๒๕

สมบูรณ ๓๐/๒

ท่านผู้ตั้งกระทู้ถาม แต่เดิมนั้นในส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทางจังหวัดโดยท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ได้กรุณาคำเนินการปรึกษาหารือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ก็พยายามจัดสรรที่ให้ส่วนหนึ่งไปแล้วครับ ได้ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ปรากฏว่าการชุมนุมคราวนี้มีการชักชวนราษฎรมาจากพื้นที่ต่าง ๆ จำนวน ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ คน ไม่ใช่ในสุราษฎร์ธานีทีเดียวครับ ชวนมาจากทุกจังหวัด แม้แต่ ๓ จังหวัดชายแดนก็เข้ามาด้วย จะเห็นว่าผู้นำที่เป็นผู้ที่มีภูมิฐานะอยู่ปดธานีเข้ามาด้วย เมื่อคนมารวมเป็นพันคนอย่างนั้น จังหวัดสุราษฎร์ธานีจังหวัดเดียวจัดที่ให้ไม่หมดหรือครับ จริง ๆ ก็ต้องกระจายกันไป พอมารวมกันมากขึ้น ประการสำคัญ ก็คือ ได้เข้าไปยึดอยู่ในที่ของเอกชน ที่ที่ท่านพูดถึงนี้ ตรวจสอบแล้วที่ตรงนั้นมีหลักฐานชัดเจนครับ เป็นโฉนด น.ส. ๓ น.ส. ๓ก ก็มี ที่ที่ผู้ชุมนุมไปอยู่เป็นที่ที่เขาสิทธิถูกต้องตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นประเด็นนี้เป็นประเด็นหลักที่ทางฝ่ายบ้านเมืองจะต้องคำนึงอย่างมาก โดยหลักการแล้วนโยบายรัฐบาลไม่ต้องการให้มีความรุนแรงเกิดขึ้น ผู้ที่เรียกร้องสิทธิหรือมาชุมนุมโดยใช้สิทธิตามเสรีประชาธิปไตยนั้น รัฐบาลนี้อนุญาตให้ทำได้ครับ แต่การเรียกร้องที่ทำผิดกฎหมายหรือส่อว่าจะเกิดความรุนแรงก็คงจะปล่อยไว้ไม่ได้ การชุมนุมเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๕ เมษายน ได้ชักชวนเข้ามาอยู่ในที่ตั้งแคมป์ (Camp) ตั้งซุ้ม และมีจัดกองลาดตระเวนชุดหนึ่ง ๓๐ คน เป็นหมู่เป็นหมวด ดำเนินการเป็นรูปเป็นแบบ และมีเตรียมการอาวุธ เท่าที่สืบทราบมีการเตรียมการ และมีการข่มขู่ว่าจะใช้แบบเรือใบ แบบ ๓ จังหวัดมาใช้ด้วย เริ่มต้นตั้งแต่วันที่ ๒๕ จนถึงวันที่สลายชุมนุมวันที่ ๑๒ ทางฝ่ายราชการพยายามที่จะดูแลให้ความเป็นธรรมและเจรจาตลอดครับ จนในท้ายที่สุดแล้วไม่สามารถเจรจกันได้ เพราะผู้นำการชุมนุมไม่ยอม ก็ดำเนินการตามขั้นตอนครับ เจ้าของที่ก็ไปแจ้งความขอหาบุกรุก เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ต้องรับแจ้งตามระเบียบตามกฎหมาย แจ้งแล้วก็ขออนุญาตศาลออกหมายครับ หมายศาลก็ออกเรียบร้อย ว่าผู้ที่เข้าไปอยู่ในนั้นมีความผิดฐานบุกรุก ก็มีการดำเนินการเป็นขั้นตอน แต่ฝ่ายชุมนุมก็ขัดขวางตลอด แม้แต่การที่เจ้าหน้าที่เข้าไปดำเนินการขั้นต้น เขาก็บุกทำลาย -----

- ๓๑/๑

๓๓

สนช. ๒๕

ปฏิญญา ๓๑/๑

เหตุผลสำคัญที่เราจำเป็นต้องมีการสลายการชุมนุมแตกต่างจาก ๓ จังหวัด เหตุผลในพื้นที่
ตรงนี้เป็นพื้นที่ที่ประชาชนยอมรับครึ่งว่าส่วนหนึ่ง คือ ผู้ยากจน ไม่มีที่ทำกิน ส่วนหนึ่ง
ไม่ใช่ ผู้ที่ถูกหลอกมา หลังจากเราสลายแล้ว สกรีน (Screen) แล้ว เป็นทั้ง ๕๐๐ - ๖๐๐ คน
ที่เจ้าหน้าที่ปล่อยโดยไม่ดำเนินคดี แต่อีกส่วนหนึ่งนั่น คือ คนที่เป็นตัวการในการชุมนุม
ถามว่า ถ้าปล่อยไว้เป็นอย่างไรครับ บุคคลเหล่านี้กระทำผิดกฎหมายข้อหาบุกรุกชัดเจนเลย
มีเจ้าของที่เขาแจ้งความ ก็เรียนว่าที่ตรงนี้ ตอนนี้อยู่ขณะนี้ เขามีหลักฐานสิทธิถูกต้องตาม
กฎหมาย เมื่อเขาไปแจ้งความ คนบุกรุกเข้ามา เจ้าหน้าที่ดำเนินการ ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่
ดำเนินการเจ้าหน้าที่จะถูกข้อหา ละเว้นไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่จำเป็น
จะต้องดำเนินการ ถ้าไม่ทำก็จะเป็นตัวอย่างและเยี่ยงอย่างต่อไป ขอกราบเรียนว่าการ
ดำเนินการของเจ้าหน้าที่กระทำโดยละมุนละม่อมครับ เจ้าหน้าที่ไม่มีอาวุธเลย มีแต่แก๊ส
น้ำตา ไข่ครับ เพราะการสลายจำเป็นต้องใช้แก๊สน้ำตา แต่พอเจ้าหน้าที่เข้าไปฝ่ายโน้นก็ลงมือ
ต่อสู้เลยครับ ตำรวจคนแรกถูกฟันมือ แขนเกือบขาดครับ เจ้าหน้าที่มือเปล่าเข้าไป ตำรวจ
บาดเจ็บ ทั้งหมด ๓๒ คน เป็นตำรวจ ๒๐ นาย ชาวบ้าน ๑๒ คน แต่สาหัสจริง ๆ ตำรวจ ๒
คนที่แขนถูกฟันเกือบขาดคนหนึ่ง กับขาหักคนหนึ่ง ส่วนชาวบ้านที่เจ็บมีคนเดียว ที่ขับรถ
ไล่ชนเจ้าหน้าที่แล้วรถเกิดชน คนนั้นเจ็บหนักหน่อย ยังอยู่โรงพยาบาล นอกนั้นตอนนี้กลับ
หมดแล้วครับ เพราะฉะนั้นกราบเรียนว่า การดำเนินการที่สลายการชุมนุมครั้งนี้จำเป็น
จะต้องทำ เจ้าหน้าที่ที่มีการดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอนครับ โดยวิธีละมุนละม่อม และโดย
ต้องการที่จะรักษาความสงบเรียบร้อย ไม่เป็นตัวอย่างแก่กรณีอื่น ๆ และที่สำคัญ ทุกฝ่ายได้
ปรึกษาหารือกันเรียบร้อยแล้ว ผู้นำทางการชุมนุมนั้น ตามประวัติมีหลายคนที่มีคดี
ออกหมายจับไว้ มีพฤติการณ์อย่างนี้มาก่อน แล้วไม่ใช่คนในพื้นที่สุราษฎร์ธานี เพราะฉะนั้น
เจ้าหน้าที่ทางราชการจำเป็นต้องสลายการชุมนุม เพื่อไม่ให้เป็นอย่างนี้ และไม่เป็นการ
ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณา
กระทู้ถามสด

๓.๒ กระทู้ถามทั่วไป ไม่มี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓๔

สนช. ๒๕

กฤษฎีกา ๓๑/๒

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

ญัตติของคุณวินัย สมะอุน ขอเสนอญัตติให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พิจารณากรณีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านกิจการอาหารฮาลาล

๓๕

สนช. ๒๕

ปฏิญญา ๓๑/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวินัยครับ
นายวินัย สมะอุณ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีที่เคารพ และ
บรรดาสมาชิกฯ ทุกท่านที่เคารพครับ ผม วินัย สมะอุณ อยากจะขอเรียนกับท่านประธานฯ
ท่านรัฐมนตรี และสมาชิกฯ ผู้เข้าประชุมทุกท่านว่า ในการที่ผมได้นำเอาเรื่องของฮาลาล
เข้ามาพูดคุยกันในวันนี้ คงไม่ได้มีความหมายว่าเราจะหมายความถึงเพียงสิทธิในการบริโภค
ของมุสลิมแต่เพียงประการเดียว แต่ที่จริงแล้วเรื่องของฮาลาล นอกจากเป็นการรับรอง
ในเรื่องของความสะอาดและความปลอดภัยของอาหารที่บริโภคแล้ว ส่วนสำคัญที่สุด
ก็คือว่า ณ ปัจจุบันนี้ กิจการส่งออกในเรื่องของอาหารฮาลาล ประเทศไทยเราจะได้รับ
ประโยชน์อย่างสูง ถ้าหากว่าส่งเสริมการส่งออกให้มีมาตรฐานจริง ๆ แต่ว่าการที่เราจะ
ขยายจำนวนการส่งออก อัตราการส่งออก เพื่อที่จะทำรายได้เข้าประเทศของเรานี้ อาหาร
ฮาลาล ความจำเป็นที่สุด ก็คือ เรื่องของความเชื่อมั่น ความเชื่อถือของผู้บริโภค -----

- ๓๒/๑

ซึ่งที่ประชุมก็คงจะทราบเป็นอันดีว่า ผู้บริโภคอาหารฮาลาลโดยบังคับนั้น ก็คือ พี่น้องมุสลิมทั่วโลกครับ แต่ว่าอาหารฮาลาลดังกล่าวนั้นก็มิได้จำกัดเฉพาะมุสลิมเท่านั้นที่จะบริโภค เพราะถือกันว่าเป็นอาหารที่คนบริโภคได้ทั่วโลก ไม่ว่าจะนับถืออิสลามหรือนับถือศาสนาอื่นก็ตาม และข้อสำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือว่า คำว่า “ฮาลาล” มิได้หมายถึงเรื่องของพิธีทางศาสนาแต่ประการใด ๆ บางท่านอาจจะเข้าใจว่า อาหารฮาลาล คือ อาหารที่เป็นเรื่องของพิธีทางศาสนา ซึ่งที่จริงก็ไม่ใช่ แต่เป็นเรื่องของการรับรองทางศาสนาว่าอาหารที่ผลิตกันขึ้นมา นั้น มีความสะอาดและมีความปลอดภัย ตรงนี้เป็นหลักใหญ่ในเรื่องของอาหารฮาลาล โดยเหตุนี้เราจึงถือกันว่า อาหารฮาลาลไม่ใช่เป็นอาหารที่บริโภคได้แต่เฉพาะมุสลิม แล้วไม่ได้เป็นอาหารที่จะต้องไปเกี่ยวข้องกับเรื่องของพิธีการทางศาสนาแต่ประการใด ๆ แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการรับรองในเรื่องของความสะอาดและความปลอดภัย ดังได้กล่าวมาแล้ว กระทบอยากจะได้เรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า การจัดทำอาหารฮาลาลในเชิงที่องค์กรเข้าไปเกี่ยวข้องกับ การรับรองนั้น เริ่มขึ้นมาตั้งแต่สมัยจุฬาราชมนตรี ต่วน สุวรรณศาสตร์ แล้วว่ามีตราที่แน่นอน ซึ่งเป็นตราที่รับรองโดยทางราชการ เราได้ขอเครื่องหมายรับรองฮาลาลตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ กรมทะเบียนการค้าได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองฮาลาล เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๕ ซึ่งท่านที่ได้บริโภคอาหารประเภทนี้เป็นประจำก็คงจะจำได้ว่า เรามีตราที่เป็นขนมเปียกปูนดังกล่าวนี้ เพราะฉะนั้นทรัพย์สินทางปัญญาตรงนี้จะถูกกำหนดเอาไว้โดยแน่นอน และได้รับอนุญาตอย่างชัดเจนจากทางราชการ วิธีการบริหารของอาหารฮาลาลมีปัญหาในแง่มุมมองหนึ่งของความเชื่อมั่นและความเชื่อถือ ก็คือ ความชัดเจนต่าง ๆ ในเรื่องเหล่านี้ยังไม่มี ความชัดเจนที่เพียงพอ และสิ่งหนึ่งที่เราจำเป็นต้องตระหนัก ก็คือว่า นอกเหนือไปจากความชัดเจน เมื่อยังไม่ชัดเจนแล้ว การที่เราจะสร้างมาตรฐานในการตรวจสอบ ก็ยังไม่มีหลักระเบียบกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน กระทบอยากจะได้เรียนต่อท่านประธานฯ และที่ประชุมว่า ผู้ที่ตรวจสอบเราเชื่อมั่นในอำนาจของกฎหมายฉบับหนึ่งที่เราเรียกกันว่า พระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม ซึ่งมีอยู่มาตราหนึ่งที่ระบุเอาไว้ว่า คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่ในการที่จะรับรองกิจการศาสนาอิสลาม คณะกรรมการกลางอิสลามประจำจังหวัด อีกประมาณ ๓๖ จังหวัด ทั่วประเทศ ก็เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการที่จะรับรองอาหารฮาลาล

๓๓

สนช. ๒๕

อรนิตย์ ๓๒/๒

คือ การรับรองก็เป็นระดับหนึ่ง แต่ว่าการได้ตราขาลาออกไป เป็นของคณะกรรมการกลาง
อิสลามแห่งประเทศไทย จังหวัดต่าง ๆ ซึ่งมีอำนาจในการตรวจ ในการรับรองมี ๓๖ จังหวัด
ก็แปลว่ามี ๓๖ อำนาจในการรับรอง และบวกกับคณะกรรมการกลางอิสลามแห่ง
ประเทศไทย อีก ๑ องค์กร ก็รวมเป็น ๓๗ องค์กร -----

- ๓๓/๑

๓๗ องค์กรเหล่านี้เราถือกันว่าเป็นองค์กรทางกฎหมายที่กำหนดเอาไว้ว่า เป็นผู้ที่มีอำนาจในการรับรอง แต่ก่อนที่จะมีการรับรองก็จะต้องมีการตรวจสอบ จึงจะเป็นอาหารที่ฮาลาลที่สามารถจะบริโภคได้ ซึ่งในเมื่อมีการตรวจสอบอย่างแท้จริงแล้ว สิ่งที่เราไปตรวจสอบนั้นก็คือ เรื่องของความสะอาดและเรื่องความปลอดภัย ในเมื่อมีการตรวจสอบ ทั้ง ๒ ด้านนั้นแล้ว ถ้าอยู่ในเกณฑ์ที่องค์กรต่าง ๆ ได้กำหนดเอาไว้ ก็ถือกันว่าอาหารนั้นเป็นอาหารฮาลาล แล้วเกณฑ์ต่าง ๆ ระเบียบต่าง ๆ ที่กำหนดเอาไว้ก็ไม่ใช่เป็นระเบียบของทางราชการท่านประชาชนฯ ครับ แต่ว่าเป็นระเบียบที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เป็นผู้ออก เราก็ใช้ระเบียบนี้กันมาโดยตลอด ระเบียบนี้ได้กำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ในเรื่องของการตรวจสอบ และในเรื่องของการรับรอง มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางรัฐบาลที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมในเรื่องของกิจการอาหารฮาลาลนี้ ก็คือว่า

๑. ทางรัฐบาลก็ได้มีการสนับสนุน โดยจัดตั้งสถาบันที่เราเรียกกันว่าเป็นสถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาล อันนี้เป็นหน่วยงานของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ซึ่งทางรัฐบาลได้ให้การส่งเสริมในการสนับสนุนให้มีองค์กรดังกล่าว คือ สถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาล เพื่อกำหนดดูแลในเรื่องของมาตรฐานฮาลาลให้เป็นที่รับรองของคนทั่วโลก ไม่ใช่เฉพาะแต่ในประเทศไทยแต่เพียงประการใด

๒. ที่รัฐบาลได้ให้การสนับสนุนมา ได้แก่ เรื่องของนิคมอุตสาหกรรมที่กำลังชะงักงันกันอยู่ที่จังหวัดปัตตานี

๑. การตรวจสอบขององค์กรตรวจสอบในเรื่องของห้องแล็บ (Lab) ที่ทางมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ได้รับงบประมาณจากรัฐในการที่จะให้ความละเอียดถี่ถ้วนในเรื่องของการตรวจสอบ

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดกระผมอยากจะเรียนว่า เป็นการสนับสนุนและเป็นการส่งเสริมของรัฐบาล เป็นแต่เพียงว่าตัวกฎหมายโดยตรงนี้ยังไม่มีปรากฏชัดเจนขึ้นมา กระผมและคณะซึ่งอยู่ในคณะกรรมการผู้บริโภคนั้น ได้จัดให้มีอนุกรรมการขึ้นมาอีกชุดหนึ่ง เป็นชุดที่ดูแลเรื่องของมาตรฐานอาหารของฮาลาล ซึ่งผมเป็นประธานอยู่ และกำหนดเอาไว้ว่า ในช่วงเวลานี้เรากำลังหาข้อมูลเพื่อที่จะทราบว่าปัญหาอะไรบ้าง มีข้อบกพร่องอะไรบ้าง แล้ววันที่ ๒๑ คือวันจันทร์นี้ ก็ได้เรียนให้สมาชิกฯ ทุกท่านทราบว่า

๓๕

สนช. ๒๕

ธีรวรรณ ๓๓/๒

เราจะมีการสัมมนาเพื่อหาข้อมูลปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ในการจัดเรื่องของอาหารฮาลาล วันที่ ๒๑ คือวันจันทร์ที่จะถึงนี้ ขอถือโอกาสเชิญชวนบรรดาสมาชิกฯ ได้เข้าร่วมประชุม และให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องของวิถีทางต่าง ๆ ข้อมูลต่าง ๆ อุปสรรคนานาประการ ที่ผู้ประกอบการทั้งหลายเขาได้เจอ และที่องค์กรต่าง ๆ ได้พบนี้ เราก็ลงมติดักันในระดับของ อนุกรรมการและในระดับของกรรมการสามัญคุ้มครองผู้บริโภค เราก็ลงมติดักันว่า น่าจะมีการออกพระราชบัญญัติอาหารฮาลาล เพื่อจะได้เป็นมาตรฐานอันเดียวกัน แต่ในขณะที่เดียวกันเราก็คงจะไม่ไปแตะต้องกับกฎหมายดั้งเดิมที่ให้อำนาจในการตรวจสอบ และอำนาจในการรับรองขององค์กรทางศาสนา เพราะฉะนั้นในเมื่อเราทำกันอย่างครบ สมบูรณ์ในเรื่องของระบบแล้ว ก็จะประกอบไปด้วย

๑. เป็นองค์กรรัฐ

๒. องค์กรทางศาสนา

๓. ได้แก่ ผู้ประกอบการ

มีอยู่ ๓ มุมด้วยกัน เราก็จำเป็นจะต้องมากำหนดบทบาท ซึ่ง ณ ขณะนี้ผมก็ คิดว่า บทบาทที่เราจะพึงกำหนดนี้ก็ องค์กรรัฐทำหน้าที่ในด้านอะไร องค์กรศาสนาซึ่งเขาก็มี กฎหมายแน่นอนอยู่แล้วว่า เขาจะต้องมีการตรวจสอบและมีการรับรอง -----

- ๓๔/๑

และผู้ประกอบการ ทั้ง ๓ ส่วนนี้เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้กิจการอาหารฮาลาลได้บรรลุสู่ความเชื่อมั่นที่แท้จริง และมีความชัดเจนที่แท้จริง ในเมื่อเราสามารถที่จะนำเรื่องนี้เสนอต่อโลกด้วยความสมบูรณ์แบบในตัวของเราเองว่า โลกจะต้องให้การเชื่อมั่นในความชัดเจนในการตรวจสอบของเรา สิ่งที่เราไปจากประเทศไทยของเราในรูปของการส่งออกนั้นก็จะได้รับความเชื่อถือและได้รับความเชื่อมั่นจากประเทศมุสลิมต่าง ๆ และนอกเหนือไปจากประเทศมุสลิมต่าง ๆ แล้ว แม้แต่ประเทศที่ไม่ใช่เป็นมุสลิมเขาก็จะให้ความเชื่อมั่นและจะให้ความเชื่อถือ ผมอยากจะเรียนต่อท่านประธานฯ ท่านรัฐมนตรี และบรรดาท่านสมาชิกฯ ว่า ณ ขณะนี้ประเทศที่ไม่ใช่มุสลิมเขาก็มาจัดการในเรื่องของจัดตั้งสถาบันอาหารฮาลาล เช่นเดียวกัน แล้วมีอัตราต่าง ๆ ที่ได้กำหนดออกมาอย่างแน่นอน อย่างที่สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย เป็นผู้ส่งออกอาหารสำคัญของโลก และเป็นผู้ส่งออกอาหารฮาลาลรายใหญ่ของโลกด้วย อย่างนี้เป็นต้น และมาเลเซียซึ่งเป็นประเทศที่อยู่ใกล้เคียงกับประเทศของเรา ผมอยากจะเรียนว่า ในแนวทางต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านี้ ท่านรัฐมนตรีก็คงจะมีส่วนที่จะทำให้พวกเราในห้องประชุมนี้ได้รับทราบ เพื่อร่วมกันวางแผนว่า เราจะรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติของเราในส่วนนี้ได้อย่างไร ในขณะที่อัตราส่วนของอาหารฮาลาลทั่วทั้งโลกนี้ก็จำนวนมหาศาลอยู่ ประมาณ ๒ แสนกว่าล้านดอลลาร์ ในขณะที่เดียวกันเราสามารถที่จะมีพลังในการที่จะส่งอาหารฮาลาลออกไปสู่กับตลาดของเขาเพียง ๑ กว่า ๆ เปอร์เซนต์ เท่านั้นเอง ๑.๒ เปอร์เซนต์ ๑.๓ เปอร์เซนต์ บางคนว่าไม่เกิน ๑.๕ เปอร์เซนต์ ก็แล้วแต่ ตรงนั้นเป็นเรื่องของตัวเลข ก็อาจจะเคลื่อนที่ออกไปได้ กระผมอยากจะเรียนว่า ณ เวลานี้ คนที่เป็นมุสลิมจริง ๆ ไม่ได้มีผลประโยชน์ในเรื่องของการส่งออกฮาลาลเท่าไรนัก เพราะพี่น้องมุสลิมก็คงจะไม่ใช่นักธุรกิจใหญ่โตมหาพารที่จะทำโรงงาน แต่ว่าส่วนใหญ่ในประเทศไทยของเรา คนที่ได้รับประโยชน์จริง ๆ ก็ได้แก่บรรดาบริษัทใหญ่ ๆ ที่เขาส่งไปส่งอะไรออกไปตามต่างประเทศ นั่นคือ ผู้ประกอบการที่แท้จริง ส่วนมุสลิมมีจำนวนเล็กน้อย และสิ่งที่ทำ ที่จะส่งออกไปนั้นก็คงจะไม่มีมาก ส่วนใหญ่แล้วก็จะได้บริษัทใหญ่ ๆ ที่เขาทำอุตสาหกรรมการส่งออกนี้อย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นบริษัทอะไรก็ตาม นั่นคือข้อเท็จจริงในสิ่งที่เกิดขึ้นกับอาหารฮาลาล บางท่านอาจจะเข้าใจว่า ผลประโยชน์คงจะตกแก่มุสลิม มิใช่เลยครับ สิ่งที่ผมอยากจะเรียนต่อท่าน ก็คือ ผลประโยชน์นั้นจะเกิดขึ้นเป็น

มวลรวมแก่ประเทศชาติของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของนิคมอุตสาหกรรม
 ที่หยุดชะงักไปและต้องขยับขยายออกไป ซึ่งท่านรัฐมนตรีก็คงจะทราบ ก็ควรจะเล่าให้
 พวกเราฟัง ถ้าหากว่าเราสามารถที่จะแก้ไขปัญหาคความมั่นคงที่เกิดขึ้นในจังหวัดชายแดน
 ภาคใต้ ซึ่งมีกระตุ้ที่ผ่านมา เดี่ยวจะพูดถึงปัญหาเหล่านี้ ถ้าหากว่าเราสามารถที่จะแก้ไข
 ปัญหาคความมั่นคงได้ ปัญหาคความไม่สงบต่าง ๆ แก้ไขปัญหาได้ และมีความสงบขึ้นมา
 โอกาสที่จะทำให้พื้นที่ดังกล่าวมีเศรษฐกิจที่ดี มีงานทำ ก็จะเกิดขึ้นมาอย่างแน่นอน
 ในวันอาทิตย์ที่จะถึงนี้ พี่น้องชาวภาคใต้ซึ่งจะจัดรายการขอบคุณรัฐบาลที่จังหวัดนครราชสีมา
 โดยมี ฯพณฯ รัฐมนตรี ซึ่งเป็นตัวแทนของท่านนายฯ ไปรับคำขอบคุณจากพวกเรา ที่เรา
 เห็นว่าทางรัฐบาลได้เห็นและเข้าใจในเรื่องของเจตนารมณ์ที่แท้จริงของพวกเรา และได้มี
 โครงการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโครงการขยายในเรื่องของการศึกษา ทางด้านของพยาบาล
 ทางด้านสาธารณสุข ทางด้านอะไรมากมายก่ายกอง รวมทั้งในการยกระดับของบุคลากร
 ธรรมดาขึ้นมาเป็นผู้มีเงินเดือนประจำ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ทุกท่านก็คงเข้าใจกันดี สิ่งเหล่านี้
 เราก็มองเห็นกันว่า เป็นเรื่องที่ดีที่สุดที่จะทำให้พื้นที่ที่เคยเกิดเหตุไม่สงบต่าง ๆ นานา ที่เรา
 ได้ปรารภกันมาโดยตลอดในหลายวาระที่ผ่านมา ก็เป็นส่วนหนึ่งของกิจการอาหารฮาลาล
 ถ้าสามารถที่จะทำในพื้นที่นี้ได้ ก็จะเป็นส่วนที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้ ปัญหา
 ความไม่สงบในพื้นที่ก็จะได้รับการแก้ไข ถ้าหากว่าเราสามารถที่จะทำให้เรื่องของการ
 อาหารฮาลาล เป็นกิจการที่มีความชัดเจนในเรื่องของการดำเนินการ มีการสร้างนิคม
 อุตสาหกรรมฮาลาลที่จังหวัดปัตตานีให้สำเร็จเรียบร้อย ซึ่งรายละเอียดก็เป็นเรื่อง
 ท่านรัฐมนตรีท่านก็ได้ทราบ และเข้าใจว่าคงจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหา -----

ซึ่งผมคิดว่าแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับกิจการอาหารฮาลาล ไปจนกระทั่งถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแนวทางต่าง ๆ ที่จะจัดระบบฮาลาลอย่างเป็นมาตรฐานจริง ๆ ในระบบที่สามารถจะไปแข่งกับเขาได้ ผมบอกกับคณะกรรมการธิการของผม คณะอนุกรรมการของผม ที่ผมดูแลอยู่นี้ บอกว่า เราคงไม่ต้องไปคิดในเรื่องของการตามหลังเขา แต่เราจะต้องเข้าไปสามารถกล้าหาญพอที่จะแข่งกับเขาได้ เราจะต้องสร้างมาตรฐานที่เราพร้อมจะแข่งกับเขา ไม่ต้องไปใช้ยี่ห้อของคนอื่นเข้ามาแต่ประการใด ๆ แต่ในขณะที่เดียวกันประเทศต่าง ๆ ข้างเคียงของเรานี้เขาพยายามที่จะให้เราตามหลังเขา แต่ผมบอกกับคณะกรรมการ อนุกรรมการ บอกว่า เราควรจะต้องหันหน้าตั้งตาแข่งขันมากกว่าที่จะตามหลังเขา เพราะถ้าหากเราตามหลังเขา อย่างน้อยเราก็ต้องแพ้เขา และมีคนชนะ คือ คนที่เราตาม อันนี้ก็เป็นที่เจตนาธรรมณ์ของคณะอนุกรรมการที่ได้มีการประชุมกันแล้วเราก็จะได้หาข้อมูล ปัญหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ จากประสบการณ์ของโลกความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการหรือองค์กร หรือว่าประชาชนทั่วไปก็ตาม ที่เจอกับปัญหาเหล่านี้ก็จะได้มาช่วยกันรวบรวมปัญหาแล้วมาดำเนินการในลักษณะที่รัฐบาลสามารถจะนำประโยชน์เข้าสู่ประเทศชาติของเราได้อย่างจริงจังยั่งยืนตลอดไปครับ ขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ธนวรานิษ รองประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิษ รองประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ ท่านคะ

นายอิสมาแอ อาลี : เรียนท่านประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายอิสมาแอ อาลี สมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตอภิปรายญัตติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านกิจการอาหารฮาลาลด้วยครับ ฮาลาล เป็นภาษาอาหรับ มีความหมายว่า สิ่งที่อนุมัติตรงกันข้ามกับศัฟท์ ฮารอม ซึ่งหมายความว่า สิ่งต้องห้ามตามหลักการศาสนาอิสลาม แต่ประเด็นที่สมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอญัตติในวันนี้ จะเกี่ยวกับอาหารฮาลาล หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นที่อนุมัติสำหรับชาวมุสลิมที่จะอุปโภคหรือบริโภค ซึ่งหมายถึงอาหารที่อนุมัติให้ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามรับประทานได้ เป็นอาหารที่ไม่มีส่วนประกอบ

๘๓

สนช. ๒๕

กัชนี ๓๕/๒

ที่เป็นสิ่งต้องห้าม เช่น เนื้อสัตว์ที่ห้ามรับประทาน หรือเนื้อสัตว์ที่อนุมัติให้รับประทานได้ แต่ไม่ได้รับการเชือดอย่างถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม หรืออาหารที่มีส่วนผสมที่เป็น แอลกอฮอล์ ท่านประธานฯ ครับ หากพิจารณาอย่างผิวเผินแล้ว อาหารฮาลาลเป็นเรื่อง ภายในเฉพาะของชาวมุสลิม ซึ่งประชากรไทยที่นับถือศาสนาอิสลามมีไม่กี่ล้านคน คงไม่มีความสำคัญอะไรมากมายที่จะต้องมีการเสนอแปรญัตติในวันนี้ เพราะชาวไทยที่นับถือ ศาสนาอิสลามในประเทศไทยก็สามารถที่จะจัดหาอาหารฮาลาลโดยตัวของตัวเองอยู่แล้ว ครับ แต่ความสำคัญของอาหารฮาลาลหรือผลิตภัณฑ์ฮาลาลอยู่ที่ในปัจจุบันประชากรมุสลิม ในโลกนี้มีประมาณ ๑,๖๐๐ ล้านคน มูลค่าอาหารฮาลาลตรงนี้ ข้อมูลของผมอาจจะแตกต่าง กับของผู้เสนอแปรญัตติครับ ข้อมูลของผม ก็คือ มูลค่าของอาหารฮาลาลในปัจจุบันมีสูงถึง ๘๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งมูลค่าดังกล่าวมีโอกาสที่จะเพิ่มอีกมาก แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่ส่งออกจากประเทศไทยในปีที่แล้ว ปี ๒๕๕๕ มีมูลค่าเพียง ๑๑,๓๐๕.๓๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งมีสัดส่วนการตลาดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ซึ่งตาม ความเป็นจริงแล้ว ศักยภาพของประเทศไทยในการผลิตอาหารฮาลาลนั้น มีความสามารถ ที่จะทำได้มากกว่าที่กล่าวมาครับ เพราะประเทศไทยมีความพร้อมที่จะพัฒนาอุตสาหกรรม อาหารฮาลาลได้ในทุก ๆ ด้าน แต่ปัจจุบันปัญหาของประเทศเกี่ยวกับอาหารฮาลาลจะอยู่ที่ ความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลที่ผ่านการรับรองจากประเทศไทย เพราะมีปัญหา การละเมิดอาหารฮาลาล บ่อยครั้งที่ไม่มีมาตรการดำเนินการทางกฎหมายอย่างเฉียบขาด แม้ว่าโดยศักยภาพของประเทศไทยมีมากพอในการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ได้อย่างมีระบบ และมีคุณภาพก็ตาม เพราะทางรัฐบาลได้สนับสนุนในการจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์อาหาร ฮาลาลทั้งในกรุงเทพฯ คือที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และในภูมิภาคที่มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ที่คณะอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเกษตรที่วิทยาเขตหาดใหญ่ และที่ คณะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ที่วิทยาเขตปัตตานี

- ๓๖/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ก็คือ มีศูนย์วิทยาศาสตร์อาหารมาแล้ว ๒ – ๓ แห่ง ที่ได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณจากทางราชการ สิ่งสำคัญที่ยังขาดอยู่ ก็คือ กฎหมายคุ้มครองอาหารฮาลาลที่จะสนับสนุนความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองของประเทศไทย จะเห็นได้ชัดว่าสถาบันมาตรฐานอาหารฮาลาลของประเทศไทยที่กำลังดำเนินการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยก็เพียงอาศัย พ.ร.บ. การบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๘ ที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ซึ่ง (๘) ด้บัญญัติไว้ว่า ออกประกาศและให้คำรับรองเกี่ยวกับกิจการศาสนาอิสลาม มีเพียงเท่านี้ครับ แต่อาหารฮาลาลซึ่งเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประเทศอย่างมหาศาล ต้องได้รับความสำคัญ การสนับสนุน การคุ้มครองอย่างเหมาะสม สอดกับรายได้ที่จะนำเข้ามาสู่ประเทศชาติครับ กระผมจึงขอเรียกร้องให้รัฐบาลกำหนดมาตรการที่ชัดเจน ในการสนับสนุนและคุ้มครองผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลของประเทศอย่างจริงจัง ซึ่งแน่นอนจะต้องได้รับความร่วมมืออย่างเข้มแข็งจากภาครัฐ ภาคธุรกิจ และคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ซึ่งทำหน้าที่นี้อยู่แล้ว ผมขออภิปรายเพียงแค่นี้ และขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่ให้โอกาสครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิษ รองประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านชวนพิศคะ
นางชวนพิศ ฉายเหมือนวงศ์ : กราบเรียนท่านประธานสถานีวิทยุแห่งชาติที่เคารพ เนื่องจากดิฉันได้ร่วมประชุมกับทางท่านวินัย สมะฮอน จึงจะขอเสนอเพิ่มเติมจากท่านวินัยด้วย ก็คือว่า เราได้รับรายงานจากการนิคมอุตสาหกรรมที่ลงมือสร้างนิคมอาหารฮาลาล ขณะนี้มีปัญหาอย่างมากในการก่อสร้าง เพราะว่าเกิดความไม่สงบแล้วเขาก็พยายามที่จะไม่ให้การก่อสร้างนั้นดำเนินการไปแล้วเสร็จตามระยะเวลา ซึ่งขณะนี้ก็เหลือเวลาที่จะแล้วเสร็จต้องต่อสัญญาต่อไป เราก็คิดว่า ถ้าทำไปอย่างนี้โดยไม่มีใครเอาใจใส่ รัฐบาลไม่เอาใจใส่ หรือผู้ที่อยู่ในพื้นที่ไม่เอาใจใส่ นิคมอาหารฮาลาลก็จะเสียหายมาก แต่ถ้าทางเจ้าหน้าที่บอกว่า ถ้ามีการเอาใจใส่ดูแล คุ้มครองกันบ้าง การก่อสร้างนั้นก็แล้วเสร็จ และแผนงานอื่น ๆ ที่จะทำนี้ก็ยังไม่แน่ชัด ไม่แน่นอน ก็อยากเรียนนำเสนอรัฐบาลว่า ขอให้กลับไปดูเรื่องของนิคม ถ้าได้ทำแผนงานออกมามีการดูแลชัดเจน ที่นั่นจะมี

๔๕

สนช. ๒๕

ทิพรัตน์ ๓๖/๒

สถาบันอาหารฮาลาลด้วย จะต้องทำเป็นสถาบันด้วย ถ้าโครงการนี้ได้เร่งรัด แล้วทำเป็น
แผนงานได้ดูแลอย่างดี ให้เสร็จสิ้นก่อนที่รัฐบาลนี้จะจบก็จะเป็นประโยชน์กับประชาชน
ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ และประชาชนทั่วประเทศ อยากขอนำเสนอรัฐบาลในจุดนี้ อยากให้มี
แผนงานในจุดนี้จริง ๆ ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์วิริยะค่ะ

- ๓๓/๑

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ต้องรีบเร่งที่จะมีกฎหมายในเรื่องอาหารฮาลาลโดยเฉพาะ ผมก็มีโอกาสทำงานกับท่านวินัย เพราะว่าเชิญท่านมาช่วยดูแลเรื่องวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาทำเกี่ยวกับเรื่องอาหารฮาลาล เพราะว่ามีความจำเป็นมากในทางกฎหมาย เพราะอาหารฮาลาลจะใช้เรื่อง ออ. ไปดูแล ในการละเมิด คือทำสิ่งเจอปนที่ไม่ถูกต้องก็ไม่ได้ แล้วถ้าเกิดความเสียหาย คือ มีความเจอปนเปื้อนอาหารฮาลาล ผู้บริโภคจะไปฟ้องเรียกค่าเสียหายในมูลละเมิดก็ไม่ได้ เพราะว่า ตามแนวบรรทัดฐานคำพิพากษาของศาลปัจจุบัน เรื่องความเสียหายต่อจิตวิญญาณไม่มี คือ ไปไม่ถึง กฎหมายละเมิดทุกวันนี้ไปไม่ถึง คอขุม ออ. ก็ไปไม่ถึง เพราะฉะนั้นการที่จะสร้าง ให้คนเชื่อและศรัทธาอาหารฮาลาลของเมืองไทยนั้น ผมว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง มีกฎหมายนี้เฉพาะ แม้แต่ในอเมริกาก็มีกฎหมายนี้เฉพาะ ก็มีการควบคุมตั้งแต่การเลี้ยงสัตว์ ด้วยเข้าไปว่า สัตว์ที่จะมาทำอาหารฮาลาล กระบวนการเลี้ยงที่ถูกต้อง ต้องทำอย่างไร ก่อนที่จะมาป้อนโรงงาน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเมืองไทยจำเป็นที่จะต้องเร่งมีกฎหมายนี้ ขึ้นมาเพื่อสร้างความเชื่อถือ ความศรัทธาให้กับคนที่บริโภคอาหาร แล้วเมื่อใครเจอปนเปื้อนอาหารฮาลาลก็ทำให้ผู้บริโภคสามารถที่จะได้รับการเยียวยา เพราะว่าในความคิด ของหลายคนที่เขารู้สึกว่า เขาเสียหายทางเรื่องจิตวิญญาณนั้นมากกว่าในเรื่องร่างกายและ จิตใจ แต่กฎหมายเรา เราก็ให้แค่ร่างกายและจิตใจเท่านั้นเอง ในการเรียกค่าเสียหาย เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วย และผมคิดว่าต้องรีบเร่ง เพราะถ้าชักช้า ไม่อาศัย สนช. นี้ ซึ่งก็มี เวลาเหลือ ๗ เดือน ผมกลัวว่ากฎหมายนี้อาจจะไม่เกิดขึ้น ผมก็ขอให้กำลังใจท่านวินัยว่า คงจะต้องรีบเร่งมีกฎหมายเหล่านี้ออกมา จริง ๆ นักศึกษาปริญญาโทเขาก็ได้ศึกษาไว้ ในระดับหนึ่ง แต่ก็ต้องอาศัยคนเชี่ยวชาญกฎหมายหลาย ๆ คนเข้ามาช่วยกัน เพื่อที่จะทำ ให้กฎหมายเหล่านี้สำเร็จบรรลุผล ผมเห็นด้วยว่ารัฐบาลควรจะให้การสนับสนุนที่จะออก กฎหมายอาหารฮาลาลออกมาโดยเฉพาะ ไม่ใช่ประโยชน์ในแง่เศรษฐกิจอย่างเดียวเท่านั้น แต่เพื่อประโยชน์ของคนที่น่าเชื่อถือศาสนาอิสลามที่จะได้รับการคุ้มครองจากการถูกทำละเมิด ด้วย ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์วันชัยกะ
 นายวันชัย ศิริชนะ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ที่เคารพครับ กระผม วันชัย ศิริชนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขออนุญาต
 กราบเรียนว่า ดิใจที่ได้มีการหยิบยกประเด็นของอาหารฮาลาลมาพูดในวันนี้ เพราะว่าจิตใจ
 ในประเด็นนี้มานานพอสมควรแล้วว่า เรามีประชากรที่เป็นอิสลามอยู่ เรามีความสามารถ
 ในการที่จะผลิตอาหาร เรามีตลาดที่จะส่งออกกิจกรรมอาหารฮาลาลอยู่เป็นจำนวนมาก
 แต่มองดูอดีตที่ผ่านมา ตามที่ท่านสมาชิกฯ ได้กรุณาหยิบยกประเด็นต่าง ๆ มาให้ฟังนั้น
 กระผมมองเห็นว่า เรายังอ่อนด้อยในเรื่องของการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมของอาหาร
 ฮาลาลเป็นจำนวนมาก เรื่องของมูลค่าการส่งออกก็คงเป็นส่วนหนึ่ง เรื่องของการที่จะ
 พยายามไปหาตลาดก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง เรื่องของการที่จะเกื้อหนุนให้พี่น้องมุสลิมใน
 ประเทศไทยได้มีอาหารฮาลาลที่ถูกต้องตามบทบัญญัติทางศาสนานั้นก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง
 กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า การมีกฎหมาย การมีข้อบังคับที่ชัดเจนเกี่ยวกับกิจกรรม
 อาหารฮาลาลนั้น ก็คงจะทำให้การดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในส่วนนี้ได้ดำเนินการไป
 โดยถูกต้องตามกระบวนการของทางศาสนา แล้วผลพลอยได้ที่เพื่อนสมาชิกฯ อาจจะได้
 พุดมาแล้วบ้าง ก็คือ ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่อาจจะเกิดขึ้น ถ้าหากว่าเราเป็นประเทศ
 ส่งออกอาหารฮาลาลที่ใหญ่ที่สุดประเทศหนึ่งในโลกได้ ประเด็นที่กระผมอยากจะ
 กราบเรียนเพิ่มเติมในส่วนนี้นั้น ก็คือว่า กระผมมองว่า ถ้าหากว่าเราสามารถที่จะส่งเสริม
 ให้กิจกรรมอาหารฮาลาลนั้นเป็นกิจกรรมหลักทางด้านกิจกรรมอาหารส่วนหนึ่งของประเทศ
 ได้ แล้วดำเนินการให้การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมฮาลาลในประเทศไทยนั้น ได้เกิดขึ้นจริง
 อย่างเป็นรูปธรรม มิใช่เกิดขึ้นเล็ก ๆ น้อย ๆ มีแต่คำริ มีแต่โครงการเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้น
 อย่างเช่นในจังหวัดปัตตานีหรือว่าในจังหวัดอื่นที่พอจะมีอยู่บ้าง แล้วไม่ได้รับการสนับสนุน
 เท่าที่ควร ก็ไม่ได้เกิดกิจกรรมอะไรที่เป็นสาระที่จะทำให้กิจกรรมอาหารฮาลาลนั้นดำเนิน
 ไปได้ -----

กระผมมองว่า ในกรณีที่ถ้าเพื่อรัฐบาลจะสามารถส่งเสริมกิจการอาหารฮาลาลให้เป็นกิจกรรมในระดับชาติได้ จะด้วยวิธีใดก็ตามแต่ ให้มีนิคมอุตสาหกรรมฮาลาล โดยเฉพาะที่มีกำลังการผลิตมาก ถ้ามีกำลังการผลิตมาก การตลาดน่าจะมีอยู่บ้างพอสมควรที่สามารถดำเนินการได้ อะไรเป็นผลกระทบในการที่จะเกิดขึ้น ถ้าเพื่อเราสามารถสร้างนิคมอุตสาหกรรมฮาลาลที่ใหญ่ได้ แล้วมีกำลังการผลิตสูงมาก สิ่งก็ตามมา ก็คือ เรื่องของการจ้างแรงงานที่จะเกิดขึ้นอย่างมหาศาล เรื่องของการผลิตสัตว์เพื่อเอามาทำอาหารฮาลาลอย่างครบวงจร เรื่องของการทำวัตถุดิบต่าง ๆ อย่างครบวงจร เรื่องนี้กระผมเล็งมองไปที่พี่น้องประชาชนชนใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ถ้าเพื่อเราสามารถตั้งนิคมอุตสาหกรรมฮาลาลที่ไม่จำเป็นต้องอยู่ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ อาจจะอยู่ในภาคใต้ แต่ไม่จำเป็นต้องอยู่ในภาคใต้ แล้วเราดึงคนซึ่งอยู่ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ซึ่งกำลังทนทุกข์ทรมานกับเรื่องเศรษฐกิจ กับเรื่องไม่มีงานทำ กับเรื่องของภาวะการณ์ทางการเมืองที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ดึงเขาออกมาจากพื้นที่แล้วเอามาทำงานทำการให้มีอาชีพประจำในนิคมอุตสาหกรรมตรงนี้ ซึ่งอาจจะป็นรัฐสนับสนุนอยู่ส่วนหนึ่ง เอกชนอีกส่วนหนึ่ง ผมเชื่อว่าอันนี้ทำให้เกิดอาชีพให้กับพี่น้องประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ บรรดาวัยรุ่นซึ่งเป็นปัญหาอยู่เวลานี้สามารถที่จะมาทำงานในนิคมนี้ได้ คนเหล่านี้พร้อมจะรับการฝึก คนเหล่านี้พร้อมที่จะเข้าทำงาน ถ้าเพื่อเรามียุทธศาสตร์การสร้างอาชีพที่ถูกต้องได้ กระผมก็อยากจะฝากความหวังตรงนี้ไว้ในประเด็นนี้ นิดเดียวครับว่า ถ้าเพื่อเราสามารถทำได้ เราจะจ้างแรงงานได้มหาศาล เราจะลดปัญหาเรื่องความไม่สงบต่าง ๆ ในภาคใต้ได้ ก็จะเป็นหนทางหนึ่งที่สร้างความเติบโตของเศรษฐกิจใน ๓ - ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ ก็ขออนุญาตกราบเรียนมาเป็นแนวคิดเท่านั้นเองว่า อาจจะสนับสนุนให้มีกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องอาหารฮาลาล

เรื่องที่ ๒ อยากสนับสนุนให้มีการจัดตั้งนิคมอาหารฮาลาลขึ้นในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งคงจะไม่มีใครไปลงทุนในขณะนี้ โดยมีเบื้องหลังยุทธศาสตร์ตรงนี้ ก็คือ การทำให้พี่น้องประชาชนใน ๓ จังหวัด ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือพี่น้องอิสลามต่าง ๆ นั้น ได้มีเศรษฐกิจ มีงานทำ มีความรุ่งเรือง มีความเติบโต และลดปัญหาภาระความยุ่งเหยิงทางความไม่สงบที่เกิดขึ้น

อยู่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นก็ฝากความคิดนี้ไปด้วยแล้วกัน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นางอรนุช โอสถานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน นางอรนุช โอสถานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้มาชี้แจงยุติเกี่ยวกับการดำเนินกิจการ
ฮาลาล ที่ดิฉันได้ฟังท่านผู้เสนอญัตติและท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่าน ที่ให้
ข้อคิดเห็นและสนับสนุนกิจการการดำเนินงานของฮาลาลมานั้น ดิฉันมีความเห็นด้วย
ทุกประการ เพราะว่าในแง่ของกระทรวงพาณิชย์เองก็เห็นความสำคัญ และโอกาสในการ
ที่จะขยายรายได้จากการส่งออกจากอาหารฮาลาลมาก เราไม่เคยได้ทอดทิ้ง หรือคิดว่าเป็น
อาหารเฉพาะชาวมุสลิมเท่านั้น มีบุคคลใน โลกนี้จำนวนมากมาเกินกลุ่มของชาวมุสลิม
ที่สนใจในสุขภาพและบริโภคอาหารฮาลาลเช่นเดียวกัน ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ
ท่านได้พูดถึงประโยชน์ในแง่ของเศรษฐกิจ ของอุตสาหกรรมในภาคนี้ ซึ่งยังมีโอกาส
อีกมาก กระทรวงพาณิชย์เองก็ได้เล็งเห็นความสำคัญ และให้การส่งเสริมอยู่ตลอดเวลา
ในปลายเดือนพฤษภาคมนี้จะมีงานแสดงสินค้าฮาลาล โดยเฉพาะ ที่ศูนย์อิมแพคต์
เมืองทองธานี ในวันที่ ๒๓ - ๒๖ พฤษภาคม ศกนี้ -----

ตามที่ท่านได้พูดด้วยว่า การที่มาตรฐานของสินค้าฮาลาลนั้นไม่ได้มีการดูแลหรือว่าเข้มงวด กวดขัน เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่จะกระทบจิตใจของพี่น้องชาวมุสลิมที่ต้องบริโภคสินค้า ฮาลาล โดยไม่แน่ใจว่าอันนี้เป็นฮาลาลจริงหรือไม่ และยังมีเหตุการณ์ที่เราที่พูดคุยกันในหน้า หนังสือพิมพ์ว่า ไปเจอสินค้าที่ปนเปื้อนซึ่งได้ซื้อมาจากห้างสรรพสินค้าและเป็นปัญหาที่ ทำให้พวกเราวิตกว่า การรับรองอาหารฮาลาลนั้นจะถูกต้องหรือไม่ ตัวดิฉันในฐานะที่อยู่ ที่กระทรวงพาณิชย์เองก็มีความวิตกเช่นกัน ได้ทำการตรวจสอบในกรณีนี้เป็นพิเศษ แต่ปรากฏว่าผู้ผลิตสินค้านั้นนั้น เป็นผู้ผลิตสินค้าที่จำหน่ายภายในประเทศ ไม่ได้เป็นผู้ผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก จึงไม่ได้อยู่ในรายการของสมาชิกที่เป็นผู้ส่งออกที่กระทรวง พาณิชย์จะดูแลโดยเคร่งครัด แต่ถึงกระนั้นก็ดี เราก็ตระหนักถึงข้อเสียหาย ไม่ใช่เฉพาะจิตใจ ของชาวมุสลิมที่จะต้องตระหนักต่อเรื่องนี้ เป็นจิตใจของคนในชาติด้วย เพราะเป็นภาพพจน์ ที่เผยแพร่ออกไปในต่างประเทศแล้วก็มีความยากที่เราจะต้องแก้กลับคืนมา เพราะฉะนั้น ในเรื่องของการกวดขันในเรื่องมาตรฐานนั้น ก็เป็นความคิดเดียวกันกับที่ท่านได้อภิปรายมา เพราะเราคิดว่าจะต้องมีการเข้มงวดกวดขันในเรื่องนี้มากขึ้น เดิมทีทางรัฐบาลก็เห็นว่า การดูแลเรื่องนี้เป็นไปทั้ง ๓ ส่วน คือ ภาครัฐก็ดูแลส่วนหนึ่ง ภาคศาสนาก็ดูแลส่วนหนึ่ง ภาคเอกชนก็ส่วนหนึ่ง แต่ว่าแต่ละภาคส่วนนั้นต่างคนต่างก็ทำกัน จึงจำเป็นที่จะต้องมี กฎหมาย หรือมาตรฐาน หรือระเบียบบางอย่างที่จะต้องมาดูแลให้ ๓ ภาคส่วนนี้รวมกันและ ดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ก็มีกฎระเบียบของสำนักงานมาตรฐานสินค้า ฮาลาลออกมา แต่อย่างไรก็ดีออกประกาศใช้ แต่หลายท่านได้ให้ความเห็นว่า น่าจะออกเป็น พระราชบัญญัติ เรื่องนี้เราก็จะรับไปพิจารณาว่า จะต้องเป็นพระราชบัญญัติหรือเป็นระเบียบ อย่างอื่น ซึ่งอาจจะสามารถทำได้เร็วกว่า พ.ร.บ. ซึ่งจะไม่สามารถหรือว่าจะพยายามที่จะ ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในรัฐบาลชุดนี้ นอกจากประโยชน์ในทางด้านเศรษฐกิจที่ท่าน ได้กล่าวอ้างแล้ว ความมั่นใจในด้านจิตใจที่เราจะได้รับว่า เรามีความมั่นใจว่า สินค้าที่มีตรา ฮาลาลนั้นได้รับการตรวจสอบโดยถูกต้องแล้ว เราก็ยังมีในเรื่องของเขตเศรษฐกิจพิเศษใน ๓ จังหวัดภาคใต้ที่เราจำเป็นต้องดูแล หลาย ๆ ท่านได้พูดถึงนิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล ที่จังหวัดปัตตานี ในเรื่องนี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ท่านได้เดินทางลงไปดูแลเขตนิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลที่ปัตตานี และ

ได้สั่งการให้กระทรวงอุตสาหกรรมไปเร่งรัดดำเนินการให้เรียบร้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงระยะเวลาที่รัฐบาลชุดนี้ยังปฏิบัติงานอยู่ ก็อยากจะเห็นว่าการดำเนินการได้รุดหน้าไป เป็นรูปธรรมมากขึ้น ส่วนเรื่องอื่น ๆ นั้น คิดค้นคงไม่จำเป็นที่จะต้องมากว่าในทีนี้ อีก เพราะว่าท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติก็เป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็นประธานอนุกรรมการอาหารฮาลาล โดยเฉพาะ ท่านก็ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญของอาหารฮาลาล ทั้งในแง่เศรษฐกิจ ทั้งในแง่จิตใจ และวิธีการที่จะควบคุมดูแลให้ผู้บริโภค หรือผู้ที่จะมี ความมั่นใจ โดยเสนอแนะถึงความร่วมมือของ ๓ ภาคส่วน ที่ดิฉันได้กล่าวไปแล้ว รวมทั้งควรมี กฎหมายคุ้มครอง หรือมีกฎระเบียบอะไรที่จะคุ้มครองให้เกิดความมั่นใจต่อผู้ซื้อและผู้บริโภค นอกจากนั้นก็ ได้พูดถึงเรื่องนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งดิฉันขอยืนยันว่า เป็นเรื่องที่ รัฐบาลให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่งค่ะ ก็ขอขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็เป็นอันจบการพิจารณา ระเบียบวาระที่ ๖ สำหรับญัตติเรื่องนี้ ซึ่งต้องขอกราบขอบพระคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรี และ ท่านที่ร่วมอภิปรายพร้อมท่านผู้เสนอญัตติด้วยค่ะ

สำหรับระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกฯ ทุกท่านว่า วันพรุ่งนี้จะมีการประชุม เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๓๐ โดยเราจะมีการเริ่มประชุมในเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา จึงขอกราบเรียน เชิญท่านสมาชิกฯ ทุกท่านได้กรุณาร่วมประชุม โดยพร้อมเพรียงกัน และท่านก็คงจะได้รับ แบบสอบถามความจำนงที่จะอภิปรายเรียบร้อยแล้ว โปรดกรุณายืนยันให้กับเจ้าหน้าที่ เพื่อที่ว่า ในวันพรุ่งนี้การประชุมของเราจะได้เรียนเชิญทุกท่านที่มีความประสงค์จะอภิปราย ตามลำดับ ในแต่ละหมวด แต่ละมาตรา สำหรับวันนี้เราก็หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกฯ ที่มาร่วมประชุมทุก ๆ ท่าน และขออนุญาตปิดประชุมค่ะ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๕ นาฬิกา

LIRT